

Grosuplje (centrala)

SP 908

KLASJE

1999

352(497.4 Ivančna Gorica

119990184,10

COBISS: D

KNJIZNICA GROSUPLJE

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Številka 10

letnik 5

december 1999

LaMaS

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.

Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica

TEL: 061/769-040, GSM1: 041/661-972

FAX: 061/769-045, GSM2: 041/612-923

POPOLNA PONUDBA

Računalniki, tiskalniki, komponente,...

Programi za podjetja in sam.podjetnike,...

... za računovodstvo in trgovino

<http://www.lamas.si>

e-mail: lamas@lamas.si

**Miklavž, Božiček, pa še Dedek Mraz
Dvanajst takih mesecev, želeli bi pri nas!**

**VELIKO DRUŽINSKE
SREČE IN NOTRANJEGA
ZADOVOLJSTVA OB
BOŽIČNIH PRAZNIKI,
VESELO IN ZDRAVO LETO
2000 ŽELIJO**

župan Občine Ivančna Gorica Jernej Lampret,
občinski svet Občine Ivančna Gorica in
delavci Županstva Občine Ivančna Gorica

BESEDE UREDNIŠTVA

Spoštovani bralci Klasja!

Ko takole dobite predse naš časopis, ob prebiranju malicate, pijete kavo ali nanj zgolj trebite solato, se verjetno ne sprašujete, kako neki nastaja. In prav je tako. Bog ne daj, da bi se vesoljna občina ubadala še s tem. Vseeno naj vam izdamo, da ste bili mnogokrat prikrajšani za zanimive zgodbe in nezgode pri izhajanju. Lahko pa ste bili s časopisom zadovoljni ali pa ne, lahko ste ugotavljali, da je česa preveč ali premalo, da smo izšli prezgodaj ali prepozno in podobno. Tudi vnaprej bo tako, saj časopis nastaja v omejenih pogojih. Vseeno se bomo trudili tam, kjer se še da. Predvsem bomo poskusili pisati krajše članke in obdržati pozitivno naravnost časopisa, čeprav vsi vemo, da v naši občini še zdaleč ni vse rožnato. A dobra beseda dobro mesto najde. Seveda zato ne bomo pozabili na pravo mero kritičnosti, take, ki ljudi in dogodke obrača na bolje. Torej bomo sodelovali pri razvoju kulturne kritične misli in pri razvoju nasploh. Kar pa zadeva razvoj Klasja, še tole: v naslednjem letu se zagotovo pridružimo Internetovi družini in družini tistih časopisov, ki gojijo uredniško besedo.

Uredništvo Klasja vam poleg teh obljub pošilja tudi tople želje, da se vam v prihajajočem letu vsi načrti uresničijo. Lepo praznujte!

Iz Jernejeve malhe

Ob izteku letošnjega leta se nam obeta prava koledarska prelomnica. Po mnenju nekaterih se izteka tisočletje, po mnenju drugih je pred nami celo konec sveta. Koliko dobrega se je nabralo v tisočletjih človekovega delovanja.

Številni mediji iščejo dogodek leta, izbirajo osebnost leta, desetletja, stoletja. Tudi urednik našega časopisa želi zbrati mnenja in potegniti črto pod dogodke minulega obdobja. Ker sem človek z optimističnim pogledom, za konec leta ne bom pisal o slabostih v

občini, ampak o pozitivnih stvareh in dejanjih, ki so nas spremljali v minulem letu oziroma obdobju. Saj tudi spodaj objavljeni verzi Jovana Vesela Koseskega na starih razglednicah izpričujejo pokončnost in radoživost veselje za naprej, čeprav je bilo življenje eno samo delo in boj za preživetje.

Vse slabosti želijo nekateri naprtniti komaj pet let stari občini, kot da smo začeli iz trdnih temeljev, a temu žal ni bilo tako. Rad pa bi še enkrat predstavil naše uspehe zadnjih let. Zgradili smo šolo v Višnji Gori, za sto otrok smo povečali prostor v občinskih vrtcih, asfaltirali smo okrog 200 kilometrov cest, v kar nekaj vaseh obnovili in napeljali vodovod, velik del občine smo pokrili s kanalizacijskim omrežjem. Veliko napora smo vložili za posodobitev telefonske napeljave takrat, ko so bila še potrebna velika lastna vlaganja in trdni pogodbeni odnosi, da je telefonski priključek danes dosegljiv skoraj vsakemu občanu. Marsikatera občina bi želela imeti projekt in zagotovljeno gradnjo za komunalno deponijo, pa ji to ne uspe. Naše deponija je že sredi investicijskega dela.

Največje gradbišče, vsem na očeh, pa je nova avtocesta, kjer se nič ne naredi, ne da bi upoštevali razvoj lokalne cestne in druge infrastrukture; tu pa sta občina in posameznik temelj vseh dogovarjanj. Plansko se dopolnjuje prostorska ureditev za najrazličnejše namene in hkrati tudi za čuvanje zemljišč, da jih bodo naslednji rodovi lahko skrbno uporabili za takratni namen.

Ob razpoložljivih možnostih imajo tudi občinska sredstva svoj delež za pripravo na vstop v Evropsko skupnost, saj smo začeli s projektom naložb za primernejše oblikovanje kmetij, pa četudi z drobnim premikom mejnika ob soglasju mejašev.

Občina postaja temelj za razreševanje socialnih problemov. Ljudje v stiski prejema denarno pomoč, občinski proračun krije stroške v domovih za starostnike in druge, subvencionirajo se različne dejavnosti, proračunska sredstva se skokovito povečujejo.

Ker smo prerasli nezrelo otroško razmišljanje in znamo ločiti potrebe od možnosti, bomo obdobje ocenili kot uspešno. Še naprej bomo smelo načrtovali in napravili korak naprej, včasih tudi tja, kamor nas neprikladna zakonodaja še ne pelje.

Volja in skrb ter pametna izpolnitev načrtovanega naj bo vodilo našemu delu, voščilnica za leto 2000 in novo tisočletje pa naj izžveni v preprosti želji: "Mnogo zdravja in vse najboljše!"

Prešiček v hlevu naj lepo se poredi,
naj mlada v hiši dete podoji,
veljavo naj si gospodar dobi,
občanstvo vere v boljše ne izgubi.

Šalo na stran. Vesel božič in srečno novo leto vam želi

župan Jernej

POROČILO S SEJE OBČINSKEGA SVETA

26. novembra so se svetniki ivanškega občinskega sveta sestali na 8. seji. Oglele so jih že prve točke dnevnega reda. Potem ko so sprejeli osnutek Odloka o razglasitvi cerkve sv. Jurija na Selih pri Višnji Gori za kulturni spomenik, se je izoblikoval predlog, da občinski svet predlaga Katoliški cerkvi, da ji je občina Ivančna Gorica pripravljena podariti cerkev sv. Jurija na Selih pri Višnji Gori, če jo ta sprejme.

Sprejet Program priprave zazi- dalnega načrta 14/a "Novi cen- ter Ivančna Gorica" - prva faza.

Ivanška občina je letos izvedla anketni natečaj za urbanistične, arhitektonske in oblikovalne rešitve območja ob cerkvi v Ivančni Gorici. Najprej je predvidena izdelava zazidalnega načrta za območje od železniške proge na severu do nove obvozne ceste na jugu ter od regionalne ceste Ivančna Gorica-Muljava na zahodu do ceste na vzhodu naselja. Na županstvu so se odločili, da to območje namenijo širitvi in dopolnitvi centralnih dejavnosti, ki sodijo v občinsko središče, storitveni in uslužnostni obrti, stanovanjski gradnji, prometni ureditvi, povezani s priključkom avtoceste, parternim in parkovnim ureditvam in podobno.

Staro pokopališče v Šentvidu pri Stični z Odločbo Občinskega sveta opuščeno

Odbor za komunalne dejavnosti in gospodarstvo je obravnaval predlog Odločbe o opustitvi pokopališča v Šentvidu pri Stični. Odbor in član Občinskega sveta Franc Godeša so predlagali, naj Krajevne skupnosti Šentvid pri Stični, Dob, Temenica in Sobrače sklenejo pogodbo za zagotavljanje finančnih sredstev za upravljanje z opuščeni pokopališčem glede načina poslovanja v času mirovalne dobe. Predlog je svet sicer obravnaval, a ga ni sprejel.

Odločba o opustitvi pokopališča v Šentvidu pri Stični je objavljena v prilogi Uradnega vestnika Občine Ivančna Gorica.

Odlok o spremembi odloka o Proračunu Občine Ivančna Gorica za leto 1999-12-14

V uvodni obrazložitvi je župan povedal, da je občinski proračun spremenjen na naslednjih področjih: šport, investicije, dodatna sredstva za delovanje NK Ivančna Gorica in RK SVIŠ. Ta postavka je v predlogu rebalansa nova, na njej so planirana enkratna sredstva za dva športna kluba (NK Ivančna Gorica - 2.000.000 SIT in RK SVIŠ - 2.000.000 SIT);

- na področju investicij se doda 2.500.000 SIT za nakup teptalnega stroja;

- na postavki Investicijsko vzdrževanje zdravstvenega doma 8.1.1. se sredstva povečajo za 3.800.000 SIT, za nakup opreme v otroškem dispanzerju, kar je potrdil tudi Občinski svet na 7. seji;

- na postavki 12.1.1.1.1 - vzdrževanje lokalnih cest in zimska služba - se sredstva povečajo za 4.000.000 SIT.

Župan je v nadaljevanju povedal, da je bil Predlog Odloka o spremembi odloka o Proračunu Občine Ivančna Gorica za leto 1999 obravnavan na matičnih odborih. Dušan Strnad je opozoril na vlogo g. Šparovca, ki jo je obravnaval odbor za družbene dejavnosti, in predlagal, da se g. Šparovcu iz Višnje Gore povrne stroški ureditve parkirnega prostora za potrebe nove osnovne šole v Višnji Gori v višini 300.000 SIT. Nadalje je predlagal, da se postavki 10.4 in 10.5 združita in ju prikažejo kot nadomestila za kmetijska zemljišča, tako da so skupna sredstva v višini 38.000.000 SIT.

Pavel Groznik je predlagal povečanje postavke na področju turizma,

Nikolaj Erjavec pa, da postavka 13.2.1.2.1 Novogradnje, rekonstrukcije in adaptacije v višini 7.000.000 SIT ostane v proračunu za gradnjo vodovoda za stiško Dobravo.

Občinski svet sprejel dopolnjeni odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o pomožnih objektih,

napravah in drugih posegih v prostor, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje

Strokovna sodelavka Irena Lavrih je pojasnila svetnikom, da se spremembe nanašajo na nekaj dopolnitev s posegi v prostor (zimski vrt, ograje za pašnike), na spremembo definicije "funkcionalnem zemljišču", na določitev odmika ograje od posestne meje ter na določitev posegov, ki se jih dovoli v območju počitniški objektov. V skladu z zadnjimi spremembami zakona o urejanju naselij in drugih posegih v prostor se briše definicija "za potrebe občanov in njihovih družin", prav tako pa z zakonom uskladi 7. člen, ki se nanaša na potrjevanje urbanističnih mnenj.

Vprašanja in predlogi

Člani Občinskega sveta so prejeli odgovor Ministrstva za notranje zadeve na Peticijo o ponovni ustanovitvi policijske postaje v Ivančni Gorici. Ministrstvo za notranje zadeve pojasnjuje, da se varnostne razmere tudi v letošnjem letu niso bistveno poslabšale v primerjavi s celotnim območjem PP Grosuplje. Število kaznivih dejanj se je sicer povečalo na celotnem območju PU Ljubljana, vendar je večje žarišče kriminalitete na območju delovišča avtoceste, to pa pomeni, da problematika po dograditvi ceste ne bo več izstopala. Dušan Strnad je predlagal občinskemu svetu, da o tem problemu zavzame stališče.

Župan se je zavzel, da tematiko uvrstijo na eno od naslednjih sej občinskega sveta, na katero bodo povabili predstavnika Ministrstva za notranje zadeve.

Nikolaj Erjavec pa je izrazil nezadovoljstvo nad izvajanjem zimske službe in čiščenja okrog šolskega centra. Povedal je tudi, da je cesta Ivančna Gorica - Stična v slabem stanju, da po njej hodi veliko naših otrok in šolarjev ter da je preozka; predlagal je, da se župan in g. Plantarič, direktor Farme Stična, dogovorita o razširitvi ceste.

Danijela Pirman

Župan Občine Ivančna Gorica ponovno

OBJAVLJA PROSTO DELOVNO MESTO

REFERENTA NA PODROČJU CESTNE INFRASTRUKTURE

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- srednja ali višja izobrazba gradbene ali tehnične smeri
- opravljen strokovni izpit
- tri leta delovnih izkušenj
- trimesečno poskusno delo.

Od kandidatov pričakujem aktivno znanje slovenskega jezika in obvladanje dela z računalnikom.

Navedeno delovno mesto razpisujem za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne prijave oziroma ponudbe z dokazili pošljite v 15 dneh po objavi na naslov: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica, s pripisom "Za razpis."

ŽUPAN Jernej Lampret, prof.

Župan Občine Ivančna Gorica

OBJAVLJA PROSTO DELOVNO MESTO

REFERENTA, ki bo opravljal dela na področju kmetijstva in projektnih nalog ter operativno vodil investicije na področju družbenih dejavnosti.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- višja izobrazba kmetijske, ekonomske ali druge smeri
- opravljen strokovni izpit
- 3 leta delovnih izkušenj
- trimesečno poskusno delo.

Od kandidatov pričakujem aktivno znanje slovenskega jezika in obvladanje dela z računalnikom.

Navedeno delovno mesto razpisujem za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne prijave oziroma ponudbe z dokazili pošljite v 15 dneh po objavi na naslov: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica, s pripisom "Za razpis."

ŽUPAN Jernej Lampret, prof.

OD FUŠARJA DO OBRTRNIKA

GRAFIČNA DEJAVNOST

Vprašanje: želel bi opravljati s.p. in sicer dejavnost "računalniška priprava za tisk". Zanima me, ali izpolnjam izobrazbeni pogoj, saj imam končano srednjo elektro šolo, v kateri smo imeli veliko računalništva, in tudi na raznih tekmovanjih sem imel pri tem predmetu lepe dosežke.

Odgovor: Vaša izobrazba za opravljanje obrtni podobne dejavnosti "računalniška priprava za tisk" ni ustrezna. V kolikor bi bili po poklicu grafičar, grafični tehnik, grafični oblikovalec, industrijski oblikovalec ipd., bi izpolnjevali izobrazbeni pogoj, v vašem primeru pa ga ne. V standardni klasifikaciji dejavnosti, ki se opravljajo v R Sloveniji, je sicer res navedeno "računalniška priprava" za tisk, vendar ni poudarek na računalništvu, temveč na pripravi za tisk, za kar morate imeti ustrezna znanja oz. izobrazbo. Računalnik je v tem primeru le orodje, ki ga pač uporabljate pri svojem delu, nič drugega. Lahko pa seveda opravite preizkus znanja pred strokovno komisijo in tako potrdite svoje znanje, ki ste si ga pridobili s prakso. Na osnovi potrdila o uspešno opravljen-

em preizkusu, ki ga boste prejeli, lahko prigrasite in opravljate zeleno obrtni podobno dejavnost.

FUŠARJU POD ČRTO

V Klasju sem obravnavala že veliko vprašanj, ki jih zastavljajo bodoči obrtniki. Vendar so bila vsa iz prakse; postavljali so jih ljudje, ki se osebno, ali še več po telefonu obračajo name oz. na Obrtno zbornico Slovenije, kjer delam. Tudi na dom me je že kdo prišel kaj vprašat.

Zanimivo pa je, da na uredništvo v vseh teh letih ni bilo naslovljeno niti eno pismo, v katerem bi koga kaj zanimalo v zvezi z obrtniško tematiko. Vsakdo pač rešuje problem le zase in ne misli, da bi to zanimalo še koga drugega.

Bliža se leto 2000 in z njim razne spremembe, tudi v obrtni zakonodaji. Vsem, ki to pisanje berete želim uspešno novo leto, predvsem pa zdravja in osebnega zadovoljstva, saj boste edino tako lahko delali in ustvarjali pogoje za preživetje sebe in drugih.

Jelka Božič

PRIPRAVNISTVO - ali je res potrebno?

Prvi korak na poklicni poti

Po podatkih Ministrstva za šolstvo in šport vsako leto več kot 20.000 mladih po končanem šolanju začne iskati zaposlitev, ali drugače, pričnejo se iskati možnosti za opravljanje pripravništva. Ljudje, ki so končali izobraževanje, prav gotovo nimajo dovolj praktičnega znanja, še manj pa delovnih izkušenj, za samostojno opravljanje poklica, za katerega so se šolali. Prav zato je uvajanje v delo nedvomno potrebno.

Do leta 1990 je pripravništvo urejal Pravilnik o pripravništvu in strokovnih izpitih, ki pa ne velja več. Zakonodaja je za to področje zelo skopa, zato so delodajalci prepuščeni sami sebi. Tako o pripravništvu govori Zakon o delovnih razmerjih, deloma je urejeno s Splošno kolektivno pogodbo za gospodarstvo. Kolektivne pogodbe dejavnosti pa tudi ne določajo nikakršnih posebnosti. Nekaj napotkov je vendarle treba upoštevati:

Pripravnik je tisti, ki prvič začne opravljati delo (torej ne takrat, ko prvič sklene delovno razmerje). Pripravništvo se lahko opravlja v delovnem razmerju za določen ali nedoločen čas ali v obliki volonterskega pripravništva, traja pa glede na stopnjo izobrazbe od 6 do 12 mesecev. V tem času pripada pripravniku osnovna plača v višini 70% izhodiščne plače, določene za ustrezni tarifni razred, povračilo stroške prevoza na delo, regres za prehrano, najmanj 18 dni letnega dopusta in regres za letni dopust.

Pogodbo o zaposlitvi skleneta pripravnik in delodajalec, vsebuje pa vse, kar mora vsebovati pogodba o zaposlitvi delavca. Dodati ji je treba program pripravništva.

Delodajalec določi pripravniku. Ni nujno, da je le-ta pri delodajalcu tudi zaposlen, predlaga se le, da ima mentor najmanj enako izobrazbo kot pripravnik in vsaj tri leta delovnih izkušenj v poklicu oziroma stroki, v kateri se pripravnik usposablja. Mentor skrbi za izpeljavo programa pripravništva, pripravnik uvaža v delo, mu dodeljuje določena opravila, mu svetuje, daje navodila in mu

pomaga pri strokovnem in praktičnem delu, ter ga seznani s pravilno uporabo delovnih naprav in strojev, povezanih z varnostjo pri delu. Skratka, mentor je neposredno odgovoren za opravljeno delo pripravnika.

Program pripravništva pripravi mentor. Posebni del programa zajema poznavanje stroke in praktično usposabljanje za samostojno opravljanje dela. Splošni del pa vsebuje seznanevanje z veljavno zakonodajo in varstvom pri delu.

Pripravniški izpit, ki ga mora pripravnik opraviti pred koncem pripravniške dobe, se opravlja pred izpitno komisijo, ki jo imenuje delodajalec. Delodajalci, člani Obrtne zbornice Slovenije, se povežejo s svojo območno obrtno zbornico, ki v njihovem imenu pripravi in organizirajo izpizelje opravljanje pripravniškega izpita. Po opravljenem pripravniškem izpitu pripravnik dobi potrdilo o uspešno opravljenem pripravniškem izpitu in s tem je pripravniška doba uspešno končana.

Posebnost je pripravništvo v izobraževalnih programih, ki so prilagojeni za obrt in drobno gospodarstvo, t.i. "o" programih, kjer velja le pripravništvo - uvajanje v delo - in traja polovico pripravniške dobe, to je tri mesece. Za vaje, ki se šolajo po dualnem sistemu, pa pripravništvo ne velja, saj so po končanem zaključnem oziroma pomočniškem izpitu že usposobljeni za samostojno delo.

Ob koncu letošnjega leta in tisočletja Vam vsem skupaj in vsakemu posebej želim, da si najde vsak svojo srečo, jo zagradi in obdrži do konca svojega življenja. Pravijo, da sreča je, samo videti jo je treba.

**SREČNO IN USPEŠNO 2000
v želji, da se srečamo v vsaki številki časopisa Klasje.**

Vse to vam in iz vsega srca želi
Majda Može, dipl. org. menedž.

DELO ODBORA ZA KMETIJSTVO IN GOZDARSTVO OBČINE IVANČNA GORICA V LETU 1999

LETOS VEČ DENARJA ZA KMETIJSTVO

Odbor za kmetijstvo in gozdarstvo se je v letu 1999 sestal na sedmih sejah, običajno pred sejami občinskega sveta ali pa, ko je bilo to potrebno glede na delo in naloge odbora.

Večinoma so se opravila dela, predvidena v občinskem proračunu, ki je znašal na področju kmetijstva in gozdarstva 41, z rebalansom pa 57 milijonov tolarjev. Glede na leto 1998 je bil povečan za 37 milijonov tolarjev. To povečanje je nastalo zaradi sredstev spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč, ki so bila nakazana v občinski proračun ob izgradnji avtoceste.

Vsa sredstva so bila razdeljena in namenjena za sledeče naloge in projekte:

1. SUBVENCIJE PODJETJEM IN ZASEBNIKOM

14,5 MILIJONOV SIT

Sredstva so bila porabljena za subvencioniranje naslednjih nalog:

- zatiranje mastitisa
- umetno osemenjevanje
- pristojbine za promet z mlekom
- nabava semen
- ekološko sprejemljiva škropiva
- odkup mladega pitanega goveda

Naloge so bile v celoti izpeljane, tako da so se porabila vsa sredstva. Ta so se nakazovala na podlagi računov, ki so jih izkazovali zavodi, podjetja in posamezniki na občini.

2. TRANSFERJI NEPROFITNIM ORGANIZACIJAM IN USTANOVAM

150 000 SIT

Sredstva so bila namenjena čebelarstvu v občini Ivančna Gorica. Uporabljajo se za nabavo zdravil za preventivno zdravljenje čebel.

3. TRANSFERJI IZVAJALCEM JAVNIH SLUŽB

2,8 MILIJONOV SIT

Sredstva so namenjena za sledeče dejavnosti:

- za strokovne naloge gozdarske javne službe ter
- za storitve in naloge kmetijske svetovalne službe

Na podlagi programa, ki so ga oddale te službe v začetku leta, so bila odobrena sredstva, v celoti realizirana.

Gozdarska javna služba je izpeljala izobraževanje lastnikov gozdov s področja gozdarstva (tečajji za motorno žago in traktorje ter strokovna ekskurzija).

Kmetijska svetovalna služba pa je tudi izpeljala izobraževanje kmetov, servisiranje strojev in druge dejavnosti, ki se odvijajo v okviru kmetijskih društev in krožkov.

4. TRANSFERJI POSAMEZNIKOM

17,7 MILIJONOV SIT

Tu so se izpeljali naslednji projekti in naloge:

- izgradnja gozdnih vlak
- agromelioracije in čiščenje potokov
- denarna pomoč izobraževanju s področja kmetijstva

Zgradilo se je okoli 15 km gozdnih vlak. 40 % sredstev so zagotovili lastniki, 60 % občina, načrte za izgradnjo in kontrolo pa je zagotovil Zavod za gozdove.

Na področju agromelioracij je bil izveden javni razpis. Vse prijave je odbor pregledal na terenu. Tako je bilo odobrenih za 11 milijonov tolarjev vrednosti strojnih ur prosilcem, ki se sofinancirajo v razmerju 60 - 40 %. Agromelioracije se v letošnjem letu niso realizirale, zaradi zgodnjega snega, tako da se ta sredstva in dela

prenesejo v naslednje leto.

Denarna pomoč za izobraževanje s področja kmetijstva se je dodelila kot enkratna pomoč dijakom, ki obiskujejo kmetijske šole.

5. INVESTICIJSKI ODHODKI

21,2 MILIJONA SIT

Sredstva so namenjena za izvedbo projektov s področja kmetijstva: zlozbe zemljišč, agromelioracije, izgradnja gozdnih vlak in urejanje pašnikov. Vezani so na več let, izvajati pa so se začeli že v letošnjem letu.

Zlozba kmetijskih zemljišč je namenjena predelu ob avtocesti. Začela se je v KS Dob in naj bi se nadaljevala vse do Višnje Gore. Zato je bila sklenjena pogodba s podjetjem GI Starc, ki naj bi vodilo projekt. Na ta projekt so vezane tudi agromelioracije.

Poleg vseh teh del je odbor za kmetijstvo in gozdarstvo v letu 1999 opravil še veliko drugih del in terenskih ogledov. Pregledana so bila področja, ki jih je prizadela toča. Veliko je bilo dela in terenskih ogledov ob trasi avtoceste, saj ima njena izgradnja velik vpliv na kmetijska zemljišča. Terenski ogledi so se izvajali tudi ob regulaciji Višnjice in Stiškega potoka, ki jo je zelo uspešno izvajalo podjetje Hidrotehnik.

Verjetno bi odbor za kmetijstvo in gozdarstvo v letošnjem letu lahko še uspešneje deloval. Toda iz napak se vsi učimo, zato upam, da bomo naslednje leto uspešnejši. Dobrodošla bo vsaka pobuda občanov, ki bo prispevala k boljšemu delu odbora, obenem pa želim vsem kmetovalcem, občanom in bralcem Klasja vesel božič in srečno, uspešno in zdravo novo leto.

Predsednik odbora za kmetijstvo
in gozdarstvo
Andrej Mirtič

SLOVENIJA POTREBUJE EKOLOŠKO KMETIJSTVO

Slovenija je dežela, v kateri naravne danosti večinoma niso naklonjene razvoju intenzivnega kmetijstva. Kljub temu pa se na tistih področjih, kjer se je intenzivno kmetijstvo razvilo, srečujemo z značilnimi težavami: z onesnaževanjem virov pitne vode in okolja nasploh, uničevanjem rodovitnih tal, degradacijo krajine.

Po drugi strani pa je velik del slovenske krajine kot ustvarjen za ekološko kmetijstvo.

To je sistem kmetovanja, ki temelji na kolobarjenju, recikliranju na kmetiji nastalih organskih snovi (žetveni ostanki, hlevski gnoj, metuljnice, podorine - zeleno gnojenje) ter na vrsti nekemičnih metod za nadzor škodljivcev, bolezni in plevelov. Optimalno število živali omogoča sklenjeno kroženje hranil. Ekološki kmetijski sistem na ta način izključuje ali strogo omejuje uporabo umetno sintetiziranih pesticidov, rastnih regulatorjev in drugih. Napačno pojmovanje, po katerem naj bi šlo pri ekološkem kmetijstvu

le za star tradicionalni način kmetovanja z ustreznimi nizkimi donosi, počasi že nadomešča spoznanje, da je ekološko kmetijstvo ena od sodobnih, razvijajočih se trajnostnih metod gospodarjenja.

Zavest o tem, kako pomemben je način pridelovanja za kakovost hrane, pa se hitro povečuje.

Skrb za lastno zdravje in za naravo mnoge vodita k temu, da v svojem vrtu delajo po načelih ekološkega kmetijstva. Potrošnikom, ki te možnosti nimajo, trenutno ne preostane drugega, kot da ekološko pridelana živila iščejo pri znanem in zanesljivem pridelovalcu oziroma prodajalcu ali pa da posežejo po uvoženih živilih s potrjenim ekološkim izvorom.

Za razvoj ekološkega kmetijstva je pomembno, da se ekološki pridelovalci, predelovalci in osveščeni potrošniki povežejo, saj s sodelovanjem lahko najbolj učinkovito skrbijo za uresničevanje svojih interesov.

Naloga države pa je, da takšna prizadevanja podpira, poskrbi za oblikovanje zakonodaje, ki bo omogočila nadzor in potrjevanje ekološke pridelave in predelave, za izobraževanje, za podporo kmetom in pomoč pri trženju ekoloških živil.

Slovenija potrebuje ekološko kmetijstvo.

Za zdravo okolje, za ohranitev kulturne krajine, za ohranitev biotske raznolikosti, ki je ena najboljših v Evropi. In za naše mesto med številnimi državami, ki so ekološkemu kmetijstvu že priznale njegovo posebno vrednost.

Po Sloveniji na to temo že organizirajo izobraževanje kmetovalcev v obliki 2-dnevnega tečaja. Zainteresirane naprošamo, da se javijo na KSS, in če bo odziv dovolj velik, bomo tečaj izvedli v zimskem obdobju. Prijavite se lahko na tel. 769-310 ali 769-315.

Kmetijska svetovalna služba
Darka Zupanc Puš, ing. agr.

PROJEKT UREJANJA KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ

Občina Ivančna Gorica namerava v skladu s programom za letošnje leto pristopiti k izdelavi prve faze projekta urejanja kmetijskih zemljišč, kar pomeni nadaljevanje že izvedenih zemljiških operacij v preteklih obdobjih. Tokrat je poudarek na zložbah kmetijskih parcel, s pomočjo katerih je možno povečati velikost kmetij, zmanjšati razdrobljenost posesti, s tem pa je tudi možno ustvariti ekonomsko močne družinske kmetije.

Urejanje zemljišč pomeni danes izboljšanje proizvodnih in delovnih razmer v kmetijstvu, pa tudi reševanje konfliktov rabe prostora in oblikovanje vasi v smislu celovitega podeželskega regionalnega razvoja in ne zgolj zložbo razdrobljene zemljiške posesti.

Zato so bili organizirani trije sestanki za lastnike zemljišč iz k.o. Podboršt, k.o. Dob in k.o. Hrastov Dol, prostor v Gasilskem domu pa nam je prijazno odstopila KS Dob.

Predstavniki Županstva Ivančna Gorica in ga. Marija Starc kot vodja projekta, so vabljeni lastniki zemljišč s teh območij seznanili z nameravanimi deli in pomenom, ki ga imajo za kmetovanje v novem tisočletju. Dela bosta finančno podprli občina in država. Ker je to eden prvih projektov pri nas, so kmetje postavili veliko vprašanj. Na osnovi anketnih listov, ki so jih dobili

po pošti, se bo videl odziv in zainteresiranost posameznikov za predlagani projekt.

Vsekakor je to lepa priložnost za ureditev kmetijskih zemljišč, zato je prav, da jo izkoristi vsak, ki ima to možnost.

Kmetijska svetovalna služba
Darka Zupanc Puš

IZGRADNJA GOZDNIH VLAK V LETU 1999

Po letu 1998, ko so se z denarno pomočjo Občine Ivančna Gorica in lastnikov gozdov začela izvajati dela na področju izgradnje gozdnih vlak, so se le-ta v letu 1999 nadaljevala v še večjem obsegu. Občina, ki je finančno podprla ta dela, prispeva 60 % sredstev, lastniki pa 40 %, poleg tega pa opravijo še vsa ročna dela.

Na področju, ki ga v gospodarjenju z gozdovi pokriva Zavod za gozdove OE Novo mesto, KE Žužemberk, je bilo v letu 1999 zgrajenih in rekonstruiranih 11 km gozdnih vlak:

- V KS Ambrus v Zadnje tale	2400 m
Kamni Vrh - Dragmance	2900 m
Kamni Vrh - Ratenca	800 m

- V KS Zagradec	
Sušica - Kitni Vrh	1200 m
Gabrovka - Kremenjek	1000 m
Dečja vas - Pajkova špica	1400 m
- V KS Dob	
Trnovica - Kremenjek	1500 m

ta vlaka bo dokončana, ko bodo to dopuščale vremenske razmere.

Vse te vlake omogočajo boljše in smotrnejše gospodarjenje z gozdovi. Za ta način izgradnje se je izredno povečal interes lastnikov, gozdov zato upajo, da se bodo dela nadaljevala tudi v prihodnje.

Projekte in nadzor nad izgradnjo ter terenske označitve trase vlake je izdelal Zavod za gozdove. Ta je s pomočjo krajevnih skupnosti pred izgradnjo sklical sestanek lastnikov gozdov, ki so ustanovili gradbeni

odbor. Ta pa je priskrbel vsa potrebna soglasja lastnikov zemljišč, po katerih je šla trasa vlake, zagotovil denarna sredstva od lastnikov gozdov (40 %) ter posek trase vlake.

Izgradnjo je zelo uspešno in kvalitetno izvajalo podjetje Težka gradbena mehanizacija in avtoprevoznitvo Milan Pušljar.

Glede na interes lastnikov gozdov bi bilo z izgradnjo smotno nadaljevati tudi v letu 2000, saj z gozdnimi prometnicami odprti gozdovi omogočajo tudi lažje preživetje na kmetijah.

Andrej Mirtič, ing. gozd.

Vsem kmetovalcem in bralcem
Klasja želimo miru in družinske toplote v
božičnih dneh, zdravje, zadovoljstvo in
dobra volja pa naj bodo vsakdanji
spremljevalci v letu 2000.

Kmetijski zavod Ljubljana
Kmetijska svetovalna služba
Ivančna Gorica

KAJ BO V PRIHODNJE Z NAŠIMI PROIZVAJALCI MLEKA?

Natančnega odgovora na to vprašanje vam tudi v tej številki Klasja še ne moremo dati. Pravilnik o odkupu mleka bo zagledal luč sveta še letos pred novim letom.

Velik problem so tudi sanitarno veterinarski pogoji v mlekarnah, ne samo pri kmetu. Dejstvo pa je, da se bomo v bodoče srečevali z vedno bolj zaostrenimi pogoji in da se bomo tako zadrage kot proizvajalci mleka morali prilagajati zahtevam trga.

V tem primeru bo imela veliko vlogo tudi svetovalna služba. Ljubljanske mlekarnice kot naš kupec mleka pa so nam zagotovile, da bodo mleko redno odkupovale. Trenutno ga namreč v Ljubljanskih mlekarnah celo primanjkuje. Več o novem pravilniku in o usodi predvsem malih proizvajalcev pa v prihodnji številki.

Milena Vrhovec

STROKOVNA EKSKURZIJA PO KMETIJAH Z DOPOLNILNO DEJAVNOSTJO V JUŽNI FRANCIJI

Nedvomno je bila ena izmed zanimivejših kmetij na naši poti prav ta, ki so nam jo organizatorji prihranili za konec. V kraju Enze smo si ogledali vinogradniško kmetijo, ki je znana po armagnacu (beri armanjak). Obdelujejo 35 ha vinogradov, zasajenih z belimi sortami grozdja, saj le iz belega vina pripravljajo armagnac. Postopek destilacije nam je podrobno opisal lastnik kmetije, po rodu Grk. Da pridobijo armagnac, destilirajo mlado vino od oktobra pa do januarja. Starajo ga v novih hrastovih sodih šest let, da pridobi značilno rjavkasto barvo. Za pridobitev enega litra armagnaca je potrebnih sedem do osem litrov vina. Vsebuje 50 % alkohola. Dosega visoko ceno, za sedemdesletno steklenico smo odšteli okoli 8.000 tolarjev. Davek od prodaje žganja, ta znaša v Franciji 75 %, se plača ob prodaji le-tega. Zaradi vse strožjih predpisov za voznike zadnje čase pridelujejo vse manj armagnaca. Posvetili so se raznim aperitivom, ki vsebujejo manj alkohola. Imenujejo jih flok. Tukaj smo imeli priliko, ogledati si muzej kmetijskega orodja, mehanizacije, knjig,

raznih pripomočkov za kmetovanje in še nešteto stvari, za katere nismo mogli ugotoviti, za kaj bi jih lahko uporabljali. V muzejsko urejeni prodajalni doma prodajo znaten delež svojih pridelkov.

Po zajtrku zadnjega dne smo se odpravili na dolgo pot proti domu. Ko nas je pot že pošteno utrudila, nas je iz zasplosti predramil prelep prizor, ki se nam je ponudil ob pogledu skozi okno. V ospredju ob cesti so se razprostirala obširna riževa polja, malo dlje naprej pa pašniki, kjer so se pasli kamaški konji. Pozneje smo izvedeli, da jih uporabljajo za odbiro bikovskih mater. Za pozno popoldansko kosilo smo se ustavili na kmetiji, po katere zemlji smo se že nekaj časa vozili. Obsega namreč 300 ha zemlje, vse v enem kosu. Pozdravil nas je gospod, in sicer z besedami "Dobrodošli na kmetiji moje žene in mojega sina". V Franciji, zlasti v njenem južnem delu, je v navadi, da so lastnice kmetij žene.

Izmed ostalih poljščin nas je najbolj zanimal riž, ki ga imajo posejanega na 180 ha. Riž se v zdajšnjih

časih oikira strojno, in sicer v aprilu in maju. Nadzirati je treba nivo vode, saj mora biti riž vedno 15 do 17 cm v vodi. Žanje pa se v septembru in oktobru. Pobirajo ga z goseničarjem in ga v zadrage oddajo na čiščenje. Pridelek je 8 do 10 ton/ha. Velik škodljivec riževih polj je ptič, ki ima 1 m velika krila in 70 cm visoke noge. S kljunom razkopava polja. Na bližnjih drevesih čaka tudi po 200 do 300 takih ptič. Cena rižu naglo pada in dosega 1.7 franka za kg. Ker se doma ukvarjajo s turizmom na kmetiji, vsega porabijo doma.

Druga pomembna panoga je vzreja španskih bikov. To je posebna reja divjih živali. Pri tem sta pomembna pogum, značaj in agresivnost živali. S posebnim preverjanjem preko bikovskih mater, telic ter naprej samih bikov so pri starosti treh let končno potrjeni za pravo bikoborbo v areni. Za bikoborbe se vzrejajo kamaške pasme bikov, ti dosegajo ceno 20.000 frankov, ter španske pasme, ki so zaradi izrednega temperamenta znatno bolj cenjeni. Razlika pa ni le v temperamentu, ampak tudi v ceni. Za bika španske

pasme, ki je pripravljen za bikoborbo, zlahka iztržijo 80.000 frankov. Za eno bikoborbo pa je potrebnih šest bikov. Samo za primer: če vas takle 600 kg težak silak porine z rogov, boste imeli enak občutek, kot če bi se v vas zaletel 3-tonska kamion. Ole.

Na poti proti domu smo s pogledom osvrknili še monaško kneževino in vtisov je bilo za nekaj časa kar zadosti.

(konec)

Mari Erjavec

Čreda bikov španske pasme zvedavo gleda slovenski avtobus.

Tako kot vse dni potovanja po Franciji smo tudi zadnje kosilo pojedli v bivšem hlevu.

STROKOVNA EKSKURZIJA V GOZD BREZOVA REBER IN PRAGOZD PEČKA

Zavod za gozdove Slovenije, krajevna enota Škofljica - Grosuplje je v sodelovanju s Kmetijsko pospeševalno službo iz Ivančne Gorice pripravil strokovni ogled gozdov za gozdne posestnike naše občine. V soboto, 6. novembra, smo si ogledali gozdove Brezove reber nad Stražo ter pragozd Pečka. Ogleda se je udeležilo 50 lastnikov gozdov iz okolice Ivančne Gorice, Šentvida in Višnje Gore.

Poudarek strokovne ekskurzije je bil na primerjavi redčenega in neredčenega sestoja. Leta 1970 so gozdarski strokovnjaki izločili dve ploskvi; na prvi so strokovno izvajali redčenja, drugo pa so prepustili naravnemu razvoju. Danes je očitna razlika med obema ploskvama. Povprečno so drevesa na redčeni ploskvi debelejša za 10 cm in s tem tudi več vredna. Lesna zaloga je danes v obeh parcelah podobna 500 m³/ha, poleg tega so iz redčenega sestoja odpeljali okoli 300 m³/ha. Povprečna vrednost lesa v redčenem sestoju je 11.000 sit/m³, v neredčenem pa 3.000 sit/m³.

Seveda je ta primerjava naredila velik vtis na lastnike gozdov, saj večina lastnikov ni vedela, da lahko s

pravičnim gospodarjenjem tako vplivamo na razvoj gozda.

Ogledali pa smo si tudi pragozd Pečka nad Sotesko. Vsi smo bili impresionirani nad debelino dreves v pragozdu, na tleh pa so trohnela prav tako veličastna podrtja drevesa. Lesna zaloga pragozda se giblje okoli 900 m³/ha.

Seveda pa smo od univ. dipl. ing. Žuniča izvedeli marsikatero zakonitost, ki so jo gozdarji pridobili z opazovanjem in preučevanjem razvoja pragozda.

Ogled je bil zanimiv in poučen za vse udeležence, saj so videli, da se lahko s pravičnim gospodarjenjem v gozdu močno izboljša kakovost gozda. Prav gotovo pa bo tudi vsako izmed udeležencev prišel po nasvet za pravično gospodarjenje k svojemu revirnemu gozdarju.

Upam, da bomo lahko s takšnim načinom izobraževanja nadaljevali tudi v prihodnje.

Revirni gozdar:
ing. gozd. Roman ČRNIČ

SHIATSU - PRENOS ENERGIJE Z DOTIKOM

Shiatsu je način terapije, ki v svojem bistvu združuje notranjo spoznavnost človeka in popolno razumevanje telesa in duha. Izvaja se s prenosom energije - Qi, ki izhaja iz spodnjega dela telesa - hare. Terapija je odvisna od razumevanja in poznavanja tradicionalne kitajske medicine in njenega diagnosticiranja.

"PRITISK S PRSTOM"

Shiatsu je nastal na Japonskem oz. je japonska beseda in pomeni "pritisek s prstom". Vključuje raztezanje, držanje in usmerjanje teže telesa prejemnika, z namenom, da se pospeši pretok energije, cirkulacija krvi, gibljivost in izboljša drža telesa. Pritisek in dotikanje izvajamo z dlanmi, palci, prsti, koleno in stopali, prejemnik pa pri tem sedi ali leži v različnih položajih. Zdravljenje osredotočamo na določene kanale ali meridiane, ki predstavljajo tokove fine telesne energije, imenovane Qi. Qi predstavlja življenjsko energijo, ki podpira vse funkcije telesa, uma in duha. Brez te energije je telo le kup organske snovi.

Shiatsu, ki naj ustreže prejemnikovim potrebam, se ne da obvladati samo po intelektualni poti in tehnični spretnosti terapevta; senziбилnost je potrebno razviti tako, da zaznamo tok energije, ki ga po potrebi poživimo, umirimo ali razpršimo.

Sam svoj zdravnik

Iz domače lekarne p. Simona Ašiča

YIN - YANG

Kitajci predstavljajo ravnotežje z izrazom YIN-YANG. To sta neločljiva dela stvarstva, sta kot roki, skozi kateri se stvarstvo manifestira in ustvarja. Čeprav predstavljata dve nasprotni težnji, se dopolnjujeta in sta medsebojno odvisni. Vse v stvarstvu ima lastnost YIN in YANG. YIN in YANG nam omogočata, da razumemo odnose med poljubnimi strukturama, funkcijama ali procesoma in predstavljata temelj orientalske medicine. Interakcija med njima ustvarja življenjsko silo Qi. Kadar je ravnotežje v telesu porušeno, ga s shiatsu lahko ponovno vzpostavimo. Ravnotežje vzdržujemo tudi z drugimi načini, npr. z različnimi športi, jogo, Qi gongom, Tai chi itd.

PRI KATERIH BOLEZNIH JE UČINKOVIT SHIATSU

Shiatsu je učinkovit, če še ni prišlo do večjih organskih motenj in pri ljudeh, ki se hitro utrudijo, nimajo teka in energije, so blede in se nasploh slabo počutijo. Zelo je primeren kot preventivno sredstvo, saj poveča vitalno energijo, zmanjšuje stres, sprosti mišice, krvni in limfni obtok, globoko sprosti prejemnika, lajša bolečine, lajša glavobol in migreno, menstrualne težave, izboljša prebavo, harmonizira misli, čustva in telo.

KONTRAINDIKACIJE ZA SHIATSU

Shiatsu ni primeren v naslednjih primerih: akutnem vnetju jeter, ledvic, pljuč, epilepsiji, hujših psihičnih motnjah, nosečnosti, raku, ranah, zasvojenosti, pri hujših srčnih bolnikih, virusnih in bakterijskih okužbah.

Joži Kastelic

RDEČA PESA

Beta vulgaris - hrv. cikla

I. Gojimo jo po vrtovih, njivah in večjih nasadih. Vzgojena je iz divje pese. Ima odebeleno, mesnato korenino rdeče barve. Tudi listi so rdeče prepluti. Bogata je z mnogimi vitamini in rudninami, zato je v prehrani pomembna. Velja pa tudi za odlično zdravilo, ki ga ne bi smeli prezreti. Že pred 2000 leti so jo upoštevali kot izvrstno zdravilo za kri.

II. V rdečem barvilu je mnogo železa, ki obnavlja rdeče krvničke, obenem čisti kri, odpravlja motnje krvnega obtoka, zlasti ako je krvni tlak nizek. Po najnovejših ugotovitvah ustavlja surov pesin sok rast tumorjev, ker vsebuje protirakavo snov - antocian; zdravi tudi levkemijo. Je dragoceno sredstvo zoper škodljiva sevanja, radioaktivnost in X-žarke. Sok rdeče pese uporabljamo pri zvišani telesni temperaturi, pri gripi, pljučnici in sploh pri obolenju dihal. To zdravilo je učinkovito tudi pri bolezni sečil, jetrnih in žolčnih boleznih. Kot dopolnilno zdravilo velja pri obolenju nadledvičnih žlez. Aminska kislina v pesi ugodno vpliva na delovanje živcev in možganov. Sok žene na vodo, topi sečno kislino, celi rane. Ljudje z občutljivimi pljuči in slabotni otroci naj uživajo pesin sok, oslajen z medom. Pri težjih boleznih je treba spiti dnevno pol litra soka, ko se stanje izboljša, pa četrt. Pijemo ga še 2 meseca po ozdravitvi. Kuhana pesa ne velja za resno zdravilo.

KALČKI SMO SE ODPRAVILI NA EKSKURZIJO V SLOVENSKE KONJICE

Odpravili smo se 20. 11. 1999, zjutraj ob sedmih. Bilo je mrzlo novembrsko jutro. Toplo smo se oblekli in obuli ter se odpravili na pot. Polni pričakovanj smo bili že zjutraj zelo živahni. Na poti do Slovenskih Konjic smo se zelo zabavali, peli, kot se seveda za nas Dolenjce spodobi. Na avtobusni postaji v Slovenskih Konjicah nas je čakala lokalna vodička Marinka Ravničan. Najprej je rekla, da bi morali priti poleti, da bi se prepričali, da so Slovenske Konjice res mesto rož in cvetja. Roža je seveda čisto na vsaki hišni polici. Zanimivo je pa to, da občina kupi vsaki hiši pet rož.

Nato smo si ogledali Mestno galerijo Riemer, kjer smo videli zelo zanimive in dragocene slike, starinsko belo pohištvo in staro blagajno.

Kmalu je vodička omenila, da gremo na degustacijo divjačine. Vse nas je seveda zelo zanimalo, kakšen okus imajo tiste malo drugačne salame, ki jih nismo vajeni jesti. Kmalu smo ugotovili, da so salame jelena in divjega prašiča zelo dobre. Lahko smo jih tudi kupili za domov.

Po dobrih salamah pa smo seveda postali žejni. Vodička nas je spet razveselila, ko je rekla, da gremo še na degustacijo vina. Najprej smo odšli h kovaštvu Kokotec. Prijazen lastnik nam je pokazal, kako se

izdela "klanfo" in "štajersko sulico". Nato pa nas je odpeljal v vinsko klet, kjer smo degustirali vino. Dobro volje seveda ni manjkalo, kajti zanj je poskrbel naš muzikant Jaka. Mi pa smo mu pomagali s petjem. Kmalu smo se poslovili od prijaznih gostiteljev in odšli še na turistično kmetijo Hohler. Ogledali smo si prašičerejo, kurjerejo in konjerejo; slednja je bila najbolj zanimiva. Kdor je hotel, je lahko jahal konja. Moram priznati, da je bilo fantastično. Prava zimska pravljica, v kateri nastopajo Kalčki na konjih. Nato pa smo si že zaslužili pošteno kosilo. Tega smo dobili na turistični kmetiji Smogavec. Res smo se pošteno najedli. Spet je naš Jaka poskrbel za dobro voljo. Šel je po harmoniko, urezal par viž in spet smo bili vsi na nogah. Res, zelo smo uživali.

Toda vsega lepega je enkrat konec in tudi mi smo se odpravili domov. Na poti domov smo se zabavali, na koncu pa smo se zahvalili še našemu soferju Janezu in tako je minil še en Kalčkov žur. Res je, ko se Kalčki odpravimo na potep, nam je vedno lepo.

Zato vas vabimo, da se nam ob naslednji ekskurziji pridružite. Ne bo vam žal, to vam zagotavljamo. Kmalu na svidenje!

Anica Omahen

USPEŠNA UDELEŽBA DPŽ IVANČNA GORICA NA DOBRODELNEM BAZARJU

Tako kot že lani smo se tudi letos v velikem številu odzvale na vabilo o sodelovanju na dobrodelnem bazarju, ki ga prireja Slovensko mednarodno združenje žensk SILA. Bazar se je odvijal 27. novembra v predverju stolpnice na Trgu republike 3 v Ljubljani. Nekatere zelo požrtvovalne članice našega društva so se še posebej potrudile in pripravile več vrst peciva, kruha, potic in drugih dobrot. Drobnop pecivo smo dekorirale ter na vsak zavitek obesile razpoznavni znak našega društva. Letos je sodelovalo 26 držav, me pa smo prispevale svoj delež za slovensko stojnico. Letos je leto starejših občanov, zato je bil tokratni izkupiček od prodaje namenjen skrbi za starejše občane.

Da pa smo se na lastne oči prepričale, kako stvari potekajo, smo se bazarja udeležile tudi same. Nenazadnje tudi zato, da smo poiskale med množico sponzorjev, ki so napisani na velikem panoju pri vhodu, tudi ime našega društva.

Mari Erjavec

TEČAJ VARNEGA DELA Z MOTORNO ŽAGO

Zvod za gozdove Slovenije in Kmetijska svetovalna služba Ivančna Gorica obveščata vse lastnike gozdov in kmete iz občine Ivančna Gorica, da v letu 2000 pripravljata tečaj VARNEGA DELA Z MOTORNO ŽAGO.

Tečaj bo trajal dva dneva sredi tedna. Prvi dan tečajniki poslušajo teoretični del o sečnji in motorni žagi ter praktično spoznajo motorno žago in kako se jo pripravi za delo. Drugi dan pa se praktično pokaže pravilen in varen način podiranja z motorno žago.

Na koncu dobijo udeleženci potrdilo o uspešno opravljenem tečaju. To je še posebej pomembno v primeru nesreče, saj zavarovalnica brez takšnega potrdila ne priznava odškodnine.

Ker pa je število udeležencev na tečaju omejeno, prosimo vse zainteresirane lastnike, ki bi se radi udeležili tečaja, da to do konca januarja 2000 sporočijo svojemu revirnemu gozdarju ali Kmetijski svetovalni službi v Ivančni Gorici na tel. št.:

Revir Ivančna Gorica in Šentvid: 061 777 371
Kmetijska svetovalna služba Ivančna Gorica: 061 769 315
061 769 315
Revir Zagradec 061 786 186

Revirni gozdar: ing. gozd. Roman ČRNIČ

OBČINSKI SVETNIKI ODGOVARJAJO

V uredništvu Klasja smo se odločili, da naredimo anketo med svetniki o tem, kako si zamišljajo svoje delo v prid občanov v novem tisočletju. Postavili smo jim dve vprašanji.

V prvem vprašanju smo jih spraševali, ali bi lahko bilo stanje v občini boljše, in če da, na katerem področju.

V drugem smo hoteli izvedeti, kaj bodo oni osebno storili za to, da se bo stanje v občini izboljšalo.

JOŽE ADLER

SDS, 01.03.1969, ing. metalurgije, Zagradec

1. Glede na to, da je Občina Ivančna Gorica mlada, lahko ugotavljam, da se stvari v primerjavi s staro občino Grosuplje na vseh področjih dobro rešujejo. V preteklem letu je veliko energije zahtevala gradnja avtoceste, zato je bilo na ostali gospodarski infrastrukturi nekaj izpadov. Tempo dela so v preteklem letu narekovele take in drugačne razmere in rezultate tega dela ocenjuje vsak po svoje.

2. Posameznik v občinskem svetu lahko stori zelo malo, če nima podpore večine. Vsekakor se bom zavzemal, da se v naslednjem letu dokončajo vsi projekti, začeti v letu 99. V mislih imam kar nekaj novih, predvsem sanacijo cest in vodovodov ob izgradnji avtomobilske ceste, začetek gradnje nove osnovne šole in vrtca v Ivančni Gorici ter pripravo dokumentacije za novo osnovno šolo v dolini reke Krke. V okviru zmožnosti proračunskih sredstev bom podprl tudi lokalne interese posameznih krajevnih skupnosti.

ANTON ČEBULAR

SLS, 08.05.1936, kmet, Dob

1. Menim, da je stanje v občini Ivančna Gorica kar zadovoljivo in da je za vsa področja razmeroma dobro poskrbljeno. Izboljšave so po mojem mnenju potrebne še na komunalnem in kmetijskem področju. Zato tudi predlagam, da bi na občini zaposlili strokovnjake s področja kmetijstva, komunale in prava.

2. Še naprej si bom prizadeval za čim boljše sodelovanje med Občino Ivančna Gorica in občani. Zato bi tudi predlagal, da bi naš priljubljeni časopis Klasja izhajal večkrat na mesec, da bi bili občani deležni bolj svežih novic in tudi bolje bi bili seznanjeni z našim delom.

Vsem bralcem Klasja želim vesele in blagoslovljene božične praznike ter veliko zdravja in uspehov v letu 2000.

NIKOLAJ ERJAVEC

DS, 02.10.1951, dipl. socialni delavec, Stična

1. Stanje v občini nasploh ni slabo, prepričan pa sem, da se da prav na vseh področjih še marsikaj izboljšati pod pogojem, da na vseh nivojih steče strpen in demokratičen dialog, v katerem bo prvenstveno cenjeno delo, znanje in podjetnost.

2. Bralcem Klasja, predvsem občankam in občanom naše občine želim v novem letu zdravja in uspehov, sam pa se bom trudil, da bom delal vse tisto in tako, da se jim bodo spredaj izrečene želje v kar največji meri uresničile.

FRANC GODEŠA

LDS, 04.12.1934, dipl. pravnik, Višnja Gora

1. Po občinskih programih od leta 1995 dalje bi morale biti v 5-letnem delovanju občine do leta 2000 zgrajene 4 nove šole in vrtce v Ivančni Gorici. Grad Podsmreka in Dom na Polževem bi morala delovati. Županstvo bi moralo imeti lastno stavbo, tudi s službami za pravne zadeve, gospodarstvo in kmetijstvo. V občini bi morale biti na razpolago zazidljive stavbne parcele. Kosovni odpadki bi se morali odvažati.

2. Kot svetnik, izvoljen na listi LDS, sem dolžan izvajati program stranke in svetniške skupine LDS. S predlogi in pobudami županu in nadzornemu odboru se bom zavzemal za izdelavo prostorskih in zazidalnih načrtov za poslovne in stanovanjske cone, za ureditev gospodarjenja z 42 občinskimi stanovanji, 179 stavbnimi zemljišči ter za vzpostavitev evidence o 1345 vikendih in izpolnjevanju davčnih obveznosti njihovih lastnikov do občine.

FRANC GRABLJEVEC

SDS
15.10.1939, poklicni voznik, električar, Škrjanče

LOVRO LAMPRET

SDS, 29.07.1943, oblikovalec-aranžer, Šentvid pri Stični

1. Glede na dejstvo, da je novoustanovljena občina Ivančna Gorica začela delo praktično iz nič, je bilo v teh letih veliko narejenega. Kljub skromnemu občinskemu proračunu je bila zgrajena šola v Višnji Gori, reševati se je začel problem otroškega in zdravstvenega varstva, narejenih je bilo veliko cest, vodovodov in kanalizacije, trenutno pa teče velika investicija odlagališča odpadkov na Stehanu. Primanjkuje delovnih mest, problemi onesnaževanja okolja so še vedno aktualni. Kljub vsem naporom je bilo to obdobje vendarle prekratko, zato nas v prihodnosti čaka še veliko dela.

2. Sem član odbora za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in si bom še naprej prizadeval za boljšo prometno varnost v vseh krajevnih skupnostih občine. Urediti je treba cesto in pločnike proti šolskemu centru v Ivančni Gorici. Prizadeval si bom tudi za vrnitev policijske postaje v Ivančno Gorico in da največji onesnaževalci okolja takoj sprejmejo ukrepe za zmanjšanje onesnaževanja. S čimprejšnjo izgradnjo industrijske cone v Ivančni Gorici bi lahko zagotovili odpiranje novih delovnih mest. Občina mora pomagati kmetom v boju za preživetje, krajem, ki še nimajo vodovoda in komunalne ureditve, pa omogočiti čimprejšnjo izgradnjo lete.

PAVEL GROZNIK

SKD, 02.11.1937, višji upravni delavec, Višnja Gora

1. Želim, da bi se sprejemanje prostorskih načrtov ter posledično zazidalnih načrtov hitreje reševalo, da bi se lahko omogočila gradnja stanovanjskih hiš in proizvodnih objektov.

2. S stalnim prizadevanjem na občinskem svetu, da se postopki sprejemanja potrebnih odlokov pospešijo.

MARINA KOŠČAK

LDS, 27.03.1957, vzgojiteljica, Ivančna Gorica

1.

• Na področju okrepitev občinske uprave (komunalna, kmetijsko in pravno področje).

• Na področju obrti, podjetništva, turizma zagotoviti zazidalna zemljišča, kar bi zagotavljalo večje zaposlovanje.

• Zgrajena bi morala biti že OŠ Stična in vrtce Ivančna Gorica; z novo gradnjo vrtca bi se sprostili prostori za zdravstveni dom in zdravstvo bi moderniziralo svojo dejavnost.

2.

Spričo sklenjene koalicijske

pogodbe "pomladnih" strank ne morem drugega, kot da predlagam, opozarjam, vzpodbujam, da se realizirajo sprejeti programi in sklepi OS Ivančna Gorica, vse v želji po hitrejšem vsestranskem razvoju.

1. Vsekakor. Ni poudarka na razvoju gospodarstva in podjetništva. Ne pridobivajo in ne opremljajo se zemljišča za stanovanjsko in poslovno gradnjo, zlasti v centru občine in lokalnih središčih, kot so Šentvid, Stična, Višnja Gora in Zagradec. Kanalizacija v Šentvidu pri Stični, ki je pomembna za nadaljnji razvoj Šentvida, se gradi prepočasi, tudi sredstva, ki so na razpolago, se ne porabijo.

2. Kot svetnica, izvoljena na listi LDS, sem v opoziciji, zato sem dolžna opozarjati na dosledno izvajanje vseh programov in sklepov občinskega sveta, še zlasti pa na realizacijo 18 zahtev občine do izvajalcev gradnje AC Višnja Gora - Bič, še posebej glede izgradnje pločnikov in križišč ob regionalni cesti Ivančna Gorica - Radohova vas.

ANDREJ MIRTIC

SDS, 03.12.1963, ing. gozdarstva, Zagradec

1. Menim, da je stanje v občini kar dobro. Po mojem mnenju so jo občani v petih letih obstoja sprejeli za svojo in imajo pozitivno mnenje o njej, saj imajo s tem tudi večjo možnost vplivanja na lokalno samoupravo. A kljub še tako dobremu delu je mogoče delati še bolje. Več bi se lahko naredilo na področju turizma, razvoja obrobni območij občine in centra, pospeševanja podjetništva in zagotavljanja novih delovnih mest ter verjetno še kje.

2. Osebno se bom v novem letu v prvi vrsti zavzemal za to, da bi imeli občani kot davkoplačevalci še večjo možnost vplivanja na odločitve, ki jih sprejema občinski svet, saj bi se tako v čim večji možni meri zadovoljile njihove želje. Če pa sem lahko malo "lokalpatriota", se bom zavzemal za razvoj turizma in šolstva v dolini Krke ter za razvoj obrobni krajev in naselij, da ne bodo zaostajala v razvoju glede na ostali del občine.

BRANE NOVAK

SDS, 26.01.1965, elektrotehnik, Velike Pece

1. Vedno obstajajo področja, na katerih je napredovanje ne samo možno, pač pa tudi potrebno. Tudi naša občina še zdaleč ni dosegla vseh načrtanih ciljev, nedvomno pa smo na pravi poti in stanje se na vseh področjih vidno izboljšuje. Ker pa je blagostanje občine odvisno od vseh občanov, je treba odslej še več pozornosti nameniti sodelovanju med posamezniki in družbenimi skupinami.

2. Osnovna svetnikova odgovornost je, upravičiti zaupanje svojih krajanov,

SONJA MARAVIČ

LDS, 05.02.1953, gimnazijska maturantka, Pristavljva vas

OBČINSKI SVETNIKI ODGOVARJAJO

ki so ga na ta položaj postavili. Pri svojem delu se trudim, da bi bile odločitve občinskega sveta v največji meri ustrezne za večino občanov. Predvsem se bom v prihodnjem letu zavzel za ohranitev kmetij in kmečkih domačij na našem območju ter skušal doseči, da bi tudi občina z vsemi sredstvi podprla male kmete. Samo na ta način namreč še lahko preprečimo propadanje naše krajine.

Vsem občanom občine Ivančna Gorica in uredništvu Klasja želim blagoslovljen božič in veliko sreče, zdravja in ustvarjalnega znanja v novem letu 2000.

STANE OKORN

SDS, 19.01.1961, ing. kmetijstva, Vir pri Stični

1. Stanje v Občini Ivančna Gorica je dobro, seveda pa ne tako, da ne bi moglo biti še boljše. Večkrat se pokaže pomanjkanje strokovnega kadra, zlasti sedaj, ko je na našem območju vse več investicij v komunalni gradnji (neurejena vodna oskrba, gradnja kanalizacijskih sistemov...) ob gradnji avtoceste in vzporedno z gradnjo le-te še mnogo drugih stvari.

Z aktivnejšim in korektnim sodelovanjem zlasti nekaterih članov svetov Krajevnih skupnosti pri pridobivanju raznih soglasij in izjav bi se določeni načrti in projekti veliko lažje in hitreje pridobili.

Tudi na področju evidence in gospodarjenja z občinskimi zemljišči (stavbnimi in kmetijskimi) bo treba še veliko postoriti.

2. Osebnost bom še naprej aktivno sodeloval v komisiji za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja in komisiji za statutarno-pravna vprašanja, na področju kmetijstva pri zlozbi zemljišč, pomagal urediti evidence zemljišč v lasti Občine in po svojih močeh in zmožnostih pomagal pri nadaljevanju in dokončanju večjih investicij, začelih že v prejšnjih letih.

ALOJZ PLANTARIČ

ZL, 04.08.1941, dipl. ekonomist in dipl. ing. agron., Ivančna Gorica

1. Stanje v Občini Ivančna Gorica bi bilo lahko boljše, zlasti na področju cestne ureditve, otroškega varstva in kmetijstva.

2. Osebnost sicer ne morem storiti ničesar, prizadeval pa si bom, da bi bile v občinskem svetu sprejete odločitve, ki bi vodile k izboljšanju na omenjenih področjih. Predvsem pa gre za zgraditev pločnikov in rešitev drugih kritičnih točk ob izgradnji avtoceste. V Ivančni Gorici bi morali čimprej začeti graditi otroški vrt. Na področju kmetijstva bi morali izvajati komasacijo kvalitetnejših zemljišč zaradi bolj ekonomične pridelave ob vstopu v EU, prenehati pa z agromelioracijami (razbijanje in odstranjevanje kamenja), saj je nesmisel, vlagati v nekvalitetna zemljišča ob vse večjem opuščanju obdelave in zaraščanju kvalitetnejših zemljišč.

MILAN PUŠLJAR

SDS, 24.12.1962, poklicni voznik, električar, Škrjanče

JANKO ROŠELJ

LDS

26.02.1962, dipl. ing. elektrotehnike, Marinka vas

1. Stanje v Občini Ivančna Gorica bi bilo lahko boljše. Kdor ni takega mnenja, prav gotovo ne more prispevati k izboljšanju razmer. Ne smemo biti že zadovoljni, ampak si moramo prizadevati za enakomernejše pokrivanje našega prebivalstva z mrežo šol in zdravstvenih storitev, za ohranjanje sedanjih delovnih mest in odpiranje novih, skratka, za vse, od česar bomo lahko občani še naprej živeli v svoji občini, hkrati pa zapustili našim otrokom zdravo okolje.

2. Trudil se bom, da bo v novem letu oziroma novem tisočletju moj prispevek k zadovoljstvu občanov čim večji. Z delovanjem v Občinskem svetu in Odboru za gospodarstvo in komunalo bom skušal zagotoviti, da bodo naše odločitve predvsem v dobro občine kot celote in ne bodo ostajale le mrtve črke na papirju. Svoje sogovornike bom prepričeval, da bomo s svojim delom in odločitvami na vseh ravneh sami odločali o tem, ali bomo državam evropske unije enakopraven partner ali poceni delovna sila.

MARTA SMOLE

SKD

20.02.1958, višja upravna delavka, Bukovica

1. Mislim, da bi bilo stanje v Občini

Ivančna Gorica lahko boljše zlasti na področju varnosti v cestnem prometu, saj je ob prometnem kaosu, ki nastaja zaradi gradnje avtoceste, ogrožena varnost v cestnem prometu vseh udeležencev od pešcev, kolesarjev do motoristov. Probleme, povezane z gradnjo avtoceste, bi bilo treba prioritarno in hitro reševati na pristojnih ministrstvih, da bi lahko izvedbena akcija del na lokalnem nivoju čimprej stekla.

2. V Občini stanje ni slabo, vendar se bom zavzemala za dolgoročne projekte na vseh področjih lokalne skupnosti, ki so ciljno usmerjeni k razvoju naše občine, tako na gospodarskem, ekonomskem, kulturnem, socialnem in športnem področju. Zavzemala se bom za takšne aktivnosti svetnikov in strokovnih služb, da bodo cilji čimbolj enotni in usklajeni, ker le na ta način lahko dosegamo strategijo uspeha in prispevamo k razvoju naše družbe kot celote. Zavzemala se bom tudi za trdno povezavo med KS in občino v reševanju skupnih problemov in motivacijo v iskanju rešitev in pridobivanju sredstev po projektih v okviru državnih meril.

DUŠAN STRNAD

SDS, 24.10.1961, ekonomski tehnik, Kriška vas

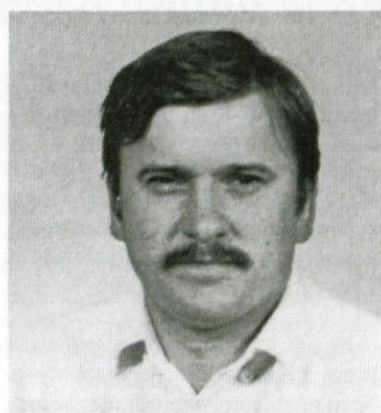
1. Po mojem mnenju je Občina Ivančna Gorica s tem, ko je leta 1994 postala samostojna, veliko pridobila. Predvsem je bila občanom dana možnost, da o razvoju svoje občine odločamo sami. Seveda bi bilo stanje lahko boljše in ni ga področja, za katerega to ne bi veljalo. Poglejte samo pogoje, v katerih delajo občinska uprava, nekatera društva in druge organizacije v občini, stanje cest, vodovodov in druge komunalne infrastrukture. Velik je problem pomanjkanja šolskega in vrtčevskega prostora, zaradi opustitve policijske postaje in naraščanja nasilja se občani počutijo čedalje manj varne, primanjkuje delovnih mest, kmetije so v strahu za svojo prihodnost.

2. V občinski svet sem bil izvoljen na listi SDS, naša svetniška skupina pa je največja v občinskem svetu. Svetniki SDS aktivno sodelujemo pri delu odborov in drugih organov, večini letih tudi predsedujemo. Občino je treba še bolj približati občanom in jih vključevati v delo. Prizadeval si bom za čimprejšnji začetek gradnje nove osnovne šole Stična v Ivančni Gorici in vrtca v Ivančni Gorici ter za sprejem odločitve glede gradnje nove šole v dolini Krke. Moje načelo je, da morajo biti vse krajevne skupnosti enakovredno zastopane pri razporejanju občinskega denarja, ker pa sem hkrati tudi član sveta KS Višnja Gora, si bom seveda prizadeval, da bodo tudi njeni interesi ustrezno zastopani. Predvsem se ne smejo ponovno "zgoditi" avtocestni dolgovi; obnoviti je treba cestno na Polzevo, napočil pa je čas tudi za vodovod na kriško - polzevski planoti.

CIRIL ŠINKOVEC

SLS

02.07.1962, pečar, Zagradec

FRANCKA VIDMAR

SKD

30.11.1951, tekstilka, Ambrus

1. Menim, da bi bilo stanje v občini v letu 1999 lahko boljše, predvsem na področju prometne problematike v središču občine, v Ivančni Gorici. Gradnja avtoceste spremlja kopica težav, investitor pa jih prepočasi ali pa sploh ne rešuje. Avtocesta je potrebna in nujna za našo občino, z izgradnjo se bodo odprle optimalne možnosti razvoja. Jasno in nedvomno pa je treba zahtevati rešitev odprtih vprašanj: prehod čez železniško progo (izvennivojski), pločniki, križišče, signalizacija, steze za pešce, kolesarje, varna pot v šolo, vrtce.

2. V občinskem merilu se bom zavzemala za program, ki bo omogočil dolgoročni razvoj občine na področju komunale, gospodarstva, investicij v družbene dejavnosti, prostorskih pod-

lag, sociale, ekologije.

Podpirala bom programe krajevnih skupnosti, za kar naj bi občina prevzela nekoliko večjo finančno odgovornost, z enakomernim teritorialnim razvojem krajev.

Kot predsednica odbora za družbene dejavnosti se bom zavzemala za pospešitev začetka gradnje nove osnovne šole Stična ter čimprejšnjo novogradnjo tako potrebnega vrtca v Ivančni Gorici. Naša mladina je naša bodočnost. Dajmo mladim spodbudo, prostor in sredstva za kulturno udejstvovanje, razvijajmo kulturne vrednote in ohranjajmo dediščino. Tudi na starejše ter šport in rekreacijo ne smemo pozabiti.

Skratka, spodbujala bom vse cilje, usmeritve in investicijska vlaganja, ki bodo koristno prispevala k razvoju naše občine ter izboljšanju življenja našim občanom.

MILENA VRHOVEC

SLS

15.05.1958, ing. agronomije, Vir pri Stični

1. Stanje v občini ali kjerkoli drugje ni nikoli tako dobro, da ne bi bilo lahko boljše. Po moje bi morali v bodoče več denarja nameniti gospodarskemu razvoju občine in z dobrimi programi dobiti več denarja od države. Zato pa potrebujemo še dodatne kadre na občini.

2. Osebnost bom v prihajajočem letu zavzemala za strpno in gospodarno delovanje občinskega sveta. Še posebej se bom trudila za sprejem in dopolnitev PUP-ov/prostorsko ureditvenih pogojev, s katerimi bi določili oz. dopolnili zazidalne površine na posameznih območjih. Zavzemala se bom tudi za revizijo 1. cone kmetijskih zemljišč, za ureditev lastnine občine in seveda za dobre kmetijske programe.

Vsem občanom in bralcem Klasja želim, da bi bilo leto 2000 mirno, zdravo in veselo.

POSLANEC FRANCI ROKAVEC O DELU V DRŽAVNEM ZBORU

Številne nejasnosti pri sprejetju novih zakonov, ki se nanašajo na pokojninsko in davčno reformo v Sloveniji, predvsem pa zakoni s področja kmetijstva, ki so nujni pri sprejemu Slovenije v Evropsko unijo, so nas spodbudili, da med nas povabimo poslanca Francija Rokavca iz Litije. Pri nastajanju nove zakonodaje je tvorno sodeloval tudi g. Rokavec, predvsem na področju kmetijstva (trošarina, kmetijsko zavarovanje, področje mleka, mesa itd.).

Tako v SLS kot pri KZ menimo, da je g. Rokavec najbolj primerna oseba za pogovore in dajanje odgovorov na vprašanja o stvareh, ki nam niso jasne.

Zato bo poslanec Franci Rokavec na voljo našim občanom vsak 2. in 4. ponedeljek v mesecu od 11.30 do 13.30 v sejni sobi Kmetijske zadruge Stična v Ivančni Gorici.

Torej, ne pozabimo: prvič nas obišče že 27. decembra.

Slovenska ljudska stranka in
Kmetijska zadruga Stična
Cveto Zupančič

NOSTALGIJA NEKE NEDELJE

ali kako je umiral peški most

Živel je razpet nad avtocesto, nekje na pol poti med Ivančno Gorico in Bičem. Od samega začetka je bil krhkega značaja. Bil je samo navaden most, morda celo preveč navaden za svojo pomembnost. Toda nekaj v njegovem bistvu ga je delalo drugačnega, izjemnega. Vsakomur, ki se je zapeljal čez njegov sklonjeni hrbet, je dal čutiti svoje robove. Naključni obiskovalci vasi so se jezili nad njegovo samovoljo in v podzavesti se ga je prijel vzdevek "skakalnica". A mi smo se navadili nanj. Bil je kot nepogrešljiv sopotnik jutranjega prebujanja, bil je kot navihanih zaveznikov zapoznelih ponočnjakov. Da, kljub vsemu je živel lepo in polno življenje. Dokler...

Prišli so veliki, težki tovornjaki s peskom, kamenjem, betonom. Ob cesti, ki je tekla čez most so začeli graditi novo, širšo, sodobnejšo. On pa je tiho prenašal težo, čeprav mu je kamnito srce odbijalo zadnje dneve obstoja. Z vsako spremembo, ki je nastajala v njegovi bližini, se je bolj pogrezal vase. V nekaj dneh je zrasel pred njim nov, mogočen most. Pravi lepoteč. V svoji mladostniški

nadutosti najbrž ni nikoli opazil grdega račka, ki je do zadnjega dne upal, da mu bo morda le prizanešeno. Ljudje pa... kot da so v slepi zagledanosti pozabili na vse dobro, kar jim je stari most prinašal. Izginil je v pozabo, še preden se je čisto zares pogreznil v prah.

Prišlo je tisto svetlo nedeljsko jutro. Predirni zvok je rezal s prehitro postarane mostu njegov zadnji okras - železno ograjo. Kakor žareče solze so pršele iskre in kakor jok je bil glas, ki je odmeval v pravkar rojeni dan. Potem so prišli nadenj stroji. Morda jih je prosil, naj mu uslišijo zadnjo in edino željo: "Rad bi umrl dostojanstveno."

Drobci kamnja in betona so počasi padali na tla. Velike klešče so trgale železno okostje. Nekaj radovednih ali pa morda vendarle sočutnih opazovalcev je spremljalo zadnje dejanje njegovega življenja. Nekaj minut pred osmo je močno zaropotalo in most je pokleknil na cesto, ki ji je ves svoj čas dajal skromno zavetje. Počasi in mirno je sklenil svojo pot in izginil v kamenju, prahu in kupu železa.

Morda tisto jutro nihče ni pomislil na morje spominov, ki jih je stari peški most prinašal in odnašal iz vasi. Koliko novorojenčkov so po tem mostu pripeljali v srečne domove, koliko skritih vasovalcev se je po njem pretihotapilo v vas, koliko nevest in ženinov je po njem hitelo novi sreči naproti, koliko pokojnih so po njem odpeljali k večnemu počitku...

Starega mostu ni več, zdaj smo se že dodobra udomačili z novim in komaj čakamo, da nam bo tudi ta prinašal tople in večne spomine. Če se boste kdaj po njem zapeljali tudi vi, jih bo gotovo priskrbel tudi vam...

Dragica Novak

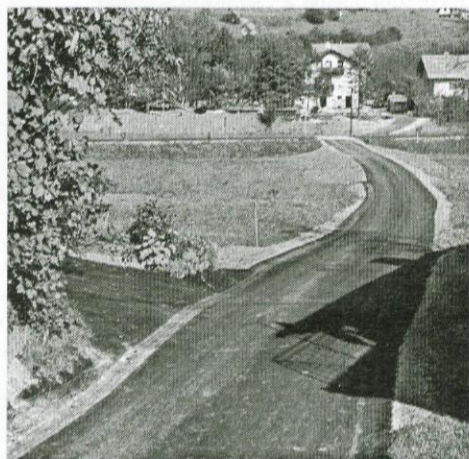
KONČNO TUDI V STRANSKI VASI ASFALT

Po vseh pripravljalnih delih z urejanjem dokumentov smo 1. septembra pošteno pljunili v roke, zakopali v zemljo in začeli utrjevati obstoječo cesto. Pot je bila zelo slaba zato je bila potrebna temeljita priprava za asfaltiranje.

Krajani smo temeljito premislili, kaj nas čaka, in smo na en mah ubili dve muhi. Poznali smo načrt Komunalnega podjetja, zato smo ob pravem času naprosili, da so nam položili še nov vodovod, saj je bila vas že razrita in niso imeli težav pri organizaciji, svoje delo pa so opravili v enem dnevu.

Po enem mesecu pa smo dobili asfaltno prevleko, dolgo 500 in široko 2,5 m, z muldami. Da smo to naredili v tako kratkem času, se moramo zahvaliti Občini Ivančna Gorica, KS Ivančna Gorica in vsem, ki so nam s finančnimi in materialnimi sredstvi pomagali pri uresničitvi tega projekta.

Bojan Zorec in
Stane Škufca

Odslej po gladki cesti v Stransko vas.

SODELOVANJE KS IN KD TEMENICA JE DOBRO USKLAJENO

Ob iztekajočem se letu vsak izmed nas ocenjuje svojo uspešnost. Tako tudi KS Temenica ugotavlja, da je delo potekalo po predvidenem načrtu, čeprav vsi načrtani cilji vendarle niso in nikoli ne morejo biti doseženi v celoti, kajti ciljev in želja je vedno veliko.

Poudariti je treba, da je bil v letošnjem letu dokončan večletni projekt dograditve vodovoda na Debelem Hribu, ki je potekal v sklopu treh občin: Litije, Trebnja in Ivančne Gorice. Uspelo nam je modernizirati več krajevnih cest v skupni dolžini 1385 m in preplastiti del ceste Temenica - Bukovica v dolžini 1300 m.

V postopku je tudi finančno zelo zahteven projekt za pridobitev celotne gradbene dokumentacije za dom krajanov Temenica. Ocena zneska tega projekta znaša 2.200.000 tolarjev. Žal pa zaradi pomanjkanja sredstev nismo uspeli realizirati dograditve vodovoda Šentjurje - Bratnice in adaptacije dveh mostov v Šentjurju in Temenica - Bukovica. Ker pa je vse delo povezano z denarjem, tega pa hitro in prehitro zmanjka, nam ga je zmanjkalo tudi za centralno napeljavo v dvorani doma

krajanov, ki je nujno potrebna za delo in dejavnosti KD in KS. V hudi stiski nam je priskočilo na pomoč naše KD, ki je v celoti financiralo napeljavo centralnega sistema ter hkrati tudi ozvočenje dvorane. Omenjena finančna sredstva kulturnega društva so plod njihovega večletnega aktivnega dela, še zlasti na področju dramske dejavnosti. Ureditev ogrevanja dvorane je bila nujno potrebna, saj so v dvorani skoraj vsakodnevno številne aktivnosti in dejavnosti na kulturnem in športnem področju, kot so vaje dramske, recitatorske, pevske, lutkovne skupine ter aerobika in namizni tenis. S svojo aktivnostjo KD tako vključuje v okviru svoje raznovrstne dejavnosti večji del krajanov, ki imajo interes in željo po zadovoljevanju skupnih potreb.

KS in KD se zavedata, da je uspeh razvoja na kulturnem in gospodarskem področju mogoče doseči samo z usklajenimi skupnimi interesi, ki omogočajo napredek našim krajanom. Samo na podlagi enotne strategije dela po področjih si zagotavljamo naš skupni razvoj, ki se ga KD in KS še kako dobro zavedata.

Svet KS Temenica

VESELO V NOVO LETO

Društvo upokojencev Stična so ustanovili stiški predniki leta 1952. Ker se je članstvo širilo na širše območje današnje občine, je prišlo leta 1998 do izbrisa imena Stična. Zato smo v letošnjem letu ponovno ustanovili DU Stična s 86 člani. Veseli smo, da se je to število do danes že povečalo na 130 članov.

V letu 1999 smo izpolnili plan, ki smo ga načrtovali na obnem zboru društvu februarja letos. Organizirali smo dva enodnevna izleta: spomladanskega in jesenskega, katerih so

se člani udeležili v velikem številu. Šli smo tudi na pohod in imeli srečanje ob dobro pripravljenem pikniku. Decembra pa pripravljamo prednovoletno srečanje in obisk starejših članov na domu.

Še naprej bomo z veseljem skrbeli za razna medsebojna srečanja, na katerih bomo krepili medsebojne prijateljske vezi. Ob koncu leta 1999 želimo vsem mnogo zdravja in srečno v novem tisočletju.

Odbor DU Stična

Člani DU Stična na jesenskem izletu v Kostanjevici.

KRŠKA VAS: SKUPAJ V NOVO TISOČLETJE

Krajani Krške vasi že nekaj let pospremimo staro leto in stopimo novemu naproti skupaj. Predzadnjo decembrsko soboto se zberemo v dvorani DC na Krki, kjer se povese limo ob skrbno pripravljeni hrani in pijači. Za dobro razpoloženje poskrbimo sami, za glasbo in ples pa har-

monikar.

Z drobno pozornostjo se spomnimo krajanov, ki so v iztekajočem se letu praznovali "okrogli jubilej". Drobna pozornost, ki utrjuje prijateljske vezi in vezi med generacijami.

Na lanskem silvestrovanju se je

zbralo 80 krajanov, ki so svojo udeležbo že napovedali tudi za letos. Letos bomo vstopili skupaj ne samo v novo leto, ampak tudi v novo tisočletje.

**SREČNO IN PRIJAZNO LETO
2000 ŽELIMO TUDI VAM!**

Posnetek s silvestrovanja krajanov Krške vasi 1998. Komentar o razpoloženju ni potreben.

ZADRŽALA JIH JE MEGLA

27. novembra 1999 ob štirih popoldan. V Družbenem centru na Krki tečejo še zadnje priprave na prireditev Revija harmonikarjev, ki jo prireja Društvo harmonikarjev Krka. Prvi nastopajoči so že prišli, tu pa je že tudi kar nekaj obiskovalcev. Tudi harmonika se že sliši. To so še zadnje vaje pred nastopom.

Ob petih pa se začne zares. Zavesa na odru se dvigne, napovedovalka, gospa Anica Kozinc, najprej na kratko predstavi delo in načrte društva harmonikarjev Krka in že prislunemo nežnim glasom pevskega zbora OŠ Krka pod vodstvom gospe Vide Tomažič.

Nato se je zvrstilo več nastopov harmonikarjev, petnajst jih je bilo. Prislunili smo mladima citrarkama, Mateji Jamnik in Mateji Podražaj, in si ogledali plesno točko prvega razreda OŠ Krka. Pogrešali pa smo kar nekaj harmonikarjev iz Ivančne Gorice in Ljubljane, ki so prijavili svoj nastop. Kasneje smo izvedeli, da jih je zadržala gosta megla, ki je tiste dni prekrivala vso Ljubljansko kotlino.

Delo Društva harmonikarjev Krka s prireditvijo Revija harmonikarjev za leto 1999 še ni zaključeno. Harmonikarji že pridno vadijo za nastop na Božičnem odmevu, ki ga prireja Turistično društvo Krka 26. decembra 1999 ob 15.30, pa tudi do prireditve Srečanje harmonikarjev v Zagradcu ni več daleč.

D. Petrič

KRVODAJALSKA AKCIJA

V torek, 30. 11. 1999, smo imeli na področju krajevnice organizacije Rdečega križa Ivančna Gorica odvzem krvi, katerega se je udeležilo 198 krvodajalcev.

Večje število darovalcev krvi je bilo tudi letos iz IMP - LIVAR, manj ali pa nič iz delovnih organizacij v privatnem sektorju. Prav bi bilo, da bi se tudi delodajalci iz tega sektorja zamislili in na dan krvodajalske akcije svojim zaposlenim dovolili, da se mirno in veselo odpravijo na tako pomembno dejanje.

Vsem, ki ste se udeležili te humane akcije, se v imenu mnogih, ki jim boste na ta način rešili življenje, iskreno zahvaljujemo.

Vabimo vas, da se aprila leta 2000, če bo v vaši moči, zopet srečamo.

Iskrena hvala tudi gostišču Pri Frenku za brezplačno nudenje gostinskih prostorov na dan krvodajalstva.

Predsednica KORK Ivančna Gorica
Lojzka Sever

PO ASFALTNI CESTI TUDI V POLJE

Polje je majhna vas s šestimi hišami v KS Višnja Gora, od katerih Polje 1 gravitira bolj h Kopališki ulici. Vas leži vzhodno od Višnje Gore v mirnem predelu ob vznožju gozda. Okoličani pa so jo največkrat poimenovali Kota. Nekoč se je ponasala z mogočnim mlinom pri Svetinovi in dvojnimi stopami pri Jeromovi, kamor so nosili v mlin in stope od blizu in daleč. Mlinska kolesa se še kdaj zavrtijo, a le za lastne potrebe. Stope pa so umolknil, saj jih je dodobra načel zob časa.

Hiše so raztresene, a sosedje smo med seboj dobri prijatelji in se držimo pregovora: "Bližnji sosed je boljši kot vsa žlahta". Vaščani drug drugemu pomagamo pri večjih delih, ob nedeljah in v zimskem času pa tudi še povasujemo. Minulo zimo smo se končno odločili, da obnovimo cesto, naše okno v svet. Čeprav nas je na petih domačijah le 20, od tega pet otrok in devet starejših od petdeset let, smo drug drugega spodbujali, da bomo s skupnimi močmi morda tudi v naši vasi imeli asfaltirano cesto. Še v zimskem času smo se skupaj s predstavniki KS sestali ter ustanovili gradbeni odbor, ki je bil gonilna sila pri organizaciji vseh del. K obnovi smo vsi vaščani z veseljem pristopili, saj je bila cesta spomladi v takem stanju, da se ji je še težko reklo cesta. Mogočni tovarnjak, ki je odvažal hlodovino iz bližnjega gozda, nam je pot tako uničil, vdrl je tudi nekaj propustov, da smo morali resno razmisliti, koliko časa se bo še dalo voziti po taki poti.

Zavedali smo se, da bo za nas to velik zalogaj. Do Višnje Gore nas loči 2000 m. Vse naenkrat ne bo šlo. Odločili smo se, da najprej naredimo utrđitev čez vas do kapelice, a na koncu nam je uspelo utrđiti do mostu čez Višnjico. Za utrđitev je vsaka hiša prispevala 400.000 tolar-

jev, KS pa cevi za propuste, ki jih je kar 15.

V maju je bila utrđitev narejena in pripravljeno je bilo za asfaltiranje. Ker Občina Ivančna Gorica ni imela še podpisane pogodbe z izvajalcem, smo na asfaltiranje morali počakati do jeseni. Utrđili smo dobrih 3600 m² cestišča. Če bomo vse to asfaltirali, si nismo upali na glas razmišljati. Pa vendar nam je občinski svetnik D. Strnad dal poguma, češ saj vam bo Občina kaj pomagala. Za to se je zavzemal tudi on. Traso so si prišli ogledat župan Občine Ivančna Gorica ter tudi nekateri občinski svetniki. Obljubili so 4.000.000 tolarjev, pod pogojem, da se asfalt položi tudi naprej v Zgornjo Drago do Možinovi.

Predračunska vrednost asfalta za celotno traso, od mostu čez Višnjico do Možinovi, je bila 8.800.000 tolarjev. To je pomenilo, da bomo morali kljub pomoči Občine in 20 % deležu KS prispevati vaščani Polja še 1.600.000 tolarjev. Zopet smo globoko segli v žep. Zdaj je asfalt položen. Delo so opravili delavci SCT-ja v novembru. S tem zgodba še ni končana. Verjetno bo tema naših pogovorov še vedno naša cesta. Do lokalne ceste R 331 nas loči še 600 metrov proti Jakliču ali proti Kopališki ulici ter prenova mostu, ki je dotrajan, saj ni zdržal bremena težkih tovarnjakov, ki so vozili asfalt za cesto. Del mostu se je odlomil in znašel se je v Višnjici.

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam pri tako velikem delu moralno, fizično in finančno pomagali. Ne bomo naštevali posameznikov, ker bi lahko koga izpustili, kdor pa se čuti zaslužnega za to, da je del ceste do Polja asfaltiran, temu še enkrat ISKRENA HVALA.

Gradbeni odbor Polje

Člani sveta KS Dob želijo

vsem krajankam in krajanom

KRAJEVNE SKUPNOSTI DOB

*blagoslovljen božič in
srečno novo leto 2000.*

"IMEJTE ČISTO SRCE, RADI MOLITE IN DELAJTE DOBRO"

Kakor vsako leto je tudi letos na večer pred praznikom sveti Miklavž obiskoval svoje najmlajše prijatelje.

V Stični se je ustavil ob 17. uri. Otroci so se v spremstvu svojih staršev, nekateri, malo večji, pa kar sami, zbrali v stiški baziliki. Najprej so zapeli nekaj pesmi in zmolili litanije, nato pa je ob mogočnem donenju fanfar prišel sveti Miklavž, obdan z angeli in dvema hudobcema. Parkeljna sta najprej nekoliko prestrašila navzoče, nato pa ju je najmanjši izmed angelov odpeljal iz cerkve.

Sledil je kratek nagovor svetega gosta, v katerem je poudaril tri pomembne lastnosti, ki jih mora imeti vsak dober otrok. Najprej je čisto srce. Da je srce čisto, je treba paziti, kaj prihaja vanj. Predvsem je važno, da redno hodimo k maši in spovedi. Druga lastnost je redna molitev. Zelo pomembno je, da sebe in druge ljudi priporočamo Bogu, Mariji in svetnikom. Enemu od fantov je razložil, da je molitev zelo podobna mobitelu. Kakor z mobitelom od vsepovsod lahko pokličemo, kogar želimo, tako z molitvijo lahko vedno dosežemo Boga. Tretja pomembna lastnost pa je, da vsem ljudem delamo dobro. Ne samo domačim, temveč tudi prijateljem, sošolcem, pa tudi tistim, ki nam niso najbolj simpatični.

Nekaj misli je otrokom namenil tudi, ko so prihajali k njemu, da so prejeli skromno darilo. Predvsem jih je spodbujal, da morajo biti dobri. Tiste, ki so mu priznali, da so bolj navihani, je spodbujal, naj ostanejo veseli, svojo energijo pa naj usmerijo v dobro. Tudi jih je spodbujal, naj se parkeljnov nič ne bojijo, saj se ti bojijo dobrih ljudi, in če so oni dobri, bodo parkeljni pobegnili od njih.

Ko je obdaroval vse otroke, se je od njih poslovil in odšel, saj je moral

obiskati še mnogo drugih otrok po vsej Sloveniji.

Čeprav dogajanje okoli šestega decembra zelo radi ovijamo v tančico bajk in pripovedk, pa je zgodba o svetem Miklavžu zelo resnična. V četrtem stoletju je bil škof v mestu Mira v Mali Aziji. V zgodovino je prišel predvsem zaradi svoje dobrotelosti, s katero je obdaroval reveže, pomagal otrokom in kar nekaj mladih parov obdaroval s primerno doto, ker sami za to niso imeli sredstev. Ker kristjani verujejo in vemo, da Bog v nebesih nagradi vse dobre ljudi z večnim življenjem, verujemo tudi, da je med mnogimi, ki so v nebesih, tudi sveti Miklavž. Zato ga tudi imenujemo sveti. Kakor dobra duša je nesmrtna tudi dobrota. In prav zaradi te svoje dobrote je med nami, še danes, po tisoč petsto letih, živ spomin na tega velikega moža.

Sveti Miklavž pride enkrat na leto med nas in nas obdari. To je dovolj, da nam pokaže, kaj smo tudi mi dolžni delati svojim bližnjim. Pa ne le enkrat, temveč vsak dan, kolikorkrat je to potrebno, da se bo tudi po nas utelešala dobrota, kakor se je, in se bo po svetem Miklavžu.

P. M(aximilijan) F(ile)

SV. MIKLAVŽ V KS DOB

Miklavževanje v krajevni skupnosti Dob je postalo že tradicionalno. Tudi letos je sv. Miklavž razveselil in obdaril več kot 140 otrok.

V soboto zvečer, 4. decembra, je bila dvorana gasilskega doma v Dobu premajhna, toliko obiskovalcev se je nabralo. S pomočjo prizadevnih gasilcev je bil prostor res praznično pripravljen. Miklavž se je slovesno pripeljal na okrašenem vozu s konjsko vprego. Pozdravil je vse navzoče in prisluhlil programu, ki so ga zanj pripravili otroci ob pomoči mentorice. Nešteto lepih misli in besed je bilo povedanih o Miklavževi dobroti z željo, da bi tudi mi "postali dobri kot ti".

Po končanem programu je vse navzoče sv. Miklavž seznanil s svojim življenjepisom in delovanjem po vsem svetu.

Ker imamo v Dobu pridne otroke, se je parkelj le za trenutek prikazal pri oknu, potem pa izginil.

Obdarjeni in srečni otroci so Miklavžu obljubili, da se naslednje leto spet srečajo.

Branka Kastelic in Slavka Trnovšek

Na Sušici so otroci zelo pridni

To očitno ve tudi sv. Miklavž, ki že nekaj let zapored prihaja mednje s polnim košem dobrot. Z njim pride tudi parkelj, ki pa je otrokom bolj za opomin.

Letos je, seveda z obveznim spremstvom, prišel malo bolj zgodaj, in to že v soboto, 4. decembra zvečer.

Obdaril je 47 otrok iz Sušice, pa tistih od sorodnikov in prijateljev iz drugih krajev.

Vsaka družina je prispevala po 2300 tolarjev: za obdaritev otrok po 2000, ostanek pa za pogostitev s tekočimi darili za starejše otroke.

Prepričani smo, da bodo tako mlajši kot starejši otroci tudi prihodnje leto pridni, da jih bo sv. Miklavž še bolj bogato obdaroval.

KAMNITA MIZA V HRASTOVEM DOLU

Kamnarsko in kamnoseško rokodelstvo predstavlja del naše raznolike kulturne dediščine. Največjo tradicijo je imelo na Primorskem, Krasu in v Istri, kjer je bilo močno razvito med 17. in 19. stoletjem, ko so tja prihajali kakovostni italijanski mojstri, zlasti iz Furlanije in Benečije.

V manjši meri se je tovrstna rokodelska dejavnost razvila tudi drugod po Sloveniji, predvsem tam, kjer je bil doma kamen, kot na primer v Suhi krajini. Kamen je služil ljudem kot osnova za gradnjo različnih bivalnih in gospodarskih stavb, iz njega so izdelovali različne stavbne člene (okenske okvirje, portale...), opremo in predmete, med drugim tudi kamnite mize.

Kamnite mize so bile na območju Suhe krajine še vse do druge svetovne vojne pogostokrat

sestavni del domačije. Navadno so bile postavljene blizu hiše. Okoli njih so bile klopi. Zelo pogosto je bila tam posajena tudi lipa, ki je v vročih poletnih dneh dajala prijetno hladno senco. Sicer pa je za lipe značilno, da so jih naši predniki sadili v bližino hiš predvsem zato, ker so nase vleklo strelce in preprečevale, da bi le-ta udarila v hišo ali gospodarsko poslopje.

Glede na ohranjene pisne vire lahko domnevamo, da so bile kamnite mize najprej sestavni del gradov in dvorcev. O tem priča tudi bakrorez iz Valvasorjeve knjige Topographia ducatus Carnioliae modernae iz 1679, na katerem je med drugim upodobljena taka miza na dvorišču graščine Grič pri Mirni. Od 18. stoletja dalje so kamnite mize

vse bolj postajale tudi sestavni del domačij velikih kmetov ali obrtnikov v trgih in vaseh. Najstarejše ohranjene na območju Suhe krajine izvirajo iz začetka ali prve polovice 19. stoletja. Izdelovali so jih do začetka tega stoletja, ko so jih začeli nadomeščati z betonskimi.

Na našem podeželju je danes ohranjenih zelo malo kamnitih miz. Večja skupina se jih je ohranila na območju okrog Sel pri Šumberku.

Kamnita miza se je ohranila tudi v Hrastovem Dolu pri stari hiši na Kastelčevi domačiji, po domače pri Glavičevih. Stoji nasproti hišnega vhoda. Narejena je iz lepo obdelanega kamna in predstavlja odlično kamnarsko delo. Na njej je vklesana letnica 1826 in inicialki nekdanjega gospodarja Glavičeve domačije. Ob mizi je rasla velika lipa, ki je dajala domačinom senco v vročih poletnih dneh, kadar so pri malici ali južini

posedli za mizo. Lipo je pred približno desetimi leti podrlo neurje, od tedaj stoji pri hiši samo še miza, na katero so Glavičevi zelo ponosni. Zanjjo lepo skrbijo in s tem ohranjajo del naše bogate kulturne dediščine.

Dušan Štepec, univ. dipl. etnolog in kult. antropolog ter prof. umet. zgodovine

MULJAVSKI MEDVEDKI

Po sklepu občinskega sveta Občine Ivančna Gorica smo 8. novembra tudi na Muljavi sprejeli 22 otrok v starosti od 3 do 6 let v javni VVZ Vrtec Ivančna Gorica. Otroci prihajajo v vrtec z Muljave, iz okoliških vasi in s Krke. Poimenovali so se medvedki. "Muljavski vrtec" je dislociran oddelek vrtca Marjetica v Ivančni Gorici. Vodita ga vzgojiteljica in njena pomočnica.

Oddelek posluje v OŠ na Muljavi, kjer imamo na razpolago veliko igralnico, ki je primerno opremljena, ter garderobo pred vhodom v igralnico. Otroci jedo v šolski razdelilni kuhinji, hrano pa vozimo iz matičnega vrtca v Ivančni Gorici.

Adaptacijo razreda, igralnice, garderobe, kuhinje in sanitarij ter opremo za vse naštetje je omogočila Občina Ivančna Gorica, ki je za vse to odštela 4.500.000 SIT.

25. novembra 1999 smo oddelek vrtca na Muljavi tudi uradno odprli. Po županovem nagovoru, ki je bil za vrtec optimističen, so se predstavile še skupine iz drugih enot našega zavoda. Seveda so bili, kot ponavadi, med nastopajočimi najbolj prisrčni

najmlajši. Predstavili pa so se tudi muljavski medvedki, ki so sicer plaho, vendar zadovoljno zapeli pesem o zaspanem medvedku.

B. Kovaček

Naše Klasje iz Ambrusa

Lepši, najlepši ...

Močna volja, trud in še enkrat trud za domači kraj obrodita sadove. Iz skoraj nemogočega je ambruški "zadružni", ki ni več to ampak je KULTURNI, dobil lepši izgled. Nova fasada, ki jo lahko imenujem fasada le v narekovajih, je vendarle polepšala klavno podobo objekta, čigar uporabniki (baje) dolga desetletja niso vedeli, da so potrebna vsaj nujna obnovitvena dela.

Kar je, je! In tako je tudi za ambruški "zadružni dom" zapihal ugodnejši veter. Ponovno je zažarel v mladostniških oblačilih, mladi se vračajo v njegovo okrilje ...

Celo prijazen napis KULTURNI DOM je dokaz površnemu opazovalcu, da se je nekaj zelo spremenilo na do nedavnega popolnoma zanemarjenem objektu.

Ureditev okolice z asfaltno prevleko pa bo dokončno potrdila, da se dogajajo veliki premiki v strukturi življa - katerega? Seveda - AMBRUŠKEGA!!

"Nepravilno parkirana" pločevina Vsakodnevna pot v službo mimo razpitega naselja subkulturne skup-

nosti je pot na kateri sem običajno (1) hudo jezen, pa (2) razočaran in tudi (3) prestrašen.

Za prvi termin je preprosta razlaga - ostanki nekdanjih avtomobilov, ki kažejo kulturo njihovih uporabnikov (predvsem predzadnjih in zadnjih).

Drugi termin mi para živce zaradi neučinkovitosti lokalne samouprave, ki nima vzvodov (?), da bi omejila in uredila razmere s subkulturno skupnostjo.

Tretji termin je uporaben zlasti v večernih urah - pa tudi podnevi, ko imaš v hipu kot kamikazo pred seboj predstavnika nekajkrat omenjene skupnosti, brez vsaj zasilne svetlobne signalizacije na predmetu, ki daje slutiti, da bi bil lahko katalpultirani predmet nekdanj avtomobil.

Prijatelj, ki je zelo samozavesten, je mnenja, da je za plačo dovolj, že to, da je prišel v službo, kaj šele, da bi moral delati - omenjeni "kompa" je Ljubljancin!

Kakšno plačo bi si po njegovem mnenju zaslužili šele mi, ki imamo omenjene oteževalne faktorje na poti v službo, i!?

"Razmetane" avtomobile pa je trba nujno pospraviti.

Ustrezni službi: "Bo šlo?"

Zapisal Jože Hrovat

KRAJEVNA SKUPNOST KRKA TER KRAJEVNE ORGANIZACIJE
VAS UJUDNO VABIJO NA PRAZNIČNO PRIREDITEV BOŽIČNI ODMEV.

KI BO V NEDELJO, 26.12.1999 OB 15.30 V KRŠKI JAMI.

IZVAJALCI PROGRAMA:

CERKVENI OTROŠKI PEVSKI ZBOR,
STIŠKI KVARTET,
DRUŽINA ZAJC,
LUKA PETRIČ-BOŠTJAN URŠIČ,
UBALO TRNKOCZY,
MATEJA JAMNIK - MATEJA PODRŽAJ,
NEŽNI ZVOKI,
PEVSKI KVARTET PODLIPSKI FANTJE,
DRUŠTVO HARMONIKARJEV KRKA,
LITERARNI VLOŽKI: KO GLEDALIŠČE KRKA,
TROBENTAČ DAVID JARH.

PRIREDITEV BO V USAKEM VREMENU. V PRIMERU VIŠKEGA VODOSTAJA IN
IZLIVA REKE KRKE IZ KRŠKE JAME, BO PRIREDITEV V

DRUŽBENEM CENTRU NA KRKI.

ZARADI TEŽAV S PARKIRNIMI PROSTORI V GRADIČKU BO ORGANIZIRAN PREVOZ S KOMBII S
PARKIRNEGA PROSTORA DRUŽBENEGA CENTRA IN IZPRED KRŠKE CERKVE.
S SEBOJ PRINESTITE UŽIGALICE, DA BOMO OB ZAKLJUČKU PRIREDITVE PRIŽGALI SVEČKE, KI JIH
BOSTE DOBILI PRI USTOPI V KRŠKO JAMO.

U V KRSKI JAMI VAS BO PRIČAKAL DEDEK MIKAS S SLADKARJAMI.

U VSTOPNINE NI! S PROSTOVOLJNIMI PRISPEVKI TER S SREDSTVI

DONATORJEV PA BOMO PRED NOVIM LETOM OBDARILI STAREJŠE OBČANE KS

U ŽELIMO VAM VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2000 U

V prihajajočem letu 2000 želimo vsem
našim strankam in občanom veliko zdravja
in osebne sreče.

Avtoservis Blatnik

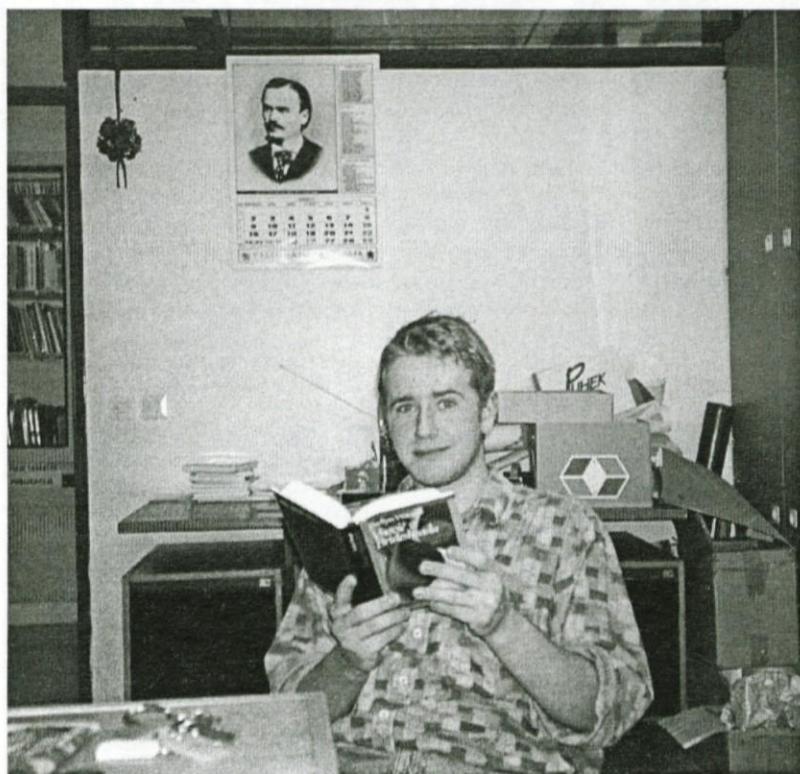
RENAULT

Avtoservis Blatnik s.p.

Vodotučine 7, 1295 Ivančna Gorica

MATJAŽ KOŽELJ - mladost za tretje tisočletje

Dijak 4. letnika gimnazije, doma iz Hočevja

Matjaž je nadvse skromen fant in na prvi pogled bi dejala celo, da ni nič posebnega. Vendar temu ni tako. Je nadarjen, vzoren učenec, sodeluje na raznih tekmovanjih, ki jih organizira šola, in dosega zavidljive uspehe. V njem je tudi raziskovalni duh. Pred eminencami predstavi svoj projekt tako, da ostanejo odprti ust. Pred letom dni se je nek spoštovan gospod odločil, da bo denar, ki so ga njegovi kolegi hoteli nameniti za darilo ob njegovi petdesetletnici, podaril Matjažu. Ta si je kupil računalnik. Od takrat se še bolj trudi pri raznih šolskih dejavnostih in tudi sicer.

Najbolj pa ga odlikuje izoblikovana osebnost, ki jo je izžareval tudi v pogovoru.

1. Kakšni so njegovi uspehi

Na vseh področjih (razen športa). Ima priznanja na področju kemije, fizike, slovenščine (tudi na državni ravni). Sodeluje na vseh šolskih tekmovanjih, ki jih organizira šola.

2. Hobiji

O disku meni, da je izguba časa. Pravi, da je bolje iti v navadno gostilno.

Poleg učenja ima rad glasbo, včasih napiše kakšne fosilne skladbe: fuge, preludije, tokate. Veliko pomaga očetu na kmetiji. Je tudi aktiven član gasilskega društva. Zelo rad pomaga sošolcem in prijateljem pri učenju, in kadar koli ga kdo potrebuje, vedno rad priskoči na pomoč.

Zelo vesel je bil, ko se je gospod Švent za 50. rojstni dan odpovedal zabavi in mu kupil računalnik. Ta plemenita gesta ga je primorala, da je zdaj še bolj dejaven in da se izkazuje.

3. Od kod znanje, kaj ga prisili k učenju

Sploh se ne uči veliko, saj si vse stvari zelo dobro zapomni. Pravi, da je najbolj pomemben način učenja. Ker se ne obremenjuje z vsakdanjimi stvarmi in ne hodi ven (saj tam, kjer živi, nima ravno svojih vrstnikov), mu ostane čas za učenje. Pravi pa, da

se ne uči veliko in tudi za maturo se ne pripravlja posebej veliko. Pravi, da bo že. Misli, da matura ne bo problem razen mogoče angleščina. Sicer pa je njegov uspeh v šoli odličen že od prvega razreda in upa, da bo tudi v tem šolskem letu. Naprej bi se rad vpisal na fakulteto - da bi študiral kemijo.

4. Kaj pa ljubezen?

Najprej tišina, potem pa pravi, da še ni pravi čas, da bi moral misliti na to. Če bi mu bilo dekle všeč, bi ji pokazal naklonjenost, vendar nima veliko korajže za take stvari, ima pa za druge. Zaupal nam je, da mu je že bila všeč kakšna deklica (zlagal bi se, če bi rekel, da ne - je rekel). Meni, da se mora poročiti resno, ne pa da bi se potem ločil, saj zelo spoštuje družino in se mu ta zdi najbolj pomembna. Pravi pa, da je zelo važno, da bo bodoča žena dobro kuhala, saj je navajen na zelo dobro hrano, ki jo kuha mami, in je glede tega zelo izbiren.

5. Kako sošolci gledajo nanj in na njegov uspeh

Pravi, da se dobro razumejo in mu ne zavidajo. Meni tudi, da ga še premalo prosijo za pomoč, saj rad pomaga.

6. Kaj bi naredil, če bi dobil veliko vsoto denarja

Dal bi ga v dobrodelne namene, saj meni, da je vse preveč revščine na svetu in bi morali ljudem še bolj pomagati.

7. Kaj meni o novem letu

Misli, da je to kot vsaka nedelja, le da je druga številka. Zanj sta veliko večja praznika božič in velika noč, ker se je treba nanju pripraviti (tudi zaradi pirhov in potic).

Dodal pa je še, da je premalo vere, pomanjkanje vere pa vodi v vse slabo, kar je na tem svetu.

KAJ NEKATERI PRIČAKUJEJO OD NOVEGA LETA?

Sredi zimskega dne sva se odpravili v Ivančno Gorico in vprašali naključne anketirance, kaj pričakujejo od novega leta, s kom ga bodo preživeli. Odgovori so bili različni, tudi smešni:

1. Tatjana Bradač, Ambrus

Od novega leta ne pričakujem nič. Bo tako, kot si ga bomo naredili sami. Rada bi imela veliko denarja, da bi potovala. Slovo od starega leta bom preživela s prijatelji.

4. Emina Grabnar, Šentvid

Novo leto bom preživela doma, z družino, ker je najbolj "lušno", če ga ne bomo prespali. Ne pričakujem nič posebnega. V konec sveta ne verjamem... mogoče, dvomim...

2. Jože Novljan, Grosuplje

Za novo leto bom prvič doma in ne v službi, zato ga bom preživel v družinskem krogu. Rad bi, da bi bilo naslednje leto prav tako kot letošnje. Samo da se ne bi poslabšalo.

5. Burim Rustemi, Ivančna Gorica

Novo leto bom preživel s prijatelji. Rad bi, da bi bilo čim več denarja. Da bo konec sveta, pa pričakujem (sem vraževeren).

Tanja Zelko in Anita Kahne

3. Martina Vencelj, Trebnje

Novo leto bom preživela s prijatelji (žurka). Rada bi, da bi bilo boljše.

ZARADI AVTOCESTE POT DO LJUBLJANE 4 URE DALJŠA

Res je to le splošen izračun, je pa vseeno grozljivka, ki kaže kako neodgovorni ali neumni so bili tisti, ki so načrtovali odcep Ivančna Gorica.

Dejstvo je, da so železniške zapornice v Ivančni Gorici zaprte v enem dnevu skupaj več kot 4 ure.

Tisti, ki se vozijo čez progo v Ljubljano ali Novo mesto, so že doslej čakali skupaj 4 ure na dan.

S postavitvijo priključne ceste za avtocesto pa so postavili v "enakopraven položaj" tudi tiste voznike, ki gredo v Ljubljano iz muljavske smeri.

Ko se zaprejo železniške zapornice, se čakajoča kolona kaj hitro potegne do podvoza in neredko do Mrzlega Polja. Redki si upajo prehitevati stoječo kolono na nepreglednem ovinku. Pa še prepovedano je.

Prav tako so redki tisti, vsaj doslej so bili le izjeme, ki so se ustavili tako, da bi se dalo kljub prepovedanemu prehitevanju vseeno zaviti desno, na priključek za avtocesto.

Načrtovalcem se bom opravičil, ko

bodo začeli graditi podvoz pod progo ali pa mi bodo vsaj pokazali načrte zanj.

Še huje pa je s prometno signalizacijo, ki so jo ob preusmeritvi na novozgrajeno polovico avtoceste

postavili "prometni strokovnjaki". To najbolj vedo tisti, ki so se kar večkrat peljali do Biča ali pa do Višnje Gore, ker so se zgrešili odcep. Še več pa je bilo takih, ki so obračali kar na avtocesti.

AVTOUSLUGE

AVTOLIČARSTVO - AVTOVLEKA - AVTOKLEPARSTVO

DRATA d.o.o. - DRAGO HRIBAR

TEL.: 061/785-635

Velike Čestnice 19, 1296 Šentvid pri Stični

Mobitel: 0609-650-203

- nudimo vam kakovostne avtoličarske usluge (uredimo tudi klepanje vozila)
- uredimo vam vso potrebno dokumentacijo v zvezi s škodnim primerom (z zavarovalnico)
- v času popravila nudimo NADOMESTNO VOZILO
- BREZPLAČNO odpeljemo poškodovano vozilo ter popravljenega dostavimo na vaš dom

VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM PARTNERJEM ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 2000!

KOLEDARJI IN NJIHOVE REFORME

Brez koledarja je težko. To so skusili že najstarejši narodi na svetu. Za prvo silo so se ljudje ozrli proti nebu in po legi Sonca in obliki Lune za silo ugotovili dnevni, mesečni in letni čas. Nekateri so podatke "dokumentirali" na primerno dolgih palicah. Vanje so vrezovali črtice vsak dan, dokler se sonce ni povrnilo v prvotno lego. Potem so zareze prešteli, in začuda - vsakič so jih našteali okoli 360. Pozneje so namesto zarez na palici delali črtice na papirusu in jih razdelili na štiri dele - v koledar so prišli letni časi. V vsakem letnem času se je luna trikrat pomladila, pa smo v koledarje dobili mesece. Praktične potrebe so narekemale še delitev na tedne. Pri Babiloncih so trajali 7 dni, pri starih Egipčanih 10 dni, pri starih Grkih in Rimljanah pa je teden trajal 8 dni.

Naši koledarji torej temeljijo na Sončevih in Luninih spremembah. Strokovno bi temu rekli, da so solarno-lunarni. Ker so Sončeve spremembe nekoliko neusklajene z Luninimi menami, moramo koledar še dandanes prilagajati. Ena teh prilagoditev je prestopno leto. Tudi različno dolgi meseci imajo tu svoj vzrok.

Stari narodi so imeli veliko bogov. Njim v čast so poimenovali posamezne mesece, tedne in dneve in to zapisali tudi v koledarje. V dobi krščanstva so na njihova mesta prišli svetniki in tam ostali do danes. Še nedavno tega so ljudje vse dneve poimenovali po svetnikih. Le spomnite se Levstika, ki pravi v Martinu Krpanu: "Bilo je ravno na svetega Erazma dan." Sveti Leopold na primer zaseda 15. november. Na ta

dan mi je mama vselej skuhala orehove štruklje. Ne veste, kako so bili dobri. Zato naj le živi "svetega Leopolda dan". Seveda prav tako "živeli" tudi vaši svetniki in njihovi dnevi.

Današnji koledar se nam zdi samoumevna stvar. Vendar so se že od davnih časov z njim trudili številni modri astronomi in njihovi vladarski zaščitniki.

Po mojih raziskavah so za razvoj koledarja najbolj zaslužni trije reformatorji.

JULIJ CEZAR

Do njegovega časa je rimsko leto imelo le 10 mesecev in okoli 60 dni

"mrtve sezone". Po nasvetu astronomov je Cezar obstoječe mesece preuredil in dodal še dva nova: julij in avgust. Prvi je imenovan po njem, drugi pa po njegovem nasledniku Avgustu. Prvi dan v vsakem mesecu se je imenoval kalenda, kar je dalo ime za časovno tabelo - koledar. Slovenci smo torej ime za koledar pobrali pri Rimljanah. Po Juliju Cezarju se koledar imenuje julijanski koledar. Po priznanju krščanske vere so v starem Rimu pričeli šteti od Kristusovega rojstva dalje. Judovski, muslimanski in drugi koledarji pa imajo svoje štetje let.

JULIJ CEZAR (Desno) - na kovancu iz 1. stol. pred Kristusom.

ANDREJ AGNIČ Z LUČARJEVEGA KALA

spada v skupino novejših reformatorjev koledarja. Njegove koledarske novosti omogočajo neverjetno prilagodljivost trenutnim razmeram. Po njegovo leto nima vselej 12 mesecev, raje manj. Mesece so različno dolgi, včasih tudi po 60 dni, ali pa so kar trije skupaj, če tako nanese. Novosti najbolj opazijo bralci Klasja, ko čakajo na izid svojega časnika.

Svetovni astronomi se za sedaj še niso opredelili za ali proti andrejanskemu koledarju.

Tako kot drugi reformatorji ima tudi naš Andrej veliko pomočnikov. Zato nikoli ne zremo, kdo je glavni krivec za spremembo koledarja in za zamujanje časopisa. Ker nihče ne bo kriv, vse skupaj prevajamo na ubogega urednika, ker vemo, da veliko prenese.

Kljub temu pa se vendarle bojim, da si je dobrodušni Andrej že odrezal palico, na kateri si dela zareze ob vsaki moji satirični bodici. Ko bo enkrat dovolj zarez, bo pa padlo po mojih hlačah. Seveda takrat, ko bom jaz v njih. Za vsak primer treniram tek na dolge proge.

Leopold Sever

ANDREJ AGNIČ - 20. stoletje. Še ni na kovancu.

"MAJOLKA, KAJ SI STRILA, DA SI FANTA NAPOJILA"

Ni dolgo tega, ko smo imeli Martinovo, pred nami pa so še božični in novoletni prazniki, ko si ga mnogi privoščimo kozarček ali dva, nekateri tudi precej več. V našem narodu je pitje zelo razširjeno že dolga stoletja. Dokaz za to so med drugim tudi številni izrazi, ki označujejo stanje po zaužitju alkoholni pijači. Naštetimo le najbolj znane: pijan, vinjen, trhlen, nadelan, fajten, okrogel, v rožicah, opit, zapit in zaglažkan. Zadnja dva izraza bolj pomenita kronično oboletost. Opisnih izrazov je nekaj manj: "ga ima pod kapo", "vozi barko", "hodi cik cak", "pregloboko je pogledal v kozarec", "zajca lovi" ipd. Kakšni smo mi, kaj pravite?

LS

Le glej, da bo v naslednjem tisočletju Klasje bolj redno izhajalo!

RECEPT IN VESELJE ZA OTROKE

SNEŽINKE IZ BELJAKOV

Z otroki lahko naredimo snežinke kar doma in sicer iz beljakovega snega in sladkorja.

Zmešamo 1000 g sladkorja v prahu in beljake iz šestih jajc. Z vrečko za iztiskanje narišemo na povoščen papir snežinke in počakamo da se strdi. Pred koncem jih lahko s čopičem, namočenim v vodo, narahlo premažemo in posujemo s sladkorjem, da se lepo svetijo. Lahko jih pojedete ali uporabite kot okraske.

PAPEŽ GREGOR (Levo) - na kovancu iz 16. stoletja.

PAPEŽ GREGOR VIII.

Ta je ohranil julijanski koledar z 12 meseci v letu in s pomočjo izvedencev natančno določil začetke letnih časov, uvedel prestopno leto in dodal še nekaj prilagoditev. Po letu 1582 so gregorijanski koledar postopno sprejele vse takratne katoliške države. V skladu s potrebami časa je bil pozneje ta koledar še nekajkrat popravljen in dopolnjen.

Veselite se topline Božičnih praznikov,
v novem letu 2000 pa vam vseh 366 dni
želimo obilo zdravja, sreče in miru.

December 1999

Krajevna organizacija
Rdečega križa Ivančna Gorica

Po vsakem silvestrovanju se mi v glavi pojavlja velika luknja!
Kako to?
Saj vidiš. Kar naprej zeham!

MUNSKA PRIPRAVA V KATERI SE S TOLČENJEM ODSTRANJUJE OVOJ ŽITNIH ZRN	DRAGO BULIC PREBVALEC ZASAV SREDISCA	SOOLA- SNIKA V BESEDI ŽENA	URADNA LISTINA	MILADA KOKOSKA	SESTAVIL MARKO BOKALIC	SOLSKI LITERARNI SESTAVEK	DELEC Z ELEK- TRICNIM NABOJEM	LOJZE PETERLE	KIRK DOUGLAS GOZD	NADAR- JENOST	ALFI NIPIC
NEKDANJI SLOV KEGLJAC (MIRO)					TEMNA, V OBRISIH VIDNA POSTAVA						
PREBI- VALKA TRGA					2. POLOVI- CA DNEVA MUŠLIMAN. ŽENSKO OBLADILO						
MOŽNOST, UPANJE				KRAJ PRI DOMŽALAH JAPONSKA VALUTA				SLOG			NAJMANJŠI FORDOV MODEL
ZDRAVILNA RASTLINA VRSTA METE				TRAJANJE KARNIVOR			TRTA IN RODICE VINO IZ POSAVJA	SLOV. KOSARKAR (MARKO) LOČNICA			
KAJNOVA IN ABELOVA MATI			REŽISER KUSTURICA OTOK SZ OD ZADRA			KRAJ OB SAVI V POSAVJU VITNA ROŽA					
DEČEK, KI NIMA BRATA NITI SESTRE					IGRALEC MARVIN ČUT ZA ZAZNAVNO VOLJA			TEKSTILNO VLAKNO POTEZA S PISALOM			DROG ZA PLAV- LENJE LESA
POSLOVNO ZORUŽENJE										NASTA- NITEV	SESTAVA ZGRADBA
GIBANJE V RITU GLASBE				PREBVALEC SARVINSKE DOLINE KRYAVECA POSKODBA							
PREDEL V SV DELU TRBOVELJ					OSREDNAJ PREDMET V CERKVI MILANSKA OPERA				SUMERSKI BOS NEBA POPOPNIK SERUGA		
ATA			GRŠKI TRACIK ROMAN WALTERJA SCOTTA				TUZLA NAJVIŠJI VRH HANAJEV (MALINA)		IGRALNA KARTI NAJVIŠJI OTOK RYUKYU		
STROKOV- NIAK ZA LATIN- SCINO					ČMERA- VOST						
OREGON	IDAH				VEČERNO ZVONENJE TENISAČ AGASSI				RUMENO RJAVA BARVA SKUPINA ČAKAJOČIH		
KALI- FORNIA	UTAH										
ARI- ZONA	GALU				NEKDANJI SLOV. JUDIST (FRANC)	LANTAN		GEOMETR. ORODJE IGRALEC MARAS			
SLOVENSKI GLASBENIK (ATI)	FRANC. FILMSKI KOMIK (JACQUES)								REDKA ZLATNA KOVINNA (Re)		
BRVALNA ENOTA V HISI									RIMSKA 2		
OLIVER ANTAUER		ČE NI SIN, JE ... RUDOLF MAISTER			VEŠLAČ ZVEGELJ				ASTAT		KALCU
GOSPODAR, ALI ZNANSTV. PANOGA					TRNAT GRM Z ORAZNIMI PLODOM				OGULIN		
BOLGAR. KNEZ V 9./10. STOLETJU					NEUTRALNI FAKTOR ZA MNOŽENJE				TROPSKA RASTLINA, KI CVETE LE ENKRAT		

MOJA TAŠČA JE ZASVOJENA S KLASJEM

Tako nas je med našo hitro telefonsko anketo presenetil eden od anketiranih. V torek, 7. 12. 1999, smo med 17. in 19. uro poklicali trideset naključno izbranih telefonskih naročnikov na območju naše občine. Skušali smo doseči vse krajevne skupnosti v občini. Žal 6 naročnikov ni bilo dosegljivih, dva pa sta odklonila sodelovanje.

Od 22 sodelujočih je bilo 14 moških in 8 žensk, po starostnih obdobjih pa so se razdelili takole: en otrok, 8 sodelujočih od 20 do 40 let, 7 sodelujočih od 40 do 60 let in 6 sodelujočih nad 60 let.

Klasje vsi, razen dveh z obrobja naše občine, redno dobivajo in ga tudi vedno težko čakajo. Skoraj vsi želijo, da bi bolj redno in pogosteje izhajalo.

KAKO PREBIRAJO KLASJE

Samo 5 jih Klasje preleti oz. prelista, ker nimajo časa. Trije izbirajo, kar preberejo. Sedem jih prebere skoraj vse, sedem pa čisto vse.

Vsi, ki ne živijo sami, so povedali, da Klasje prebira vsa družina.

KAKO OCENJUJEJO KLASJE

Dali smo jim na razpolago, da naše glasilo ocenijo tako kot v šoli, od 1 do 5.

Oceno odlično so Klasju dali 4 anketirani

- odlično	1 anketirani
+ prav dobro	1 anketirani
prav dobro	12 anketiranih
- prav dobro	2 anketirana
dobro	2 anketirana

Zadostno ali nezadostno ni Klasja ocenil nihče.

KAJ PREBIRAJO V KLASJU

Severna in Siva stran sta najbolj priljubljeni (12 anketiranih je to posebej povedalo).

Za aktualna dogajanja v občini (poročila z občinskih sej, Jernejeva malha itd.) se zanima 12 anketiranih.

Sledi šport (7), kultura (6), reportaže, intervjuji (6).

NEKAJ MNENJ NAŠIH BRALCEV

"Klasje preberem od prve do zadnje strani, ker se mi zdi, da je eno boljših občinskih glasil. Uspelo mu je ohraniti politično neodvisnost, v svojem poročanju ni enostransko."

"Zadovoljni smo, ker je v Klasju prostor tudi za osmrtnice in zahvale."

"Všeč mi je, da Klasje poroča o naših krajih. Zame je zanimivo, da izvem, kaj se npr. dogaja na drugem koncu naše občine. To nas povezuje."

"Rad bi več člankov oz. poročil iz posameznih krajev."

"Všeč mi je, da izvem tudi kaj o preteklosti oz. znamenitostih naših krajev."

"Rad bi več poročil s sej občinskega sveta."

"Preberem tudi Občinski vestnik."

"Polijska poročila so preskopa, nikoli ne izvemo, kakšni so bili rezultati akcij oziroma, ali je bilo kriminalno dejanje razjasnjeno. To ljudi zanima."

"Kmetijska stran in nasveti Od fušarja do obrtnika me zelo zanimajo."

"Rada prebiram Bralni kotiček."

"MISLIM, DA V KLASJU ČISTO VSAK LAHKO NAJDE NEKAJ ZASE."

S to mislijo lahko zaključimo našo anketo. Prisrčno se zahvaljujemo vsem sodelujočim in jim želimo mirne božične praznike, v novem tisočletju pa miru in razumevanja.

Za Klasje spraševala M.A. Ficko

PRED 2000 LETI

Nad novoletnim vzdušjem navdušena šolarka doma potoži:

"Mami, škoda, da se nisem rodila pred 2000 leti!"

"Zakaj pa?" vpraša osupla mati.

"Samo pomisli, koliko manj zgodovine bi se morala učiti!"

NOVOLETNA ZABAVA NA ALKOTESTU

Malce okajena zakonska žena se vrča z novoletne zabave in ustavi jo policaj. Da ji alkotest in komentira: "Gospa, vi ste se pa nočjo pregrešili!"

"Maddonca, a zdaj se tudi to vidi na alkotestu? Nikar ne povejte tega možu, prosim vas."

NOVOLETNI NAKUP

Žena si želi za novoletno darilo "pelcmonti". Pogovor z možem zvito napeljuje v svoj prid: "Možek, dobro sem premislila, kaj bi mi lahko kupil za novoletno darilo."

"Ja, kaj bi pa rada?"

"Lisico!"

"Prav," se strinja mož, "ampak kletko boš pa sama čistila."

Govori se, da ima neka gostilna v naši občini ustanovljen odškodninski sklad za morebitne nesreče, ki bi nastale, saj avtomobili, parkirani ob že tako ozkem cestišču, otežujejo srečanje ostalih, mimovozečih, ki se tam srečujejo. Še posebno, če je eden od teh traktor ali nakladalka.

KRATKE KULTURNE

6. BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT V STIČNI

V Stični je Kulturno društvo Godba Stična že šestič priredilo božično-novoletni koncert. Potekal je pod vodstvom kapelnika Maksa Kozoleta. Gostje večera so bili sopranistka Dragica Čarman, otroški cerkveni pevski zbor s Krke pod vodstvom Mojce Slana in Mihaele Grm in harmonikar Boštjan Slana. Program je povezovala Blanka Struna.

Več o dogodku bomo poročali v naslednji številki Klasja.

NOVOLETNA IGRA ZADNJI HIP ODPADLA

V zadnji številki Klasja je KD Ivančna Gorica vabilo na igro, ki so je hoteli podariti krajanom ob novem letu. Zadnji hip je gostujoči teater odpovedal prihod. Domačini zato niso razobesili plakatov, očitno pa veliko ljudi bere Klasje, saj je bilo tisti dan pred dvorano kar precej zaman čakajočih. Vsem, ki ste na igro prišli, velja opravičilo.

NA GRADIŠČU BODO Z OGNJEMETOM POČAKALI DO ENIH

Na praznovanje novega leta ste vabljeni na Gradišče. Za vas so pripravili ognjemet, kakršnega tod okoli še ni bilo. Da si ga bodo lahko ogledali tudi tisti, ki bodo praznovali in si voščili doma, so se odločili, da bodo ob polnoči izvedli ognjemet samo simbolično, ob enih pa bodo začeli s salvo lepih raket. Zato, ko si boste v domačem krogu voščili, prihitite na Gradišče, najbolje kar peš. Pot bo osvetljena z baklami, za hrano in pijačo bo poskrbljeno. (KM)

KULTURA V ŠENTVIDU POD NOVIMI LUČMI

V Šentvidu pri Stični so kulturno dvorano pred kratkim opremili z novimi stoli in lučmi. Vse skupaj so tudi že preizkusili, saj so v dvorani odigrali igro Habakuk. Na novih stolih se menda dobro sedi in pri novih lučeh lepše vidi. Tako je tudi šentviška kultura postala udobnejša.

Šentviški likovniki razstavljajo v Pekarni Vrhnika

Društvu je znova prijazno ponudil prostore za razstavo eden njenih sponzorjev - tokrat je to bila Pekarna Vrhnika. Razstava je bila postavljena na predlog direktorja Andreja Košaka, tudi našega krajana. Razstavljena so likovna dela na temo zemlja - žito - kruh. Odziv je bil pozitiven, obisk pa zelo dober.

Minka Kramar

KULTURNO DRUŠTVO ZAGRADEC

FOLKLORNA SKUPINA

Plesalci naše folklorne skupine že dalj časa vadimo in tudi nastopamo pod vodstvom mentorice Nataše Čuček.

Naše vaje so poleg plesa tudi druženje in prijetno počutje med mladimi, zato želimo, da se nam mladi pridružite in se tudi vi povesele z nami.

Plesalci folklorne skupine Zagradec

MEŠANI PEVSKI ZBOR ZAGRADEC

Brez petja v naši dolini ne gre. Naš pevski zbor že nekaj časa pridno vadi in tudi nastopa na različnih prireditvah.

Vaje so v prijetnem razpoloženju vsak ponedeljek zvečer in vabimo vse, ki pojejo in ne mislijo slabo, da se nam pridružijo.

Pevci mešanega zbora KD Zagradec

KULTURNO DRUŠTVO ZAGRADEC

Rekreacijska skupina

Želja po druženju in rekreaciji nas je končno pripeljala do cilja.

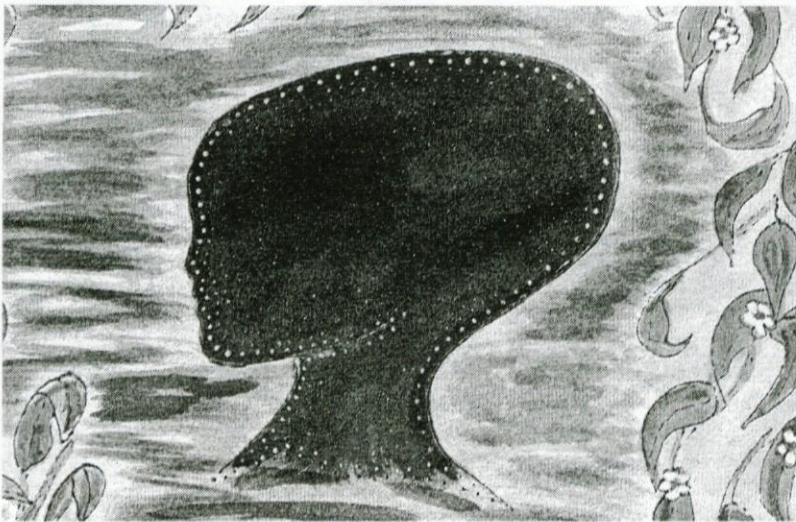
V četrtek, 2. 12. 1999, smo se dekleta in žene zbrale pod vodstvom gospodične Marije Trunkelj in začele v prijetnem razpoloženju in topleni prostoru z rekreacijo. Ta je primerna za vsa leta starosti, zato ste vsa dekleta in žene vabljene, da se nam pridružite vsak četrtek ob 19. uri v družbenem domu v Zagradcu.

Rekreativke iz Zagradca

V Knjižnici v Ivančni Gorici so ves teden potekale novoletne prireditve. Zaključili so jih z večerom, na katerega so povabili imenitna gosta, s katerima so se lahko pogovarjali predvsem otroci. To sta akademeska slikarka Mojca Cerjak, ki v ivanški knjižnici razstavlja otroške ilustracije, ter znani in priljubljeni pisatelj, pesnik in glasbenik Janez Bitenc.

NA RAZSTAVI KAJ TI JE, DEKLICA ? SODELOVALA TUDI LIKOVNICA KULTURNEGA DRUŠTVA FERDA VESELA

V torek, 16. novembra, je bila ob 18. uri pred dvorano državnega zbora otvoritev razstave Kaj ti je, deklica. Razstava je nastala na podlagi javnega razpisa na temo nasilje nad ženskami. Na njej so se predstavili studii in tudi posamezniki, med temi je bila tudi članica šentviškega likovnega društva Helena Indof.

Z razstavo Kaj ti je, deklica ? se je začela socialna akcija po vsej državi proti nasilju nad ženskami. Na razpis za plakat s to temo se je prijavilo 40 ustvarjalcev; med njimi so nekateri ponujali več variant. Komisija se je torej morala odločiti med več različnimi ponudbami; na ogled so namreč postavili le tista dela, ki so ustrezala razpisnim pogojem. Predvsem so imeli prednost studii, ki se ukvarjajo prav z oglaševanjem in izdelovanjem plakatov. Vendar pa je uspela vzbuditi zanimanje tudi naša članica Helena Indof in s svojim plakatom prišla med razstavljena dela. Njen plakat je bil v živih barvah z značilnim motivom ženske glave in s pozitivnim sporočilom: ustavite nasilje - potem bom znova zasijala v vsej svoji lepoti. Nekateri plakati so nasilje prikazali s slikami zlorabljenih žensk ali zgolj z žalostnimi očmi ali pa so navajali statistične podatke, medtem ko so drugi to simbolično nakazali z

zlomljenimi, uničenimi cveticami. Tudi sporočila so bila po besedah različna, vendar enaka po smislu. Na primer: Nikoli več, spregovorimo o nasilju, ustavimo nasilje, pretrgajmo verigo molka; po zmagovalnem plakatu Kaj ti je, deklica ? pa so poimenovali tudi razstavo in celoten projekt.

Pravzaprav je zgradba plakata preprosta. Dober plakat ima jasno in kratko sporočilo, ki si ga lahko zapomnimo. To pa je povezano tudi s sliko, ki mora vzbuditi čustva, reakcijo pri gledalcih. O tem in še o ostalih podatkih, povezanih s plakatom, npr., da je plakat zaslovel konec 19. stoletja, še posebej s slikarjem Toulouse-Lautrecom, da so sedaj priljubljeni veliki jumbo plakati in tudi, da ima plakat pomembno propagandno vlogo v družbi ter da lahko

celo vpliva na družbene spremembe, je v svojem govoru pojasnila Tjaša Mrgole Jukič, avtorica razstave. Ostali dve govornici pa sta bili Mojca Dobnikar, vodja društva SOS telefon za žrtve nasilja, ki je povedala, kako pomagajo ženskam, koliko je zatočišče in kaj vse bi se še dalo storiti, ter Vera Kozmik z Urada Vlade RS za žensko politiko.

Helena Indof je s svojim prispevkom proti nasilju nad ženskami hkrati s sporočilom odmevne razstave dokazala, da lahko tudi likovni samorastnik stopi med profesionalne natečajnike. Člani likovnega društva smo ponosni na njen uspeh.

Kulturno društvo likovnikov Ferda Vesela se zahvaljuje vsem sodelavcem, sponzorjem in ljubiteljem, ki so na kakršenkoli način pomagali pri postavljanju razstav, pri Ex-temporu na Gradišču in pri gradnji galerije ter nam tako olajšali delo. Ker se še vedno trudimo z dokončanjem galerijskih prostorov in namenimo vsa sredstva za to, smo se odločili, da vam v prihajajočem stoletju voščimo kar z naslednjimi besedami:

Ko se prižgejo praznične luči

sredi bele mrzle zime,

prijateljstvo ogreje nam dlani

in želja vzpne se iz srca v višine.

Vse, kar je slabo, z novim letom naj zbledi!

Vse, kar je dobro, naj za vekomaj ostane!

Vse, kar je lepo, naj raste in cveti!

Naj v miru sreča nežno vas objame!

Srečno in uspešno novo leto v novem tisočletju!

LITERARNI VEČER V IVANŠKI CERKVI

*Ljuba Jenče je pripovedovala in pela ljudske pesmi in pravljice
Zapisuje ljudske pesmi tudi vi*

V prostorih ivanške cerkve je potekal literarni večer z Ljubo Jenče. Ljuba je začarala občinstvo, ki ga je bilo presenetljivo veliko, s svojim mehkim glasom, podoba nežne vile, s pripovedovanjem zgodb in petjem pesmi iz naše preteklosti, ki so kar vrele iz nje. Predvsem v starejših poslušalcih je zbudila spomin na otroštvo, na naše ljudsko blago, na dobre čase, ko je dobro še zmagovalo nad zlim, ko je imela hudomušnost še svoje mesto v naših srcih in ko so prazniki pomenili odmik od skrbi. Zato se ji je občinstvo rado pridružilo v pogovoru o tem, kako so praznovali v naših krajih včasih in kakšne pesmi so prepevali, kakšne vraže so krožile tod okoli. Ste vedeli, da so bili povodni možje tudi v Stiškem potoku? Ne? Pa je res. Tako vsaj so strašili včasih otroke tod okoli, da se niso bližali nevarnim vodam, videl ga pa ni še do danes nihče. V času tepežkanja so se pekla bela srca, o Barbari, Marijinih praznikih so se prepevale različne čudesne pesmi, ki se jih je spomnila tudi starejša poslušalka. Nekaj novih je od nje prvič slišala tudi Ljuba, ki pravi, da imamo Slovenci zapisanih nad 40.000 ljudskih pesmi in pripovedi. Zato je spodbudila k zapisovanju in ohranjanju tudi tega, kar je včasih živel v naših krajih. Torej - pripovedujte si zgodbe, prenašajte jih iz roda v rod, zapisujte jih in pošljite - tudi na Klasje, da jih objavimo.

KAJ PA ČLOVEKOLJUBJE?

TANJA TOMAŽIČ - BOŽIČNICA MED BOLNIKI

Ni treba posebej poudarjati, da je imela Tanja Tomažič decembra polne roke dela s koncerti in nastopi, kot večina glasbenikov. Posebej je okoliške glasbenike zaposlila 25-letnica Glasbene šole Grosuplje (ki so jo slavnostno obeležili s koncertom v Grosupljem pod vodstvom ravnateljca Franca Korbarja in izidom zbornika). Tanja Tomažič pa bo s svojim zborom nastopila še na Božičnici v cerkvi Kliničnega centra, kar bo tudi človekoljubno dejanje, na kakršna naj v letu, ki prihaja, ne bi pozabili.

1. LETNI KONCERT MPZ AMBRUS

V prejšnji številki Klasja smo obljubili, da bomo podrobneje poročali o prvem letnem koncertu moškega pevskega zbora Ambrus.

V sedaj že zelo prijetno opremljeni kulturni dvorani, tokrat prepolni praznično opravljenih in razpoloženih obiskovalcev, se je 20. 11. 1999 odvijal pravi kulturni dogodek, z vsem, kar sodi k samostojnemu koncertu nekega pevskega zbora. Prireditev je tankočutno in izbrano povezovala predsednica KD Martina Hrovat, občinstvo pa je na začetku nagovoril zborovodja Ciril Hočevar. Medse so povabili, tako kot se za samostojni koncert tudi spodobi, še dve gostujoči vokalni skupini.

Koncert so začeli z besedami Martina Slomška "Radi bi peli Slovenci in Slovenke. Bog, da bi znali! Česar človek ne zna, tega se mora tudi učiti; tudi šola veselega petja mora biti pri poštenih, dobrih ljudeh..." Izvedeli smo tudi, da je to prvi samostojni koncert te vokalne skupine v osmih letih, kolikor že delujejo. Predstavili so se s šopkom pesmi, kot so Večerni Ave, O kresu, Oj, Triglav, moj dom, Lastovski v slovo, Kaj bi te vprašal, Žabe itd. Predstavili so tudi ljudske pesmi. Med nastopom so na oder povabili tudi gostujoči vokalni kvartet Stična in vokalno skupino Prima iz Žužemberka. Večer je bil poln pesmi in lepih veznih besed, ob koncu pa so se vsi pevci združili v glasni pesmi Vinka Vodopivca Pobratimija. Pobratimje so domačini izrazili še drugače. Gostom so namreč podarili darilo, ki prihaja iz tega kraja. To so ročno izdelane procke, domači pevovodja pa je bil seveda deležen šopka.

Pa še nečesa ne smemo pozabiti - glasnega ploskanja v dvorani, ki je še dolgo in toplo odmevalo v mrzlo zimsko noč. To je bilo najlepše darilo ta večer in spodbuda ambruškim pevcem, da ga še kdaj ponovijo. (KM)

BRAVO, DRAGICA!

Povsem slučajno mi je prišla v roke tvoja druga knjiga Iz megle v sonce. Zato Ti iskreno čestitam. Kako naj se izrazim: je po moji duši in pisalo jo je dekle, ki sem jo jaz poznala po duši - dejanjih. Iz nje je razvidno, da tudi Ti še sedaj obiskuješ grosupeljsko okolico in jo potem v verzih predstaviš. Včasih se je res lažje izraziti pesniško kot v mnogokrat za nas popravljeni slovenščini (slovnici).

Iz omenjenega je mogoče tudi ugotoviti, da si si še sedaj lahko utrgala nekaj časa za take reči. Vedno je bila najprej družina, služba, in kar naenkrat odrasli otroci, vnuki, za nameček pa še bolezen moža.

Tudi iz nadaljnjih črtic (življenjepisi) je razvidno, da si živila zelo skromno, kakor tudi tvoji junaki. Oh, da bi le prebrali to tudi naši otroci in vse napisano razumeli. Vse napisano je težko razumeti, če tega sam ne preizkusiš v resničnem življenju.

Iz napisanega bi se resnično lahko naučili, kako v praksi pomagati še revnejšim ali ubogim od sebe. Mi vsi, ki smo to preizkusili, tudi praktično, pa vemo, čeprav smo "garali", bili včasih tudi lačni, večkrat po krivici okregani ali ponižani, a smo živeli zadnjih 50 let v miru, in to je najbolj bistveno, saj hrane in obleke za nas preizkušene je kmalu zadosti. Ne

tarnajmo brez potrebe, saj hudo še prevečkrat rado samo pride.

Že prvič sem Te spodbujala, da po svoji zmožnosti še piši. Tudi sedaj Ti polagam na srce, da še pišeš, in to resnične zgodbe, ki so bile in so za nekatere še sedaj boleče. Saj je res, da čas celi vse rane, a pozabiti se jih ne da. Kakor tudi ne pozabljamo srečnih trenutkov, ki jih je bilo tudi nekaj, da ne rečem obilo.

Veš, da nisem noben usposobljen kritik niti pisatelj ali kaj podobnega, rada pa berem, pisanje, ki pomirja.

Lep pozdrav in še kdaj nasvidenje pri Taborskih.

Julka Žagar

VOKALNI KVARTET STIČNA

Ker se ponavlja ob izteku leta vsi radi obrnemo nazaj in pogledamo, kaj smo v tekočem letu postorili, smo se odločili, da to storimo tudi člani našega kvarteta.

Letošnje leto je bilo za nas zelo delavno in tudi uspešno. Tudi letos smo imeli ogromno nastopov. Poleg ostalega smo dvakrat gostovali v Nemčiji, imeli nastope na Primorskem, v Brdih, v Prekmurju, Stari Ljubljani, dvakrat peli predsedniku države, peli na komemoraciji ob smrti Leona Štuklja, imeli štiri odmevne nastope na TV, več radijskih nastopov in še in še. Posneli smo tri nove dalmatinske in tri nove narodnozabavne skladbe z ansamblom MI TRIJE, s katerim redno sodelujemo. Skupaj smo nastopili na Vurberškem festivalu, bili dvakrat nagajeni in smo tik pred izidom nove kasete. Posebej pa smo bili letos veseli prihoda nove umetniške

vodje gđc. Vesne Fabjan iz Dobropolja, ki je prinesla v skupino novo svežino in predvsem kvaliteto. Višek uspehov letošnjega leta pa je prav gotovo Jurčičevo priznanje. O načrtih za leto 2000 pa v kateri od naslednjih števil.

Vsem bralcem in našim poslušalcem veliko sreče v novem tisočletju, sponzorjem pa zahvala in naše geslo: "Ostanite z nami in boste tudi Vi postali znani".

VOKALNI KVARTET STIČNA
Dušan Kamnikar

GLEDALIŠKA ŠOLA V AMBRUSU

Pred tremi leti prvič gledališka delavnica, letos mala gledališka šola, ki jo obiskuje kar štirideset otrok z višje in nižje stopnje.

Ponudbo za gledališko šolo smo pri Skladu za ljubiteljsko kulturno dejavnost Območna izpostava Ivančna Gorica, poslali na šole vseh treh občin. Takega odziva kot v Ambrusu, čeprav gre za številčno malo podružnico, ni bilo nikjer. Mogoče ravno zato, ker sem pred leti tam že imela gledališko delavni-

co.

Otroci so mi že vnaprej povedali, da se bomo "igrali". In prav so imeli, saj preko igre urimo telo, glas in nevede osvajamo tudi prve igralske tehnike. Dobivamo se ob četrtkih za dve uri, ki jih včasih kar malo podaljšamo, saj je toliko vsega, kar otroška vedoželjnost želi vzeti zase.

Za dobro organizacijo gledališke šole gre pohvaliti učiteljski kolektiv podružnice. Z malimi navdušenimi

igralci smo se prvič dobili 25. novembra in je zdaj pred nami še šest skupnih četrtkov. Potem pa bo imela gledališko šolo še višja stopnja.

Pa še to. Spomin otrok je zelo dober. Kar smo se naučili pred tremi leti, še vedno dobro znajo. Pa ne gre samo za enostavne "igrice". Gre za drobne gledališke čaravnije. Tudi zato vsak četrtek rada prihajam v Ambrus.

Simona Zorc Ramovš

SREČNO NOVO LETO 2000

Sonce toplo se je skrilo, vse pokril je hladni sneg. Ptičje petje je ugasnilo v tišino odel se je naš svet.

Bliža se nam NOVO LETO, dva tisoč bomo zapisali. Vsi ga čakamo napeto: boljše bi radi dočakali.

Težko z naravo se boriti, še vojn ustavit' se ne da, le vsak pri sebi mora kaj storiti, da bo na svetu manj gorja.

V NOVO LETO stopimo kot prijatelji!
Roko v roko si podajmo!
Vsak pri sebi mora kaj storiti, da bo v letu 2000 vsem lepo, srečno in toplo!

Karolina Zakrajšek

MORDA NISTE VEDELI

da je letos avgusta minilo 10 let od prve prireditve v DC na Krki. Konec avgusta 1989 so imeli člani Društva upokojencev Stična družabno srečanje na Krki. "Krški člani" tega društva so jim ob tej priložnosti pripravili krajši kulturni program, ki so ga uprizorili na improviziranem odru v takrat še povsem nedograjeni dvorani DC (stavba je bila še brez vgrajenih oken in vrat). Program so že čez 14 dni ponovili za krajanje Krke in okolice.

*V Klasje pišemo in na vas občane mislimo,
kaj dobrega bi vam na pragu v novo tisočletje zaželeli,
ne samo, da bi zavriskali, zapeli, hrupno, bučno in
veselo, ampak tudi nekaj, da bi v vaših srcih zaživel,
predvsem mir in tista sreča, ki ni nikoli opoteča,
da z njo delite si srca toplino,
da za vse bi je bilo obilo.*

Občinska svetnica Marta

RAZPIS JURČIČEVA PRIZNANJA

ZVEZA KULTURNIH DRUŠTEV OBČIN DOBREPOLJE, GROSUPLJE IN IVANČNA GORICA in SKLAD RS ZA LJUBITELJSKE KULTURNE DEJAVNOSTI OI IVANČNA GORICA

1.
Priznanja so pomembna spodbuda za vsa področja ljubiteljskega delovanja. ZKD in OI SLKD RS podeljujeta JURČIČEVA PRIZNANJA za izjemne uspehe in dolgoletno uspešno delo na področju gledališke, glasbene, likovne, filmske, folklorne, plesne in literarne dejavnosti ter na področju strokovnih in organizacijskih del.

2.
Kandidate za podelitev Jurčičevih priznanj predlagajo društva in posamezniki, ki se ukvarjajo s kulturno dejavnostjo.

3.
Jurčičeva priznanja lahko prejmejo društva, skupine ali posamezniki, ki ljubiteljsko ali poklicno prispevajo k razvijanju kulture in ljubiteljske kulturne ustvarjalnosti.

4.
Priznanja se podeljujejo enkrat letno - ob slovenskem kulturnem prazniku.

5.
Pisne predloge z obrazložitvijo pošljite do 10. januarja 2000 na naslov:
Sklad RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti
OI Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica

Ivančna Gorica, 9. 12. 1999
Vodja SLKD OI Ivančna Gorica
Tatjana Lampret, dipl. org.

KONCERT MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA ROGAŠKA

V petek, 10. decembra 1999, ob 19. uri, smo v ivanški župniji gostili moški pevski zbor Rogaška iz Rogaške Slatine, ki ga zadnjih 25 let uspešno vodi Franci Plohl.

Zbor je bil ustanovljen leta 1966 in ima za seboj že vrsto nastopov tako v tujini kot na domačih tleh, zato ni čudno, da so navdušili tudi ivanške poslušalce.

S svojimi pesmimi tujih in domačih skladateljev (J. Gallus, W. A. Mozart, J. S. Bach, A. Srebotnjak, M. Tomc, F. Marolt...) so pevci pokazali, da se, še posebej v današnjem svetu, ki vse bolj teži k materializmu, velja za trenutek ustaviti in prisluhniti svoji notranji pesmi, saj so ljudje s koncerta domov odhajali nasmejani, mirni in obogateni s še enim lepim doživetjem. Ravno to pa je namen adventnega časa: prisluhniti sebi in se v ljubezni do drugih pripraviti na Odrešenikov prihod. Moški pevski zbor Rogaška nas je na to le opomnil. Naj bodo te besede povabilo tudi tistim, ki se koncerta niso udeležili, da bi se v prihodnje znali odzvati klicu kulture. Gospodu župniku Jožetu Kastelicu pa hvala, ker se za kulturno obogatitev svojih faranov tako vneto trudi.

Romana Skubic

KD IVANČNA GORICA VSTOPA V NOVO LETO Z UPANJEM

Marjana Hočevnar, prava aktivistka za razvoj kulture v Ivančni Gorici, je poudarila, da se je v preteklem letu v Ivančni Gorici veliko premaknilo naprej, ostaja pa jim še nekaj neizpolnjenih želja. Te bodo z njimi vstopile v novo leto. Predvsem si želijo še nekaj nujnih obnovitvenih del v Kulturnem domu. Potrebujemo

ново razsvetljavo, toplejša, prijaznejša tla v dvorani, torej parket ali laminat. Popraviti bo treba tudi moška stranišča in še kaj. Seveda si želijo tudi novih članov, za skomine, da se imajo dosedanja člani zares prijetno v društvu, pa so nam poslali dve fotografiji.

Obujanje spominov na izlet po Dolenjski in Beli krajini. Postanek v Kočevskem Rogu na "učni uri" pri partizanskih barakah. Foto: Uroš Hočevnar

ODVOZ KOMUNALNIH ODPADKOV V LETU 2000 ZA OBČINO IVANČNA GORICA

Javno komunalno podjetje Grosuplje bo v letu 2000 odvažalo komunalne odpadke po že ustaljenem načrtu:

V okviru ločenega zbiranja v naselju Ivančna Gorica in Višnja Gora ponovno pozivamo krajanke obeh naselij, da upoštevajo navodila, ki so jih dobili ob uvedbi ločenega zbiranja.

V posodo za papir lahko odlagamo le:
- časopise, revije, prospekte, listine, knjige, kataloge, pisma, pisemski in

ovojni papir, kartonske škatle in embalažo za prehranske artikle (riž, sol, testenine, otroško hrano)
- kartonsko embalažo pralnih praškov
- valovito lepenko

V posodo za steklo lahko odlagamo le prazne in čiste:
- steklenice
- kozarce
- votle steklene posode
- razbite kozarce in razbite steklenice

V posodo za kovine in železo

lahko odlagamo le:

- pločevinke
- konzerve
- pločevinasto posodo
- doze od pijač (iz aluminija in bele pločevine)
- pločevinaste igrače
- vse druge majhne kovinske odpadke (baker, cink, aluminij, bela pločevina)

V naselju Ivančna Gorica in Višnja Gora se bodo komunalni odpadki v letu 2000 odvažali po naslednjem načrtu:

	Redni odvoz	Papir	Steklo	Kovine
JANUAR	3., 4., 5., 6., 10., 11., 12., 13., 17., 18., 19., 20., 24., 25., 26., 27., 31.	14., 28.	7., 20.	21.
FEBRUAR	1., 2., 3., 7., 8., 9., 10., 14., 15., 16., 17., 21., 22., 23., 24., 28., 29.	11., 25.	4.	18.
MAREC	1., 2., 6., 7., 8., 9., 13., 14., 15., 16., 20., 21., 22., 23., 27., 28., 29., 30.	10., 24.	3., 31.	17.
APRIL	3., 4., 5., 6., 10., 11., 12., 13., 17., 18., 19., 20., 24., 25., 26., 27.,	7., 21.	14.	28.

Javno komunalno podjetje Grosuplje se ob izteku leta zahvaljuje uporabnikom odvoza odpadkov za okolju prijazno ravnanje. Želimo si, da bi lahko še naprej skupaj skrbeli za čisto in zdravo okolje.

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2000 VAM ŽELI

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE GROSUPLJE

TURISTIČNO DRUŠTVO PODGORA IZ DOBREPOLJA

organizira tradicionalni

POHOD Z BAKLAMI NA KAMEN VRH

v soboto, 25. decembra 1999, na predvečer samostojnosti države

S tem pohodom bomo proslavili božični dan in tudi dan samostojnosti naše države.

Program pohoda: Zbirno mesto je v vasi Podgora. Tam dobi vsak pohodnik baklo in topel čaj. Odhod na Kamen Vrh z vodjem pohoda ob 18. uri. Pohod traja približno 1 uro zmerne hoje.

Na Kamen Vrhu nas bodo pričakali gostoljubni člani Planinskega društva, kresovi in topli napitki.

Ob 20h odhod v dolino in sicer v restavracijo tovarne Iskra na kmečko pojedino. Cena pohoda: 1500 tolarjev. V ceni so všteti večerja, topli napitki in vodenje.

Oblecite in obujte se vremenu primerno!

Prijave na telefon: 061/787-177 (780-71-77) NOVAK

Pridružite se nam!

STARO LETO ŽE ODHAJA,
NOVO LETO NAM PRIHAJA.
DOSTI ŽITA, DOSTI VINA,
ZDRAVA BODI VAM ŽIVINA,
LJUBO ZDRAVJE BOG DAJ,
SREČNO NOVO LETO BOG VAM
DAJ.

/KOLEDNICA/

Kmetijska zadruga Stična želi članom, kooperantom, vsem kupcem v zadruških trgovinah, obiskovalcem v gostinskih lokalih in poslovnim partnerjem

**DOŽIVETO PRAZNOVANJE BOŽIČA,
ZDRAVJA, VESELJA IN MIRU V LETU
2000.**

OBVESTILO

Obveščamo vse krajanke Zagradca, Ambrusa in okoliških vasi, da lahko obiščejo splošnega zdravnika v ZD Zagradec vsako

**sredo od 13. do 19. ure in
petek od 7. do 13. ure.**

Za vse ostale informacije lahko v tem času pokličete na telefonsko številko ZD Zagradec 786-119.

Telefonske številke ZD Ivančna Gorica so:

SPLOŠNA AMBULANTA 1 (dr. Meta Čampa Lesjak, dr. Davorin Kastelic)	778-769
SPLOŠNA AMBULANTA 2. (dr. Janez Zupančič, dr. Tonja Gomzi Hrabar)	777-039
OTROŠKA AMBULANTA	777-079
ZOBNA AMBULANTA	778-577
DEŽURNI ZDRAVNIK	777-039
ALI	0609 624 -071

ZD Ivančna Gorica

FINANČNO- RAČUNOVODSKI SERVIS

NUDIMO:

- računovodske in knjigovodske storitve za manjša podjetja
- vodenje poslovnih knjig za zasebnike (enosstavno in dvostavno knjigovodstvo) in društva

Za vas smo na tel. št.: **061-785-074**
041-780-831

FARMER, d.o.o.
Šentvid pri Stični 3a

zavod za prostorsko,
komunalno in stanovanjsko
urejanje grosuplje, d.o.o.
Taborska ul. 13
1290 Grosuplje

**POSREDUJEMO PRI
PROMETU Z**

NEPREMIČNINAMI

- Zagotavljanje varnega nakupa, prodaje in oddaje nepremičnin
- Celovita ponudba nepremičnin za nakup, prodaje in najem
- Sklepanje kupoprodajnih pogodb in zemljiškoknjižni prepis
- Cenitev nepremičnin

- Pomoč pri pridobivanju dokumentacije za gradbeno dovoljenje
- Projektiranje stanovanjske, poslovne in gospodarske objekte

telefon: (061) 763-078, 762-246
GSM: (041) 683-532

ODGOVARJAJO PREDSEDNIKI KS

ANTON ČEBULAR, KS Dob

1. Najpomembnejši projekti, ki smo jih realizirali v KS Dob, so:

- asfaltiranje lokalnih in krajevnih cest v vrednosti 12.776.681 tolarjev - prispevek KS 5.776.681 tolarjev;
- nadaljevanje gradnje vodovoda Rdeči Kal - Sad (vodohram v vrednosti 12.500.000 tolarjev);
- podpis pogodbe z izvajalcem AC Primorje za sanacijo in preplastitev ceste na relaciji od republiške ceste R 416 Škoflje - Boga vas - Dob - Podboršt in Dob - Rdeči Kal;
- prispevek KS Dob k na novo zgrajenima kapelicama v Dobu in Šadu ter k popotresni sanaciji cerkva v Dobu in na Rdečem Kalu.

Ostalo je še nekaj nerealiziranih projektov ob izgradnji AC, in to nadaljevanje izgradnje kanalizacije in usposobitev lokalne servisne ceste Dob - Šentvid.

1. KS Dob zelo dobro sodeluje z vsemi strokovnimi delavci občine Ivančna Gorica, predvsem z županom Jernejem Lampretom. Tudi vnaprej računam na takšno sodelovanje. V novem letu 2000 pa želim vsem delavcem občine veliko zdravja in uspehov.

STANE KRALJ, KS Zagradec

1. Uredili smo prestavitev daljnovo-da pri mrliški vežici, postavili kupolo na mrliški vežici, asfaltirali in preplastili smo velik del krajevnih in tudi lokalnih cest. Želimo dokončati pokopališče in mrliško vežico ter dograditi gasilsko - družbeni dom v Zagradcu.

2. Z občino Ivančna Gorica smo v preteklem letu dobro sodelovali in si tudi v prihodnje želimo takega sodelovanja.

ALOJZ JANEŽIČ, KS Metnaja

1. V KS Metnaja smo realizirali načrt, ki smo si ga zastavili v okviru finančnih možnosti:

- zgradili smo vodovod za vas Planina in Osredok
- rekonstruirali krajevno cesto Debeče - Planina - Osredok
- asfaltirali odsek krajevne ceste Osredok - Planina
- rekonstruirali in asfaltirali lokalno cesto Debeče - Kačne

1. Nisem zadovoljen z odlokom o kategorizaciji občinskih cest na območju KS Metnaja. Sem zagovornik slogana: V vsako vas urejena in vzdrževana cesta.

IGNAC KASTELIC - KS TEMENICA

1. V KS Temenica smo izvedli naslednje projekte:

- načrt z dokumentacijo za dom krajanov, ki je v teku,
- dokončanje vodovoda na Debelem hribu,

- modernizacija krajevnih cest v izmeri 1385 m in
- preplastitev ceste Temenica - Bukovica v izmeri 1300 m.

Ni nam uspelo dokončati:

- celotne preplastitve ceste Temenica - Bukovica
- napeljave vodovoda Bratnice
- začetka vodovoda na Čagoškem hribu
- mostu na Bregu in mostu v Bukovici

1. Človek ne more biti vedno zadovoljen, vendar smo vedno našli skupno pot usklajevanja začrtanih ciljev.

JOŽE HROVAT, Ambrus

1. Asfaltiranje in preplastitev lokalnih cest, asfaltiranje krajevnih cest, telefonska infrastruktura v KS, obnova kulturnega doma (ostrešje, fasada).

- Mrliška vežica, avtobusna postaja, ureditev prostorov v kulturnem domu za potrebe KS in ostalih društev.

2. Strankarska politika v občini me ne zanima. O gospodarski politiki bi se lahko napisalo kar nekaj cvetk, vendar smo v naši KS "še kar" zadovoljni z občinsko upravo!

MILAN PUŠLJAR, KS Ivančna Gorica

1. Izvedba vzhodne obvozne ceste, asfaltiranje več odsekov cest, reševanje problematike ob gradnji avto-cest. Želel bi rešitev prometa ob Ivančni Gorici in skozi njo, gradnjo pločnika do šolskega centra, Stranske vasi in Mrzlega Polja, izgradnjo novega vrtca, pokopališča, obnovo razsvetljave, boljšo ureditev centra Ivančne Gorice.

2. Veliko je taktiziranja in politike, malo pa je narejenega ob konkretnih stvareh, kar občuti tudi občan.

JOŽE SMOLIČ, KS Krka

1. Kot vsa leta smo se tudi v letu 1999 v KS Krka trudili, da bi čimveč postorili. Žal so finančna sredstva tista, ki nam usmerjajo delo. Gotovo je najpomembnejši letošnji uspeh referendum za podaljšanje samopriskevka. Tako bomo lahko dokončali mrliško vežico, na kateri smo letos vstavili vsa okna in vrata. Upam, da jo bomo lahko v prihodnjem letu dali v uporabo krajanom. Položenega je bilo tudi kar nekaj asfalta. Najpomembnejši je gotovo

odsek lokalne ceste Ravni Dol - Ilova Gora. Tako je tudi našim krajanom od tam omogočeno priti v svet, ne da bi se peljali po makadamu.

Dela ne bo nikoli zmanjkalo, vendar je nujna rekonstrukcija ovinka na Malem Vidmu. Krajanje se upravičeno sprašuje glede nove šole, saj je naša najstarejša v občini. Po vaseh pa se bodo začele nujne preplastitve asfaltnih cest.

2. Glede občinske politike bi pa izrekel samo željo, kakršno imajo gotovo tudi druge KS: da bi iz občinskega proračuna dobili določeni del sredstev, ki bi jih razporedili po svojih potrebah.

SLAVKO KASTELIC - KS VIŠNJA GORA

1. Mislim, da je bil za Višnjo Goro v letu 1999 najpomembnejši dogodek ta, da smo odprli vrata nove osnovne šole. Med pomembnejše dogodke sodi tudi asfaltiranje skoraj 4 km krajevnih poti. Tretji pomembnejši projekt je bil asfaltiranje in ureditev pokopališča. Ni pa nam uspelo urediti Cesto na Polževo, kar je sicer pristojnost in dolžnost Občine Ivančna Gorica.

2. V naši KS nas je motilo to, da je bil prepozno izbran koncesionar za asfaltiranje cest v občini. Moti tudi, da so finančne dotacije iz občinske blagajne prenizke in tako ne moremo pokrivati tekočih stroškov za tokovino za javno razsvetljavo in tudi ne za pluzenje.

JOŽE ADAMLJE, KS SOBRAČE

1. V KS Sobrača smo realizirali vse naloge, ki smo si jih zadali za leto 1999. V vasi Sela pri Sobračah smo uredili kanalizacijo za meteorno vodo. Asfaltirali smo ceste in jih oskrbeli z zabojsnikom za smeti. Poskrbeli smo tudi za najmlajše, saj jih je na Miklavžev večer obiskal sveti Miklavž s spremstvom in jih obdaril.

2. Želim si, da bi se v bodoče nekateri svetniki bolj zavzemali za izboljšanje življenja na podeželju, kmetijstva ali industrije, ne pa da iščejo napake drugih.

DRAGO BOŽIČ, KS Šentvid pri Stični

1. Največja investicija v letošnjem letu je začetek izgradnje kanalizacije v Šentvidu pri Stični, asfaltiranih je bilo približno 1300 m cest, odprli pa smo tudi novo pokopališče. Ni pa nam uspelo začeti izgradnje obvoznice Šentvid ter dozidati mrliško vežico, kar pa je naša naloga v letu 2000.

2. Po našem mnenju je politika občine premalo usmerjena v razvoj gospodarstva, predvsem drobnega. Potrebne bo več vlaganja v infrastrukturo. V KS nas moti, da se sprejete postavke plana Občine realizirajo v manjših vrednostih.

SKD

SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI

Na pragu novega tisočletja naj nam Božje dete prižge luč,
Da bo morda vsaj eno izmučeno srce zaslutilo,
Da vse, kar je izgubljeno,
Lahko povrne hitro v minuti se.

Vsem občanom občine Ivančna Gorica želimo blagoslovljene božične praznike in veliko Božjega blagoslova v prihajajočem novem letu.

Zahvaljujemo se vam za podporo in se vam priporočamo!
Občinski odbor SKD Ivančna Gorica

Občankam in občanom naše občine želimo doživeto božično praznovanje, v prihajajočem letu 2000 pa zdravja, sreče in zadovoljstva.

Slovenska ljudska stranka
podružnica Ivančna Gorica

Vsem občankam in občanom občine Ivančna Gorica želi Občinski odbor Liberalne demokracije Slovenije Ivančna Gorica

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
LEPO PRAZNOVANJE 26. DECEMBRA - DNEVA
SAMOSTOJNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE - IN
ZDRAVO, SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 2000.

Zagotavljamo vam, da se bomo še naprej dosledno zavzemali za hitrejši in vsestranski razvoj občine Ivančna Gorica

Zaupanje SDS

Želimo Vam vesel božič,
prijetno praznovanje dneva samostojnosti
in srečno v novem letu 2000.

Izvršilni odbor in svetniška skupina
OO SDS Ivančna Gorica

DS Demokrati Slovenije

Bralkam in bralcem Klasja in svojim članom ob prazniku čestita in jim želi veliko sreče in osebnega zadovoljstva.

Občinski odbor Demokratov
Slovenije

ŠPORTNIKI LETA OBČINE IVANČNA GORICA - V ZNAMENJU NOGOMETA

Predsedstvo Zveze športnih organizacij Ivančna Gorica je na svoji 18. redni seji med drugim izbiralo tudi najboljše športnike občine za leto 1999. Pisnih predlogov je bilo kar nekaj, člani predsedstva pa so se večinoma soglasno odločali. Obe nekako najbolj prestižni lovoriki (najboljši športnik v kategoriji članov in najboljša klubska ekipa leta) sta odšli v nogometne vrste, kar se sklada z vsesplošnim vzponom nogometa v Sloveniji in tudi v naši občini.

Najboljši po kategorijah:

a) Kategorija dečki: Jože Petek iz Ivančne Gorice. Kot član OŠ Stična je bil državni prvak v teku na 300 metrov za OŠ. Kot član RK SVIŠ se je uvrstil tudi v državno rokometno reprezentanco starejših dečkov.

Priznanje za lepe športne dosežke v letu 1999 v kategoriji "dečki" pa dobijo še:

David Kastelic - nogomet in atletika, David Čož - karate, Dejan Čančar - atletika (met žogice), Sebastijan Šinkovec - atletika (tek na 1000 m.).

b) Kategorija deklice: Jasmina Leskovec iz Kamnega Vrha. Kot članica OŠ Stična je dosegla 11. mesto v metu žogice na državnem prvenstvu za OŠ.

Priznanje za lepe dosežke v športu za leto 1999 v kategoriji "deklice" pa dobijo še:

Urška Kokelj - karate, Špela Plut - atletika (tek), Uršula Petelinc - atletika (met žogice).

c) Kategorija mladinci: Robert Kavšek iz Temenice. Kot član AMD iz Šentvida pri Stični je na tekmovanjih za državno prvenstvo v

motokrosu v razredu do 80 cm dosegel skupno 6. mesto. Veliko je prispeval tudi pri osvojitvi 4. mesta ekipe AMD Šentvid v državnem prvenstvu.

d) Kategorija mladinke: Simona Okorn iz Ivančne Gorice. Kot članica AK Olimpija je bila 2. na državnem prvenstvu v metu kopja za st. mladinke, nekaj časa pa je bila državna rekorderka v metu kopja pri mlajših mladinkah.

e) Kategorija člani: Jože Gačnik iz Grintovca pri Višnji Gori. Je stalni član državne reprezentance v malem nogometu in najboljši strelec slovenske reprezentance, odkar ta obstaja. Letos igra mali nogomet v eni najmočnejših evropskih lig - v Italiji pri prvoligašu Napoliju.

Priznanje za lepe dosežke v letu 1999 v kategoriji "člani" pa dobijo še:

Marko Tratar - šah, Bogdan Vrhovec - atletika (met kopja), Matej Špindler - karate.

f) Kategorija članice: Vesna Kralj iz Ivančne Gorice. Kot članica KK Ivančna Gorica je dosegla 1. mesto na državnem sankukai tekmovanju v Iv. Gorici.

g) Kategorija šolska ekipa leta: Štafeta 4 x 100 metrov OŠ Stična v postavi: Luka Petrič, Gregor Jager, Jože Petek in Gregor Pelc. Dosegli so 4. mesto na drž. prvenstvu v atletiki za OŠ.

Priznanje za lep uspeh na področju športa v letu 1999 v kategoriji "šolska ekipa" dobi še nogometna ekipa starejših dečkov iz OŠ Šentvid pri Stični

h) Kategorija klubska ekipa leta: Članska ekipa nogometnega kluba Ivančna Gorica.

Člani NK Ivančna Gorica so se letos prvič v svoji zgodovini uvrstili v 2. državno ligo, kjer se bodo sodeč po jesenskem delu, tudi obdržali.

Priznanje za lepe dosežke v letu 1999 v kategoriji "klubska ekipa" dobijo še:

Ekipa mlajših dečkov rokometnega kluba SVIŠ, članska ekipa AMD Šentvid pri Stični - motokros, ekipa dečkov Strelskega društva Sonje Vesel.

i) Priznanje za odlične dosežke na področju športa paraplegikov: Danijel Kastelic iz Velikega Kala pri Šentvidu. Z reprezentanco Slovenije je osvojil odlično 8. mesto na evropskem prvenstvu v košarki na vozičkih.

j) Letos pa so priznanja za svoje dolgoletno uspešno delo na področju športa dobili še športni delavci. Izbrani so bili:

- Janez Zupančič iz RK SVIŠ (rokomet)
- Stanislav Kastelic iz AMD Šentvid pri Stični (motokros)
- Ivan Potokar iz NK Ivančna Gorica (nogomet)
- Ludvik Koščak iz SD Sonje Vesel Iv. Gorica (strelstvo)

V upanju, da bo Klasje izšlo pred 23. 12. 1999, vas lepo vabim na prireditev, ki bo tega dne ob 18. uri v Kulturnem domu Ivančna Gorica. Njen namen je, podeliti priznanja najboljšim športnikom in počastiti dan samostojnosti Republike Slovenije.

Simon Bregar

STRELCI USPEŠNI V NOVI SEZONI...

Strelska tekmovanja z zračnim orožjem, ki štejejo za sezono 1999/2000, so v polnem teku. Strelci strelskega društva Sonje Vesel iz Ivančne Gorice smo tudi v članski konkurenci prestopili regijske okvire in začeli s tekmami v 3. ligi.

Že na uvodni tekmi 19. novembra smo kot gostitelji prepričljivo premagali ekipo Trebnja. V naši ekipi se je najbolje izkazal Jože Gorjanc, ki je nastreljal 560 krogov (povprečje zadetka znaša 9,33).

Svojo dobro formo so člani potrdili že naslednji teden, ko so v startu regijske lige v Ljubljani visoko premagali ekipo Maksa Perca.

Da se je obrestovalo naše delo z mladimi strelci, je dokazala ekipa pionirjev na prvi državni tekmi za

Pokal prijateljstva v Kranju, saj so tako ekipno kot posamezno dosegli normo za državno prvenstvo v prihodnjem letu.

Največje veselje (ne pa tudi presenečenje) nam je pripravila naša pionirka Špela Koščak, ki se je z druge tekme za Pokal prijateljstva iz Ljubljane vrnila z medaljo za osvojeno 3. mesto. Vedeti moramo, da je to tekmovanje državnega ranga in se ga udeležujejo vse najboljše ekipe in posamezniki v Sloveniji.

Res je, da smo strelci SD Sonje Vesel iz Ivančne Gorice svoje največje uspehe dosegli v nekaj preteklih letih, toda poskušali bomo obdržati kontinuiteto, in rezultati kažejo, da smo na dobri poti.

M.D.

Najboljši balinarji so tokrat Grosupeljčani

Končala se je letošnja balinarska medobčinska liga, v kateri so nastopile tudi ekipe iz občine Ivančna Gorica. Res je, da nismo posegli v sam vrh, zadnje mesto pa tudi ni osvojila nobena ekipa iz naše občine. Tudi to je nekaj vredno, mar ne?

Končna lestvica za leto 1999:

1. BK Grosuplje	26 točk, razlika v igrah:	+ 60
2. Pekarna Grosuplje	21 točk	+ 22
3. BŠK Mravljica 1	20	+ 32
4. DU Komet	15	- 2
5. Ivančna Gorica	15	- 4
6. DU Ivančna Gorica	14	- 10
7. DU Optimist	14	- 20
8. Gradnja	11	- 32
9. BŠK Mravljica 2	8	- 46

Več uspeha za naše ekipe bo morda prihodnje leto, ki bo prelomno v marsičem. Naj se tudi uspeh prelomi v našo korist. Pa čim bolj mirno roko.

Simon Bregar

Igrišče, vredno Evrope

Čeprav se nogomet v Ivančni Gorici igra že več kot tri desetletja (drugače pač ne more biti, sicer član UO občinske športne zveze Ivan Potokar ne bi mogel dobiti priznanja za trideset let dela v tem športu), normalnih pogojev za delo v bistvu še danes ni. To je za klub, ki igra v drugi državni ligi, zelo zoparno. Prostorska beda je prvič prišla do popolnega izraza pred leti, ko je ženska ekipa Ivančne Gorice igrala celo v prvi državni ligi, zato se je nogometni klub odločil za v bistvu dokaj tvegano potezo - na zemlji brez znanega lastnika je začel graditi slačilnice in klubske družabni prostor. Investitor je bil Zoran Iliškovič, človek, ki je tudi zrasel iz ivanškega nogometa.

V denacionalizacijskem postopku je zemljo dobil stiški samostan, ki jo je leta 1997 podaril športni zvezi Ivančna Gorica - podaril zato, ker je bila namenjena športu in rekreaciji. ŠZ je postala lastnik približno 100.000 kvadratnih metrov velikega kosa zemlje, na katerem je stal tudi na črno zgrajen objekt Zorana Iliškoviča. In so se domenili: namesto odškodnine za zemljo, na katerem objekt stoji, Iliškovič odstopi polovico (približno 60 kv. metrov) objekta v trajno last ŠZ, poleg tega pa je dolžan podpirati dejavnost kluba v dogovorjenem znesku. Če zdajšnji lastnik objekt proda ali odda v najem, mora kupec oziroma najemodajalec prevzeti tudi hipoteko sponzorstva. ŠZ je svojo polovico objekta odstopila nogometnemu klubu, ki jih lahko brezplačno uporablja, dokler bo pač deloval.

"Naša ideja je bila," pripoveduje Jure Kos, ki je bil tiste čase dober vpleten v ivanško "fuzbalsko problematiko", "da bi zgradili stadion s tribunami, ki bi zadostil tudi pogojem UEFA - mednarodne nogometne zveze. Zgledovali smo se pri košarkarjih iz Laškega in se lotili gradnje stadiona podobno, kot so si oni zgradili dvorano Tri lilije - združili smo ves kapital, ki je bil na voljo ne glede na to,

kateriga lastnika ima! Na tak način smo naredili igrišče s tribunami, na katerih je prostora za dva tisoč sedežev, pod tribunami pa je dovolj prostora za garderobe, tuše, sodniške sobe... Veliko prostora je na voljo tudi za gospodarske dejavnosti. Stadion je zgrajen do tretje faze - za finalna dela (brez sedežev) manjka še kakih 20 milijonov tolarjev."

Ivanški nogometaši, ki so zdaj neke v sredini drugoligaške lestvice, so za pomoč zaprosili tudi Olimpijski komite, ki naj bi jim pomagal pri nabavi sedežev. Pri urejanju garderob, slačilnic in drugih potrebnih prostorov bo najbrž morala kaj primakniti tudi občina (doslej ji mošnjčka še ni bilo treba odvezovati) in ko bo vse to urejeno, bo Ivančna Gorica imela enega izmed najlepših nogometnih igrišč v državi s tem, da bo na njem možno organizirati vse tekme po predpisih, kot jih določa UEFA.

Ostane še vprašanje, kdo je zgradil tribune.

"Plačal jih je Janez Hrovat, avtoprevoznik, zato pa je dobil nekaj zemlje in prostore pod tribunami. Če torej potegnem črto, je v tem igrišču precej denarja zasebnikov, potem kluba, od občine, upam, še bo, in končno, tudi cerkvenega je nekaj! Skratka, od gradnje Sokoskega doma med obema vojnima takšne akcije v Ivančni Gorici ni bilo!" z neprikirnim ponosom ugotavlja Jure Kos - s ponosom, ki ga deli z vsemi, ki so pri tem projektu pomagali. Prizadevnost Ivančanov je bila opažena tudi v republiških nogometnih krogih, ki Ivančno Gorico postavljajo za vzor drugim, Jureta Kosa pa so v znak zahvale na svoje stroške povabili v Kijev na nogometno tekmo Ukrajina Slovenija. "Bilo je res lepo, še bolj pa mrzlo!" je ob povratku zadevo komentiral Jure Kos.

I.B.

SREDNJEŠOLKE UDARILE

Za prijetno presenečenje so na področnem prvenstvu v odbojki poskrbele dijakinje Srednje šole Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice. V močni konkurenci šestih ekip z dolenskega področja so osvojile odlično drugo mesto, s čimer so se uvrstile v četrtfinale državnega prvenstva za srednješolske ekipe. Uspeh je odmeven predvsem zaradi tega, ker v ekipi ni nobene dijakinje, ki bi se z odbojko resneje ukvarjala (ali z drugimi besedami - da bi jo trenirala v kakem klubu).

Ekipa so bile na prvenstvu v Novem mestu razdeljene v dve predtekmovalni skupini s po tremi ekipami. Naše

dijakinje so v predtekmovanju premagale obe nasprotni ekipi in si tako zagotovile neposreden nastop v finalu. Rezultati predtekmovanja:

Srednja šola Josipa Jurčiča Iv. Gorica : Gimnazija Novo mesto 2 : 0

Srednja šola Josipa Jurčiča Iv. Gorica : Gimnazija Brežice 2 : 1

Finale : SŠ Josipa Jurčiča Iv. Gorica : Srednja šola Črnomelj 0 : 2

Z osvojenim drugim mestom si je ekipa, ki jo je očitno odlično vodil Damjan Volkar - prof. športne vzgoje

zagotovila mesto med najboljšimi 16 ekipami v državi. Na četrtfinalnem turnirju bosta poleg prvouvrščenih ekip z dolenskega področja nastopili še tretje- in prvouvrščena ekipa z ljubljanskega področja. Najboljši dve s četrtfinalnega turnirja pa se uvrstita v polfinale, to je med 8 najboljših ekip v državi.

Srednjo šolo Josipa Jurčiča so zastopale igralkice: Bernarda Pirc, Barbara Mirtič, Anita Kahne, Blanka Perpar, Mateja Skubic, Petra Štepec, Petra Jurglič, Marina Štritof, Tanja Zelko, Tamara Djuković in Urša Podobnik.

Simon Bregar

KRČANI KONČNO NAJBOLJŠI

Igralci namiznega tenisa Športnega društva Krka se že nekaj let uvrščajo blizu vrha v namiznoteniški medobčinski rekreativni ligi, prvo mesto pa se jim je spretno izmikalo. Letos jim je uspel veliki met, saj so prvič osvojili sam vrh. Sistem je bil v letu 1999 takšen, da je so najprej izvedli prvi del v dveh predtekmovalnih skupinah, nato pa so se štiri najboljše ekipe (po dve najboljši iz vsake predtekmovalne skupine) pomerile še na zaključnem turnirju. Ta je bil v soboto, 4. 12. 1999, na Krki. Žreb je določil polfinalna para. Rezultata:

KGG Krka : Šmarje veterani 5 : 1
Šmarje-Sap : Dobrepolje 5 : 4

V finalu je nato Krka odpravila ekipo Šmarje-Sap z rezultatom 5 : 4, pri čemer je treba povedati, da so igralci Šmarja vodili že s 4 : 1. To je samo še en dokaz, da se človek nikdar ne sme vdati, pa čeprav je videti že vse izgubljeno. V tekmah za 3. mesto je ekipa Šmarje veterani premagala ekipo Dobrepolje.

Končni vrstni red medobčinske namiznoteniške lige za leto 1999:

1. KGG Krka
2. Šmarje-Sap
3. Šmarje veterani
4. Dobrepolje

Simon Bregar

POGOVOR Z JANEZOM HROVATOM O IVANŠKEM NOGOMETU

MLADIM NOGOMETAŠEM ŽELIM OMOGOČITI BOLJŠE POGOJE ZA DELO IN DOKAZOVANJE KOT SEM JIH IMEL SAM

V člankih Klasja pogosto beremo o naših športnikih in njihovih rezultatih, veliko redkeje pa o delu in uspehih športnih delavcev, funkcionarjev, ki bi jim z drugimi besedami lahko rekli "ljudje iz ozadja". Pa vendar si brez njih težko zamišljamo tako uspešno delo po naših športnih društvih in klubih kot ga trenutno imamo. Eden od teh je prav gotovo Janez Hrovat, direktor podjetja Izvir d.o.o., ki je glavni finančni podpornik nogometnega kluba Ivančna Gorica in tudi član upravnega odbora kluba. Brez njega si vzpona nogometa v Ivančni Gorici ne moremo predstavljati.

Janez, zakaj si se odločil, da se tako aktivno vključiš v ivanški nogomet?

Po zaključku igrske poti okrog 90-tega leta v Ljubljani pri ekipi Kompas Holidays - bivša Svoboda, sem se odločil, da zapustim nogometne vode in se posvetim poslovnim izzivom, saj sem ravno takrat na noge postavljal svoje sedanje podjetje. Nisem imel namena, da bi se na tak ali drugačen način še kaj vključeval v nogomet. Pa vendar sem se po nekaj letih zopet znašel v njem. Za to je gotovo kriv tedanji predsednik NK Ivančna Gorica Ivan Potokar, ki me je neprestano pregovarjal naj se vključim v ivanški nogomet in ga pomagam potegniti iz tavanja v 5. ligo. Navezal sem kontakte z nekaterimi igralci, ki sem jih poznal, angažiral primernega trenerja in začelo se je. Najprej redni treningi, ki so naredili prvo selekcijo, nato jo je naredil še trener Klinčarovski,

prišli so prvi rezultati in poti nazaj preprosto ni bilo več. Vsi so želeli samo še boljše rezultate.

Te je mogoče v tistih težkih dnevih, ko se je vse skupaj postavljalo na noge gnil naprej tudi motiv, da se dokažeš v nogometu tudi v drugačni vlogi kot igralec, kjer najbrž nisi dosegel vsega, kar si hotel?

Res je, kot igralec - vratar bi lahko dosegel bistveno več kot sem. Bil sem perspektiven mladinec pri ljubljanski Olimpiji, ko so sprejeli tiste nesrečne portoroške sklepe, po katerih je aktivnost pri mlajših kategorijah pri Olimpiji skoraj zamrla. Mladinski pogon so po teh sklepih omejili na dva manj ugledna ljubljanska kluba, kjer pa nisem imel ambicij igrati. Odšel sem se v vojsko, nato pa je sledila družina, moje igrske ambicije pa niso segale dlje od igranja za Ivančno Gorico in za razne ekipe malega nogometa.

Motivi, da nekaj dosežem kot športni funkcionar gotovo obstajajo, vendar ti na začetku, ko smo ivanški nogomet postavljali na noge niso bili pomembni. Šlo je preprosto za to, da se stvari premaknejo na boljše. Sicer pa je zame gotovo velika želja in vodilo pri moji aktivnosti v nogometu, da mladim iz našega območja omogočim tisto, kar sam kot otrok oz. mlad fant nisem imel: dobre pogoje za igranje nogometa in za dokazovanje preko športa.

Če malo preskočiva in se dotakneva trenutnega stanja v ivanškem nogometu morava oba priznati, da se je zanimanje javnosti zanj v naši

občini bistveno povečalo. Zgodovinski nastop v 2. slovenski ligi je za to okolje velik uspeh. Je članska nogometna ekipa po dobrem finišu v jesenskem delu zadovoljila tvoje želje, ki si jih imel na začetku sezone?

Moj osebni cilj, ki sem si ga zadal ni dosežen. Od te ekipe in vodstva sem pričakoval nekoliko več. Menil sem, da se bomo gibal nekje pri vrhu ali vsaj v sredini. Začetek je bil zaradi tega prav šokanten. Prišel je trenutek, ko smo preprosto morali nekaj storiti. Na sestanku upravnega odbora smo nato potegnili določene poteze, ki so se na koncu obrestovale.

Mnogi so bili ob zamenjavi priznanega trenerja Nedeljka Gugolja z Jožetom Prelogarjem precej skeptični. Kako si ti doživljal to zamenjavo?

Pritiski za zamenjavo Gugolja so se začeli pojavljati že zelo zgodaj, po 3. kolu. Sam osebno pa sem se na začetku zavzemal, da ostane. Vendar, ko je bilo sredi jesenskega dela res že tako slabo, da slabše ne bi moglo biti, je bila zamenjava nujna. Očitno je bil Jože Prelogar ob pomoči še nekaterih izkušenih igralcev, ki so prišli prava rešitev.

Kaj je po tvojem mnenju skrajni domet te ekipe v sezoni 1999/2000?

Smo blizu 6. ali 7. mesta, vendar tudi blizu ekip, ki so na mestih, ki peljejo v nižjo ligo. Po moje je skrajni domet te ekipe v tej sezoni, da se še malo pomaknejo proti vrhu, do

mest, ki sem jih prej omenil. Sicer pa so naš cilj čimboljše igre ter pritegniti na stadion čimvečje število gledalcev. Ta sezona je lepa priložnost, da se ustvari okostje ekipe za naprej.

Ko se pogovarjam z ljudmi o ivanškem nogometu ne smem zamolčati dejstva, da je večina sicer navdušenih nad razcvetom nogometa pri nas, vendar so tudi skoraj enotni v mnenju, da je v ekipi premalo igralcev iz domačega okolja. Kako ti gledaš na ta "problem"?

Domač igralski kader je za vsako okolje seveda zelo pomemben. Naredili bomo vse, da bi bilo v ekipi čimveč naših igralcev (v perspektivi vsaj polovica). Seveda pa je odvisno tudi od njih, če se bodo z dobrim delom prebili naprej. Sam sem prepričan, da je v naši dolini dovolj nadarjenih fantov, vendar jih je potrebno pridobiti in z njimi kvalitetno delati. Trenutna situacija je pač takšna, da se moramo nasloniti na fante iz sosednjih regij, če želimo biti na tem nivoju. Menim, da bi za zagotovitev domačega kadra nekaj več morali storiti tudi starši iz našega okolja, je pa res, da bo treba tudi izboljšati delo z mladimi v našem klubu.

Kako si zamišljaš nadaljnje sodelovanje z NK Ivančna Gorica kot glavni podpornik kluba (ob sicerjšnji denarni pomoči je potrebno vedeti, da ga bo izgradnja tribun ob stadionu stala ogromno denarja)? Ti igralci in klub lahko vračajo za tvoj vložek v taki meri nazaj, da si zadovoljen?

Trenutno mi seveda tega ne morejo vračati do te mere, da bi se mi to izplačalo. V bodočnosti pa si seveda želim, da bi bil ivanški nogomet medijsko bolj privlačen (npr. z uvrstitvijo v 1. ligo) s tem pa bi tudi sam lahko imel neko korist od tega. Sicer pa moj glavni cilj nikoli ni bil, da bi s tem sponzorstvom potegnili

ne vem kakšno korist. Preprosto si želim, da bi v klub pripeljali prave ljudi (to se v moje zadovoljstvo že dogaja), ki bi stvar znali peljati v pravo smer. Sam pa bom po svojih močeh še naprej klubu stal ob strani. Zelo sem vesel, da smo s pomočjo sodelavcev v upravnem odboru uspeli v klub pripeljati sponzorje kot so Telekom, Bomax, Zeleni Val, za sodelovanje pa smo zainteresirali tudi veliko ivanških privatnikov. Na tem mestu bi se zahvalil za pomoč tudi občini in županu. Naj še povem, da so bili igralci zelo prijetno presenečeni nad odlično organiziranim sprejemom po zaključku jesenskega dela pri podjetju Bomax na Muljavi.

Kakšna pa je tvoja vizija nogometa v Iv. Gorici za prihodnja leta? Predvsem glede članske ekipe.

Menim, da smo lahko stabilen drugoligaš. Če pa bi uspeli v klub pripeljati še kakega močnega sponzorja bi nam lahko uspel tudi poseg v vrh sloveskega nogometa, to je 1. liga.

Sicer pa ima klub kot celota vse možnosti, da se v pozitivno smer razvija še naprej. Sedaj smo postavili v klubu dobre temelje. Treba se je le še nekoliko okrepiti v materialnem in storkovno - organizacijskem smislu. Treba je dokončati prostore pod tribunami itd. Seveda pa je treba iti korak za korakom. Na vidiku so že priprave članske ekipe za spomladanski del.

In še za konec: Kaj je tvoja največja osebna želja v povezavi z ivanškim nogometom ob tako pomembni prelomnici kot je prelom tisočletja?

Moja želja je, da nadaljujemo serijo dobrih rezultatov članske ekipe iz zadnjih kol jesenskega dela. Predvsem pa si želim, da bi na naš stadion pripeljali še več gledalcev, čeprav smo bili že letošnjo jesen med bolj gledanimi ekipami v 2. SNL.

Simon Bregar

Športno društvo Ambrus vabi na novoletno zabavo

Športno društvo Ambrus vabi vse, posebej krajane KS Ambrus, da prihod novega leta 2000 preživijo v prijetni družbi znancev. Družabno srečanje prirejamo v Kulturnem domu in na prostem. Začetek bo na silvestrovo po 12. uri popoldne. Obljubljajo ognjemet, ples, zabavne igre in še kaj.

OBČINA IVANČNA GORICA IN ZVEZA ŠPORTNIH ORGANIZACIJ IVANČNA GORICA V SODELOVANJU Z NOGOMETNIM KLUBOM IVANČNA GORICA PRIREJATA PROSLAVO OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN SVEČANO PODELITEV PRIZNANJ ŠPORTNIKOM IVANČNE GORICE ZA LETO 1999.

PROSLAVA BO V ČETRTEK, 23. DECEMBRA 1999, OB 18. URI, V KULTURNEM DOMU IVANČNA GORICA.

V PROGRAMU SODELUJEJO: GODBA STIČNA, GLEDALIŠKA IGRALKA SIMONA ZORC RAMOVŠ IN ČLANI PLESNEGA KLUBA KAZINA LJUBLJANA.

PRIJAZNO VABLJENI!

Na podlagi 10. člena Zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98) Občina Ivančna Gorica objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov na področju športa v Občini Ivančna Gorica za leto 2000

1. Predmet javnega razpisa iz sredstev proračuna Občine Ivančna Gorica za področje športa je sofinanciranje naslednjih programov:
 - za otroke in mladino:
 - program Zlati sonček, program Krpan, program Športna značka
 - program Naučimo se plavati
 - program interesne vadbe
 - šolska športna tekmovanja.
- Programi kakovostnega in vrhunskega športa
- Programi športne rekreacije
- Šolanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov
- Investicijsko vzdrževanje športnih objektov in površin.

2. Na razpis za sofinanciranje programov športa se lahko prijavi naslednji izvajalci športnih programov na območju Občine Ivančna Gorica:
 - športna društva,
 - zveze športnih društev,
 - šolske in vzgojno-varstvene organizacije,
 - drugi izvajalci oz. organizacije športnih programov, ki so registrirani za opravljanje dejavnosti v športu.
- Športna društva morajo imeti usklajena pravila z Zakonom o društvih (Uradni list RS, št. 60/95).

3. Razpisna dokumentacija (prijavni obrazec in drugi obrazci) je na voljo deset dni po objavi razpisa med 8. in 10. uro na Občini Ivančna Gorica, referat za družbene dejavnosti, Sokolska 8, Ivančna Gorica.

4. Izvajalci športnih programov, ki želijo kandidirati na javnem razpisu, morajo k prijavnemu obrazcu priložiti:
 - potrdilo o registraciji društva pri UE Grosuplje,
 - potrdilo o zagotavljenem strokovnem kadru (pogodbo s strokovnim delavcem),
 - potrdilo o zagotavljenem prostoru za izvajanje programa (pogodba z upravitelcem prostora),
 - poročilo o delu za leto 1999,
 - program dela za leto 2000.

Vse, ki vam je pri srcu domača glasba, še posebej pa glas diatonične harmonike, vabim, da pokličete na spodaj navedeni telefon. Harmoniko že poučujem v Družbenem domu na Krki; poučujem začetnike in tudi tiste, ki bi se radi izpopolnili v igranju tega inštrumenta. Vse informacije dobite na telefonski številki 041/880-373 ali 0608/79-173.

Boštjan Povše

Izbrani bodo le tisti, ki bodo dostavili vso potrebno dokumentacijo.

5. Proračunska sredstva za področje športa za leto 2000 se bodo dodeljevala na podlagi določil Pravilnika za vrednotenje športnih programov v Občini Ivančna Gorica, in sicer po sprejemu proračuna Občine Ivančna Gorica za leto 2000.

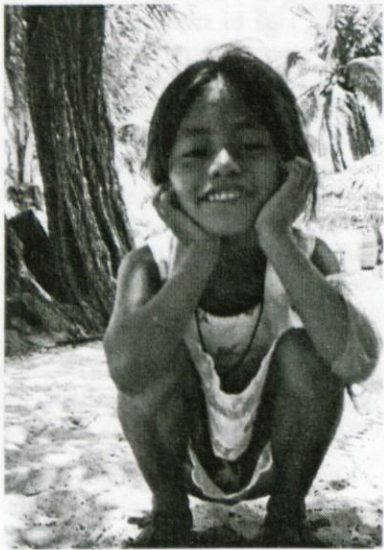
6. Zadnji rok za prijavo na razpis je 20. 1. 2000, na naslov: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica in z oznako "Javni razpis - šport".

7. Medsebojna razmerja med Občino Ivančna Gorica in izbranim izvajalcem športnih programov se uredijo s pisno pogodbo.

8. Podrobnejše informacije dobite na občini Ivančna Gorica, tel. 778-385, Bogomir Sušič, in na Zvezi športnih organizacij Ivančna Gorica, Simon Bregar.

Občina Ivančna Gorica

PACIFIŠKA OBALA- RAJ NA DOSEGU ROKE

Ne vem, kaj je huje, ostra konica, ki je verjetno že davno premostila platneno bariero zadnjega sedeža in me sedaj brez milosti dreza v hrbet, ali nehuman smrad, ki je zasilil prav vsako špranjo odsluženega ropotajočega avtobusa. Izvor neprijetne substance je nemogoče locirati, a sumljiv se mi zdi gospod, ki sedi pred mano in očitno tekmuje, kdaj bo izpljunil najbolj nemarno obliko pljunka in debela gospa, ki glasno vzdihuje in se pahlja z zalito dlanjo. Pa saj sploh ni važno! Ko bi imela vsaj prazen mehur, tako pa me je z vsakim sunkom bolj strah, kdaj bodo mišice popustile in bo samo teklo in teklo.

V takih situacijah si pomagam z domišljijским begom in tudi sedaj mi misli kar prekrivajo eno drugo.

Deževen Ciudad de Mexico se ni dobro ujemal z našo predstavo o sončnih počitnicah, zato smo se lahko z lahkimi srčami odločili, da ga zamenjamo za nov, še neosvojen del Mehike. Katarina in Jana se nista preveč obremenjevali z naslednjo destinacijo, zato sem spet dobila

priložnost, da po intuiciji izberem kraj na zemljevidu, ki izpade iz vseh turističnih ponudb, a je prav zato skrivnostno mikaven. Metoda je preizkušena in se je običajno obrestovala, upam, da tokrat ne bo nič drugače.

Zihuanajo, skoraj neizgovorljivo ime, napisano prav na robu, kjer se ostra črta kopnega na zemljevidu dotika modrine, se mi je zdel prav primeren cilj.

Živo si predstavljam palmo, vroč pesek, ki izginja pod valovi, šumenje vetra ... Misel mi pretrga predstava o vonju po soli in borovcih, saj je kontrast vseeno prevelik.

"Še štiri ure", vzdihne Kati, pa tudi Jana, ki spi v vseh nemogočih položajih, se nemirno premetava.

Postaja! Vsako upanje, da bo kdo izstopil in olajšal par ur življenja tistim, ki ostajamo, v trenutku izpuhti, ko iz teme vstopijo v vozilo novi potniki. Prav nič ne skrivajo, da jih gostota oči, ki jih opazujejo, ne navdušujejo.

Poskušam odpreti okno, napenjam mišice in se borim, a mi ne uspe. Vdam se in v trenutku mi je lažje. Kot da bi me sila upora oslepila, šele sedaj opazim rdečo svetlobo, ki sramežljivo izrinja sence tropskega rastlinja. Vozimo se skozi divjino in odločim se, da ne bom več skušala zaspiti, saj je tako ali tako utopično, ampak bom raje uživala v rojevanjem se dnevu. Očitno sem izbrala pravo strategijo, saj se ure nepričakovano skrajšajo in že se prerivamo proti izhodu. Kisikova doza me zbistri, razpoloženje pa se občutno izboljša, ko se mencajoča vrsta pred lesenimi vrati skrajša do te mere, da vidim napis WC, odprem vrata in planem proti odrešujoči odprtini.

"Kot da bi mi nekdo z roko mašil

usta", pravi Jana in točno vem, kaj misli, saj je zrak vlažen in težak. Malo me zaskrbi, da mi bosta sopotnici očitali napačno izbiro. Utrujene smo, pa vseeno ne toliko, da ne bi barantale s taksistom, saj avtobusov do centra enostavno ni. Namenjene smo v Vilo juvenil, kjer si obetamo spanje v horizontali, kar v tem trenutku zveni naravnost nebeško.

Pa tudi popotniška družba ni zanemarljiv faktor, saj so mladinska prenočišča, poleg dobre zabave tudi pomembni izmenjevalno-informacijski centri.

Izstopimo in tiho preklinjamo taksista, ki ni ravno razpoložen za pomoč pri dvigovanju težkih nahrbtnikov. Stopamo proti stavbi in z vsakim korakom se mi zdi prizor manj resničen. Odpadajoč omet, nepokošana trava, polomljena okna, občutek imam, da je stavba zapuščen. Vseeno vstopimo. Sprejme nas možak, ki pritrdi, da je možno prenočevati v Vili juvenil.

Preveč smo utrujene, da bi sploh pomislile na kakšno drugo možnost, zato se namestimo v skromni sobi s pogradi. Možak je ustrežljiv, prinese nam sveče rjuhe in ventilator, ki vsaj malo razgiba zadušljivo ozračje. Prosimo ga za ključ pa pravi, da ima Vila 24-urno varovanje, pa saj smo edine gostije. Še sedaj si ga dobro ogledam. Oblečen je v uniformo in oborožen, saj je bil objekt včasih vojaška last. "Osební stražar, to pa ni kar tako," se nasmihamo.

Kmalu je pozabljena naporna vožnja, tudi Vila se nam zazdi nekako simpatična, saj ležimo zakopane v pesku, valovi pa nam vračajo voljo do življenja. Plaža je čarobno lepa, obrobljena je z nasadom kokosovih palm, pogrnjena s plastjo bakrenega peska, ki je razbeljen od opoldanskega sonca.

Poiščemo si senco pod skrivenčenim drevesom. Okolica ni preobremenjena s turisti, kar hitro občutimo, saj smo v trenutku v središču pozornosti. Približa se nam prodajalec nakita, nam ponudi svoje izdelke, ko pa ugotovi, da smo bolj slabe poslovne partnerke, se zadovolji s klepetom. Pravi prijatelji postanemo šele, ko se prepriča, da nismo "gringas" (popularen izraz za Američane), ki v Mehiki niso najbolj priljubljeni. Potem pokliče svojega sodelavca, nas predstavi in to se verižno nadaljuje, dokler nismo obkoljene z radovednimi domačini vseh starosti. Dan mine ob hahljanju in pripovedovanju zgodb in proti večeru si že delimo malico in delamo načrte za naslednji dan. Izvemo, da se plaže imenujejo "Playa de la ropa", kar pomeni plaža oblek. To nenavadno ime je dobila, ker se je v bližini prevrnila španska ladja naložena s svilo, ki se je vračala s Filipinov, obleke pa je naplavilo na obalo.

Ko je sonce že na horizontu, komarji pa množično sitnarijo, se nam pridružita starejši gospe, ki nas že ves dan opazujeta. Odlično govorit angleško in njuna bližina deluje pomirjujoče materinsko. Obe sta

izobraženi Mehičanki, veliko potujejo in pravita, da ju spominjamo na čase, ko sta si oprtali nahrbtnik in odkrivali svet z drugačnimi očmi. Hilda nas povabi na večerjo in brez zadrege sprejmemo povabilo. "Zihuantanejo pomeni mesto žensk, zasvoji te, da se vedno znova vračaš," pravi. V tem trenutku to ne zveni kot prekletstvo, vendar pa se že čez par dni sprašujemo ali smo pod vplivom nadnaravnih sil. Vsak dan znova spakiramo nahrbtnike, se poslovimo od stražarja iz Vile, se še zadnjič podamo na Plažo oblek, potem pa spet spoznamo nov obraz z novo življenjsko zgodbo, dobimo povabilo za ogled divjih plaž, ki jih brez spremstva nikakor ne najdeš, prodajalec časopisa nam posodi dnevne novice, ali pa nas obkrožajo topli nasmehi Mehičanov, ki nam dajo občutek, da smo doma. Sledi posvet, strinjamo se, da je najbolje oditi, ko ti je najlepše, vendar pa zvečer vedno znova pricapljamov Vilo in nasmejani stražar že kar sam izgovori, kar mu ponavljamo že štiri dni: "Una nocha mas, por favor" (Še eno noč, prosim).

Vanja Kovačič

GRAD PODSMREKA - NEKOČ, DANES IN JUTRI?

DEVETNAJSTO STOLETJE in BARON ROTHSCUTZ

Devetnajsto stoletje je poneslo slavo Podsmreke in dežele Kranjske daleč v svet. V Podsmreki je bilo namreč svetovno čebelarstvo podjetje, ki je zaposlovalo od 20 do 30 delavcev in razpošiljalo čebelarstvo orodje in panje s kranjsko čebelo po vsej Evropi. Podjetje je bilo ustanovljeno 1866, avstrijsko cesarsko kraljevo kmetijsko ministrstvo pa mu je leta 1869 dalo tudi svoje uradno privoljenje. Prejelo je mnoga odlikovanja, med drugim srebrno medaljo na svetovni razstavi v Parizu leta 1878 (za to razstavo so zgradili znameniti Eifflov stolp). Podjetje je izdajalo reklamne kataloge v nemškem, francoskem, madžarskem, poljskem, hrvaškem in češkem jeziku. Naklada je dosegla 285000 izvodov.

NEKAJ ZANIMIVOSTI IZ PRODAJNEGA KATALOGA za leto 1904

Vsa embalaža je bila zastoj, pač pa je bilo treba poravnati poštne stroške, ki jih katalog navaja posebej za pošiljke naročenega orodja, posebej za panje s čebelami. Slednje so pošiljali poštno ležeče, tako da so naročniki pakete prevzemali na poštah osebno. Podjetje je priporočalo dvig teh pošilk zgodaj zjutraj ali pa zvečer po sončnem zahodu, ker so le takrat čebele mirne. Poština je navedena med drugim za Dansko, Švedsko, Norveško, Rusijo, Španijo in celo evropski del Turčije. Stroški so se poravnali s poštno položnico ali čekom, glasečim se na barona Rothschutza.

V katalogu je cenik čebelarstva orodja: od zaščitne obleke do cedil, nožev, žlič in panjev; katalog ponuja

celo čebelarstvo pipo in pozlačene oz. posrebrene okrasne priponke, ki naj bi jih čebelarji nosili na klobuku ali kravat ob raznih stanovskih slovesnostih. Seveda pa tudi panje s kranjsko čebelo, ki je, tako kot lipicanci, naša kulturna dediščina.

V katalogu lahko preberemo nešteta pisma zadovoljnih čebelarjev iz vse Evrope (od vzhodne Prusije preko Pomorjanskega, Saške in Šlezije do Slavonije, Štajerske in Tirolske.) Seveda svoje stranke natančneje seznanja tudi s kranjsko čebelo. Hvali predvsem njeno pohlevnost in delavnost ter bogat pridelek medu. Hvalnica kranjski čebeli se zaključuje s seznamom javnih zavodov, ki so si to živalco že kupili v Podsmreki (npr. samostani, sirotišnice, ubožnice, gluhozemnice in celo vojaške šole in žandarmerijske postaje). Zelo zanimivo pa je, da so kranjsko čebelo gojili v večini osnovnih šol, na učiteljskih in v kmetijskih šolah tedanje avstroogrške monarhije, pa tudi na Württembergem, v Westfaliji, Črni gori, Bolgariji, Srbiji, Švici in celo Rusiji.

BARON ROTHSCUTZ, KDO STE?

Emil Rothschutz je bil prav gotovo gospodarsko zelo nadarjen. Ni pa bil plemenitega rodu, kar bi bilo skorajda nujno, če se je hotel potegovati za roko hčere zadnjega podsmreškega graščaka, grofa Lichtenberga. Njegov oče je na nepojasnen način prišel do baronskega naslova, tako da se je trindvajsetletni Emil 1859 vendarle poročil z osemnajstletno Antonijo Cecilijo Filomeno grofico von

Lichtenberg. Goljufijo z baronskim naslovom so na dunajskem ministrstvu za plemstvo odkrili. Emilovega očeta so obdolžili goljufije in zaprli. V zaporu se je kasneje obesil. Sin Emil von Rothschutz je priimek spremenil v von Ravenegg, slovenski uslužbenci in domačini pa so ga imenovali Rožič. Tako ena in ista oseba v enciklopedijah nastopa kar pod tremi imeni.

Kot piše v svojem pismu zadnjemu podsmreškemu lastniku Antonu Verovšku Omahen st., dolgoletni župan v Dednem Dolu in ded naše ge. Mihael Jarč, "je bila rodbina grofa Lichtenberga slabe pameti, kar je vplivalo tudi na rodbino Ravenegg. Njeni bratje so imeli graščinsko posestvo na Grosupljem, katero so vso zapravili, taki so bili tudi otroci Ravenegga. Po smrti očeta je prevzel posestvo sin Franc. Ta se je zelo bogato oženil v Maribor, trgovina je nazadovala, graščina je nazadovala in prišla na dražbo... Vse polje in gozdi so bili razprodani, ostalo je le še to zemljišče pri graščini, kar ga je še danes. Nesrečni otroci so se razkropili na vse strani... Žena Ravenegga grofica Lichtenberg je živela v Šiški pri Ljubljani z dvema hčerkama in dobivala miloščino od plemenitašev."

PODSMREŠKA POSEST PREHAJA IZ ROK V ROKE

V 19. stoletju usode Podsmreke niso več krojile plemiške družine, saj so bile vse z redkimi izjemami revne kot cerkvene miši, pač pa vplivni trgovci in meščani, torej tisti, ki so imeli denar.

Med njimi velja omeniti družino

Majdič iz Zgornjih Jarš pri Ljubljani oziroma Kranja. Bili so vodilni na področju mlinarstva, imeli so za tisti čas najsodobnejšo tehnologijo, mlin in elektrarno v Kranju (ki oba še vedno obratujeta), valjni mlin na paro in turbine v Zgornjih Jaršah. Tu so imeli v lasti tudi sedanjo tovarno Induplati, v Celju pa sodoben mlin, ki je zmlel 70000 kg moke dnevno. 1901 so ustanovili veletrgovino Merkur v Celju s podružnico v Kranju. Vsi ti obrati so bili po drugi svetovni vojni nacionalizirani. Potomec Majdičev je po materini strani nekdanji kranjski župan Vitomil Gros, ki je strojni inženir in ima v Kranju svoje podjetje.

Majdiči so prišli do Podsmreke, ker je bil Ravenegg pri njih zelo zadolžen: dobavljali so mu namreč moko. Posestvo so kmalu prodali naprej.

Dunajčan Peter Klarwill je bil predzadnji lastnik Podsmreke. Dal je podreti Raveneggov čebelnjak, ki je takrat še obstajal, in pod gradom nasadil sadno drevje. Bil je dovolj bogat, da se mu ni bilo treba pretirano

ukvarjati s posestvom. Na gradu je uredil lepo knjižnico in zbirko umetnin. Na žalost gradu in njegove okolice ni dolgo užival. Njegova 23-letna žena, kateri je bil, kot vedo še danes povedati domačini, prepogosto nezvest, je napravila samomor. V spalnici se je ustrelila s pištolo. Pokopali so jo na višnjegorskem pokopališču, njena nagrobna plošča je danes vzdana na steno višnjegorske župne cerkve.

Peter Klarwill je bil židovskega rodu. Ko je leta 1938 Hitler priključil Avstrijo k rajhu, je postalo Klarwillu jasno, da ga nihče več ni zmožen ustaviti. V maju 1939 je posestvo z gradom in opremo prodal za 285.000 dinarjev veletrgovcu Verovšku. Odpeljal je le manjše in dragocene predmete. Vsa oprema, starinsko pohištvo, popolna orožarna in mnoge umetniške slike pa so ostali v Podsmreki. Politično daljnoviden, se je odselil iz Evrope, ki se je potapljala v grozo druge svetovne vojne.

M.A. Ficko

DRUŠTVO
PODEŽELSKIH ŽENA

vas obvešča, da bodo v predprazničnih dneh nekatere članice prisotne s svojimi sladkimi dobrotami na stojnici v Kulturnem domu v Ivančni Gorici. Vsi, ki bi radi čutili prazničen duh v svojih domovih, pa vam za peko zmanjkuje časa, obiščite nas, ne bo vam žal.

Vsem bralcem Klasja in občanom občine Ivančna Gorica pa želi društvo prijetno doživeti božične praznike ter v novem letu predvsem zdravja in sreče - naj vam bo lepo na svetu!

DPŽ Ivančna Gorica

POLICIJSKA KRONIKA

JAVNI RED IN MIR

V novembru je PP Grosuplje na območju občine Ivančna Gorica obravnavala sedem kršitev zoper javni red in mir. Od tega je bilo pet storjenih v zasebnih prostorih, dve pa na javnih krajih. Pri kršenju omenjenega zakona gre predvsem za prepire in nespornosti med znanci oziroma prepire v ožjem družinskem krogu, manjše število pa se jih zgodi na javnem kraju oziroma v lokalih, kjer prihaja do prepira predvsem med vinjenimi osebami. Prav tako pogosto prihaja do kršitev zaradi vpitja na javnem kraju. Decembra pričakujemo več kršitev zoper javni red in mir, predvsem zaradi uporabe pirotehničnih sredstev. Zato od vseh občanov pričakujemo, da bodo omenjena sredstva uporabljali časovno in krajevno pravilno ter omejeno, hkrati pa nas obveščali o nepravilnostih in kršitvah posameznikov ali skupin.

KAZNIVA DEJANJA

V istem času smo obravnavali tudi 30 kaznivih dejanj. Med obravnavanimi je največ velikih tatvin in tatvin oziroma vlomov. Najpogostejši so bili vlomi v osebne avtomobile, ki so parkirani na neosvetljenih parkirnišča oziroma velikokrat vozniki ali potniki na vidnih mestih v osebnih avtomobilih puščajo različne vredne stvari. Vlomi v osebna vozila se na območju Ivančne Gorice dogajajo predvsem ob petkih in sobotah v nočnem času.

Obravnavali smo tudi nekaj vlomov v kletne prostore, od koder storilci odnašajo vse, kar je uporabnega, pa tudi vlomov v gradbene stroje in tovorna vozila na trasi bodoče avtoceste Višnja Gora - Bič. Med omenjenimi kaznivimi dejanji smo obravnavali tudi tri kazniva dejanja poškodovanja tuje stvari. Pogoste so tudi tatvine, ki se izvršujejo tako podnevi kot ponoči, storilci pa vzamejo predvsem denar in dragocene predmete. Vse občane opozarjamo, naj hiše oziroma stanovanja zaklepajo, in če opazijo sumljive osebe, o tem obvestijo policijo.

Bližajo se božični in novoletni prazniki, zato naj občani posebej pazijo na svoje premoženje in ga ustrezno zavarujejo; naj ne puščajo odklenjenih stanovanj in vozil, prodajalci v trgovinah pa naj poostrijo nadzor nad kupci tako fizično kot s tehnično opremo.

Vsi občani, ki bi karkoli vedeli o kakšnem kaznivem dejanju ali drugem dogodku oziroma prometni nesreči, naj informacije posredujejo na PP Grosuplje.

PROMETNA VARNOST

Obravnavali smo 27 prometnih nesreč z manjšo materialno škodo; večjih telesnih poškodb ni bilo. Največ prometnih nesreč se zgodi zaradi neprimerno hitrosti ter strani in smeri vožnje, ko vozniki vozijo po nasprotnem smernem vozišču pa tudi s prekratko varnostno razdaljo. Pogosto se prometne nesreče zgodijo na parkirnih prostorih, ko vozniki niso dovolj pozorni pri vzvratni vožnji oziroma premiku vozila. Največ prometnih nesreč se zgodi na hitri cesti, kjer promet nadzoruje tudi PPP Ljubljana. Na omenjeni cesti sta se zgodili tudi dve prometni nesreči III. kategorije, v katerih sta bili dve osebi hudo telesno poškodovani; omenjeni nesreči sta se zgodili zaradi nepravilnega prehitevanja. Nekaj prometnih nesreč se zgodi tudi v samem naselju Ivančna Gorica, predvsem gre tu za manjšo materialno škodo. Nesreče se dogajajo tudi v križiščih, kjer gre predvsem za izsiljevanje prednosti. V novembru se je zgodilo veliko prometnih nesreč zaradi zimskih razmer, saj vozniki niso prilagodili hitrosti vremenskim razmeram in stanju ceste.

Pogosto se dogaja, da povzročitelji s kraja prometne nesreče odpeljejo in ne posredujejo podatkov oškodovancu oziroma o tem ne

obvestijo policije, zato za vse takšne voznike predlagamo uvedbo postopka pri sodniku za prekrške.

PP Grosuplje vsakodnevno izvaja poostreni nadzor prometa na celotnem območju občine Ivančna Gorica in zoper vse kršitelje represivno ukrepa.

V novembru smo izvajali kontrolo hitrosti z radarjem, prav tako bomo izvajali tudi kontrolo hitrosti z radarjem na omenjenem območju v decembru, predvsem na kritičnih točkah. Vozniki naj vozijo v skladu s cestnoprometnimi predpisi in prilagodijo hitrost vožnje vremenskim razmeram in ostalim trenutnim dejavnikom, ki kakorkoli vplivajo na vožnjo ter tako pripomorejo k boljši prometni varnosti in manjšemu številu prometnih nesreč.

V decembru bo zaradi praznovanja božičnih in novoletnih praznikov večje število prireditev, ki bodo potekale na prostem ali v objektih. Takrat bodo imeli otroci šolske počitnice in bo zato na cesti in drugih poteh večje število otrok oziroma pešcev. Zato morajo biti vozniki toliko bolj pozorni in pazljivi pri vožnji s svojim vozilom.

POLICIJSKA POSTAJA
GROSUPLJE

NEVARNOSTI PRI UPORABI PIROTEHNIČNIH SREDSTEV

Bližajo se božični in novoletni prazniki. S praznovanjem je povezana tudi povečana uporaba raznih pirotehničnih izdelkov: petard, raket in podobno. Čeprav je njihova uporaba enostavna, zahteva veliko pazljivosti. Zaradi nestrokovne in nepremišljene uporabe so bile že v več primerih povzročene telesne poškodbe in materialna škoda. Največ nesreč zaradi nestrokovne uporabe pirotehničnih sredstev je med otroki in mladostniki, ki jih razumljivo najraje uporabljajo.

Kljub aktivni vlogi policije in carine na mejnih prehodih, kontroli inšpekcijskih služb in policistov v notranjosti je problematika glede uporabe pirotehničnih izdelkov še vedno pereča.

Zakonodaja otrokom in mladoletnikom do 16. leta prepoveduje uporabo pirotehničnih izdelkov I. in II. kategorije Pravilnika o kategorizaciji in preizkusu pirotehničnih izdelkov glede na kakovost in količino eksplozivnega polnjenja, brez nadzorstva staršev oziroma skrb-

nikov. Prav tako Pravilnik o pravicah in dolžnostih učencev v osnovni šoli določa, da se za težjo kršitev šteje uporaba pirotehničnih sredstev v šoli, na zunanjih površinah šole ali na šolskih ekskurzijah.

Uporaba petard in drugih pirotehničnih sredstev moti ljudi pri delu, razvedrilo in počitku, predvsem v strnjenih naseljih, zato jih uporabljajte na mestih, kjer s tem ne boste resnično nikogar motili.

Policija svetuje, naj starši otrokom ne kupujejo in dajejo v uporabo pirotehničnih izdelkov, ker bomo le tako preprečili poškodbe in materialno škodo, ki ima lahko daljnosežne posledice.

Če se temu ne morete izogniti, bodite pri uporabi teh sredstev skupaj z otroki skrajno previdni in ne motite okolice. Prav tako ne mečite pirotehničnih izdelkov proti domačim živalim, ker tudi te lahko postanejo napadalne in nam lahko povzročijo hude poškodbe.

POLICIJSKA POSTAJA
GROSUPLJE

GOVORI SE...

NAROB E LAHKO POSTANE PRAV...

Če se humanitarna organizacija (neposredni proračunski porabnik) spusti v pravdanje s posameznikom ali skupino v njihovo škodo ali breme, me nehoti obidejo vse prej kot prijetni občutki: "Nekaj je narobe!"

Če je na čelu humanitarne organizacije človek, ki se posluži pri nedolžnih, nič slabega slutečih otrocih, grobe delitve na "prave" in "neprave", dobi človek še slabše občutke: "Nekaj je hudo narobe!"

Če se to dogaja med nami, pa se nikomur ne vzbudi vsaj čut soodgovornosti, od pristojnih pa nihče nič ne reagira, potem je "Vse prav in vse dovoljeno!"

E.N.

GOVORI SE...

da so ob asfaltiranju ceste v Stranski vasi odkrili zanimiv pojav: ko so geometri opravili svoje delo, se je izkazalo, da je ostal kupček gnoj na občinski zemlji. Viri ne poročajo o tem, ali bodo občinarji tam gojili kalifornijske deževnike ali pridelovali substrat, ali pa morda v gnoj posejali novo stavbo županstva, tako kot so to storili Butalci s svojo cerkvijo.

Govori se, da o nekaterih stvareh, o nogometnem štadionu na primer, domači dopisniki Klasja, po nalogu "najvišje" občinske oblasti ne smejo pisati. Za to so menda usposobljeni le tisti, tuji, ki dejstev ne poznajo dovolj dobro.

Kaj pa na črno zgrajeni vikendi?

Iz vasi Škoflje pri Dobu se vsak dan z avtobusom vozi v šolo 8 do 10 otrok, včasih pa še več. Kadar je vreme slabo, ga čakajo seveda na dežju in snegu. Pogosto so zato prihajali v šolo mokri in prezeblji.

Starši in ostali vaščani so se zato odločili, da postavijo lično, seveda pokrito "avtobusno postajo", in to na občinski zemlji.

Zbrali so se. Za material (pesek, cement, železo, les, opeka in ostale drobnarije) so porabili skoraj 300.000 tolarjev. Pri tem jim je pomagala tudi krajevna skupnost. Če pa bi sešteli ure dela, bi jih bilo kar preko 150.

Ravno so se hoteli lotiti, tistih čisto zaključnih del, ko je prišla gradbena inšpektorica iz Grosupljeja.

Ker niso imeli gradbenega dovoljenja, so dobili odločbo, pa čeprav je to lesen provizori, da morajo barakico podreti. Niti toliko časa nimajo na voljo, da bi potrebno dovoljenje dobili.

In zakaj je inšpektorica sploh prišla?

Prijavil jih je eden od sovaščanov, češ, da mu zastira pogled pri varnem zavijanju na cesti.

Da, res dober sosed!

Inšpektorica pa bi vprašali za koliko na črno zgrajenih hiš in še posebej vikendov v vseh treh občinah, za katere je odgovorna je izdala odločbo o rušenju.

AVTOSERVIS
STANE KAVŠEK s.p.
Temenica 12, Šentvid pri Stični
tel.: 061 774 111, NMT: 0609 611 733

avtoveleka, avtokleparstvo, avtolicarstvo,
vulkaniziranje, nadomestno vozilo v času popravila

FIAT **ASTOPSTVO, PRODAJA IN SERVIS**
Stari trg 5, Višnja gora 1294
tel.: 061/784 351, 784 352
GSM: 041/611 733

Fiat-Lancia Kavšek, Stari trg 5, Višnja Gora želi vsem strankam in poslovnim partnerjem vesel božič in srečno novo leto 2000.

Zahvaljujem se članom Gasilskega društva Višnja Gora in Gasilskemu društvu Vrh nad Višnjo Goro ter sosedom iz Starega trga, ki so nesebično pomagali reševati in črpati vodo pri Servisu Kavšek. Poplave so posledično vezane na gradnjo avtoceste, pri čemer je ravnanje izvajalca SCT nedopustno in nerazumljivo.

Stane Kavšek

Fiat-Lancia Kavšek, Stari trg 5, Višnja Gora, želi vsem strankam in poslovnim partnerjem vesel božič in srečno novo leto 2000.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta,
tasta in dedka

STANISLAVA PERKA

iz Stične

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste ga pospremili na zadnji poti, darovali cvetje in sveče, nam pa izrazili sožalje.

Zahvaljujemo se Lovski družini Ivančna Gorica in vsem ostalim prisotnim LD ter govorniku za poslovilne besede.

Zahvaljujemo se gospodu župniku Janezu Novaku za lepo opravljen obred in cerkvenemu pevskeму zboru iz Stične ter pogrebniemu zavodu Perpar.

Žalujoči domači

ZAHVALA

*Ko bi solza obudila,
ne bi tebe, dragi Darko,
zemlja krila.*

Boleča je praznina ob mnogo
prezgodnji smrti našega dragega
moža, sina, brata in strica

DARKA PERPARJA

iz Škofljega 2

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sovaščanom in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče.

Zahvala tudi vsem vam, ki ste nam kakor koli pomagali v težkih trenutkih in ga v tako velikem številu pospremili na njegovo zadnjo pot k večnemu počitku. Zahvala tudi zdravstvenemu domu Ivančna Gorica, gospodu župniku za lepo opravljen obred, PGD Dob in združenju šoferjev in avtomehaničkov za poslovilne besede, cerkvenemu pevskeму zboru Šentvid, sodelavcem iz podjetja Chemo Ljubljana, OO SDS Ivančna Gorica, družini Floyd iz Šentpavla ter družini Perpar za vse pogrebne storitve. Ostal bo z nami.

V globoki žalosti: žena Olga, mama Rozi, brata Jernej in Stane z družinama in sestra Rozi z družino.

ZAHVALA

Tiho, utrujena od krute
bolezni nas je zapustila naša
draga

AMALIJA NOSE

po domače Kavčeva Malka iz
Mekinj nad Stično

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, cvetje, sveče, darove za cerkev, sv. maše, vsem, ki ste se prišli zadnjič posloviti in jo spremit na zadnjo pot.

Posebno zahvalo gospodu župniku Janezu Novaku za lepo opravljen pogrebni obred, stiškeму kvartetu za zapete žalostinke, trobentarju za zaigrano Tišino. Zahvala vaškim pogrebem, Pavletu Govekarju in predstavniku društva upokojencev za poslovilni govor, ter gasilcem in gasilskemu društvu Stična.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

*Ko ti blede smrt oči zakrije
in v črni grob te polože,
a ljubezen pa iz groba kliče,
moji najdražji, ne pozabite me!*

ZAHVALA

V 88. letu starosti nas je
zapustil naš dragi ata, dedek,
in pradedek

ALOJZIJ ZALETELJ

po domače Škarpov ata iz Kuželjevca pri Zagradcu

Zahvalo izrekamo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje, cvetje in sveče in vsem, ki so ga pospremili na zadnjo pot. Hvala župniku Vinku Dragušu za lepo opravljen obred, Lovski družini Suha krajina, lovcu Jožetu Zajcu za lep nagovor, Mariji Zaletelj za lepo izrečene besede, cerkvenemu pevskeму zboru Zagradec, dr. Meti Čampa-Lesjak za pogoste obiske na domu in družini Perpar za vse njihove zasluge.

Bog naj vsem povrne za to, kar ste nam dobrega storili.

Vsi njegovi najdražji

ZAHVALA

Od krute bolezni izmučen je 4.
12. 1999 za vedno odšel naš
dragi mož, oče in brat

ALBIN ZUPANČIČ

Kamnarjev Albin iz Šentvida

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče ter darovali v dober namen.

Hvala vsem, ki ste ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala dr. Zupančiču in patronažni sestri Mariji Kastelic. Zahvala g. župniku Koželju za lepo opravljen obred in pevcem za zapete pesmi. Hvala občinski gasilski zvezi Ivančna Gorica, PGD Šentvid in ostalim gasilskim društvom, ZŠAM Ivančna Gorica, AMD Šentvid pri Stični in klubu oldtajmerjev. Hvala tudi družini Perpar. Hvala vsem in vsakemu posebej.

Vsi njegovi

*Zaman je bil ves boj,
vsi dnevi upanja, trpljenja -
bolezen je bila močnejša
od življenja.*

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je zapustil
mož in ati

KAROL KUTNAR

iz Radohove vasi 17a

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče, za dobrodelne darove in svete maše ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala PGD Radohova vas za vso pomoč in organizacijo pogreba ter za poslovilni govor.

Hvala zdravstvenemu osebju ZD Ivančna Gorica in osebju GIK na Japljevi.

Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku Jožetu Koželju in gospodu Marjanu Lampretu za lepo opravljen obred ter pevcem za zapete pesmi.

Vsi njegovi

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Nasmeh, vrisk in dobra volja
vsakega osrečiti sta znala.
Ni več besed ne stiska rok,
ostal je le spomin, ki nas vodi tja,
kjer sredi tišine spiš,
a v naših srcih še živiš.*

V SPOMIN

FRANČIŠKI ŠTRUS

po domače Grabljevevi mami iz Rdečega Kala

Leto je hitro prešlo in 4. decembra smo se spominjali boleče izgube naše drage mame, babice in prababice.

Hvala vsem, ki ji prižigate sveče in stojite ob njenem ranem grobu.

Njeni domači

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi
izgubi našega najdražjega
moža in skrbnega očeta

FRANCA ŽARNA

S PRISTAVE NAD STIČNO 4

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, poslovnim partnerjem in vsem, ki ste ga cenili, spoštovali, mu poklonili toliko cvetja in sveč, darovali v dober namen in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki ste nam izrekli ustna in pisna sožalja in nam v težkih trenutkih slovesa stali ob strani.

Iskreno se zahvaljujemo tudi dr. Zupančiču in patronažnim sestram za njihovo izredno prizadevnost in pomoč v času bolezni, Perparjevim za pogrebne storitve, gospodu župniku Janezu Novaku za lepo opravljen obred, stiškeму kvartetu in Roku za lepo zaigrano Tišino.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Anica, sinova Borut in Bojan in ostalo sorodstvo.

CENIK OGLASOV

v občinskem glasilu KLASJE

Naklada 4.500 izvodov, najmanj 14.000 bralcev. Časopis prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Izdatek za oglas se šteje med materialne stroške.

KOMERCIALNI OGLAS

cela stran 96.000, polovica strani 60.200, četrtna strani 30.600, osmina strani 23.100, šestnajstina strani 13.300

Oglas na prvi strani je za polovico dražji, v več barvah za 100%. Na zadnji strani je dražji za eno četrtno, v več barvah za 50%. Vsaka naslednja objava oglasa je cenejša za 5 %, do največ 30 %.

ZAHVALE

Velikost cca 50 cm2 3.000 SIT.

Cene veljajo do konca leta 1999.

V cene ni vračunano oblikovanje in 19% prometni davek P.S. Za enkratno objavo oglasa ali zahvale plačate ob naročilu, za serijsko objavo pa sklenemo pogodbo.

SIVA STRAN

1901 — 1902 — 1903 —
 1910 — *Ljudje z začetka* — 1904
 1909 — *našega stoletja* — 1905
 1908 — 1907 — 1906 —

JOŽE ZAJC Z GLOBOKEGA

Jožeta sem posnel, ko se je grel pred hišo na septembrskem soncu. V pozni jeseni se mu je zdravje nekoliko poslabšalo, da je moral za nekaj časa celo v bolnišnico. Upajmo, da se mu bo zdravje kmalu povrnilo.

Te dni bomo imeli veliko časovno prelomnico - končali bomo drugo in zastavili tretje tisočletje. Ob taki priložnosti se spodobi, da tudi v našem kottičku predstavimo nekaj posebnega. Ta posebnost sta zakonca Ivana in Jože Zajc z Malega Globokega pri Zagradcu, oba devetdesetletnika. To je tolikšna redkost, kot so redki studenci v puščavi. Povpraševal sem daleč naokoli in zvedel, da takih primerov ni daleč naokoli.

Glavičeva dva, tako jima pravijo po domače, sta bila pred tremi leti že v Klasju. To je bilo takrat, ko je Ivana slavila devetdesetletnico. Tedaj smo marsikaj zvedeli o njiju: nekaj iz otroških let, kako sta se našla na Velikem Korinju in kako sta se po tistem prebivala skozi življenje.

Takrat je bil Jože še toliko pri

Ivana je dobri dve leti starejša od Jožeta. Zaradi kapi je že nekaj časa na invalidskem vozičku. Kljub temu še vedno kaj postori v hiši.

močeh, da sem mu lahko tudi brez ciganke napovedal še veliko let. Imel sem prav. Letos, 6. avgusta, je korenjaško dopolnil deveto desetletje svojega življenja in stopil v častljivo družino naših trdoživnikov.

Zakonca Ivana in Jože Zajc sta v zadnjih desetletjih dočakala številne

osebne in skupne obletnice, lani pa sta srebrni in zlati poroki simbolično dodala še biserno slavo za 60 let skupnega življenja. K vsem osebnim in skupnim jubilejem jima tudi mi izrekamo iskrene čestitke in občudovanje.

Veliko pohvalo si ob tem zaslužijo vsi njuni domači, še posebej sin Ciril. Vsi jima po svojih močeh lajšajo korake na dolgi življenjski poti.

Štiri zlate poroke - sem sem vstrel tudi Glavičev - v dobrem desetletju ni karsibodi za naselje z dvanajstimi hišami in manj kot petdesetimi dušami. Drage Globočanke in Globočani! Če tradicija kaj velja, potem se vam obeta dolgo življenje, zlasti v dvoje. Vsekakor bi bila to zanimiva raziskovalna naloga za resnega sociologa. Za morebitnega raziskovalca samo majhen namig: skoraj vsi ga kdaj pa kdaj spijejo kozarček iz domače loze.

Leopold Sever

Že predlanskim sem omenil, da je Malo Globoko znano po ljudeh dolgega življenja. Za podkrepitev tokrat objavljam fotografijo treh žena, ki so dočakale zlato poroko. Prva na sliki je Anica Zaletelj (z bratom Ivanom), zraven nje je Terezija Ferlin, na desni strani pa Pepca Zupančič. Od zlatoporočenk na sliki živi le še Anica Zaletelj.

ZANIMIVA KRAJEVNA IN LEDINSKA IMENA

ČRNELO PRI IVANČNI GORICI

Menda ni kraja, ki bi imel toliko različnih razlag, od kod je prišlo njegovo ime. Povrh imamo dober kilometer vsakebi kar dve selišči s tem imenom - Veliko in Malo Črnelo - zato je še težje priti do dna. Nekaj podatkov kaže, da sta kraja svoj čas imela različni imeni. Veliko Črnelo

se v starih listinah omenja kot Rotenpah, po naše Rdeči Potok, Malemu Črnelu pa naj bi rekli Ilovce. Tudi zavetnici v starodavni cerkvi - sredi vasi so nekdanji rekli Sveta Marjeta na Ilovcah. Imeni imata kar prepričljivo podlago v geološki sestavi tal, saj je ondi polno rdečerrjave prsti, ki jo barvajo železovi in drugi oksidi.

Današnje ime naj bi nastalo šele pozneje, ko je v deželo prišla črna kuga. Pravijo, da so se prebivalci obeh vasi tako prestrašili bolezni, da so naselji ogradili z visokim plotom. Kuga se je že davno unesla, Črnelca pa še nobenega na spregled. Okoličanom se je to zdelo sumljivo. Prebili so planke in ugotovili, da je črna smrt pomorila vse vaščane. Tako se je kraja pri-

jelo ime Črnelo. Človek bi zgodbi kar verjel, če ne bi bila vmes ograja. S takratnimi pripomočki bi namreč težko zgradili tako obsežno pregrado, tudi če bi jo pletli iz protja.

Če mene vprašate, še najbolj verjamem zgodbi o barvanju platna. V zgornjem toku Črnelkega potoka je močvirje s črnimi kotanjami. Tja so ljudje iz širše okolice nosili črnilno platno. Zložili so ga v kotanje, obtežili s kamenjem in počakali nekaj dni. Tkanina se je tako navzela črne barve, da ni šla več proč. Črna platnena oblačila so nosili zlasti starejši ljudje, ob žalovanju pa tudi drugi.

Že davno pred nami so ljudje opazili, da se v kotu nad obema vase-ma radi zbero črni oblaki z dežjem in točo. Morda je tudi to dalo ime, kaj se ve. Vsekakor, opazujmo še mi nebo in zemljo na Črnelu, pa bomo bolj vedeli, pri čem smo.

LS

VSEM, KI STE NAM PISALI

V letošnjem letu sem dobil kar lep kupček pošte. Pa se vendarle bojim, da vsa vaša sporočila niso prišla v moje roke. Še posebej ne tista, ki so nosila še drugo vsebino in so bila naslovljena samo na uredništvo časnika. Vsem tem se za morebitno izgubljeno pošto prijazno opravičujem.

Največ ste mi pisali o imenih in uporabnosti starinskih predmetov in s tem pomagali ohranjati našo ljudsko kulturo. Mnogi ste ob tem povedali še kaj o našem časopisu in povečini pohvalili naše delo. Seveda nam je to prišlo in nam dalo nove volje za delo. Vsem lepa hvala za sodelovanje in dobronamerne nasvete.

S pomočjo žreba so bili nagrajeni tile sodelavci:

Marija Mandelj, Jurčičeva 6, Ivančna Gorica
 Cilka Zorec, Ob potoku 2, Ivančna Gorica
 Ivana Novak, Zaboršt 10, Šentvid
 Vesna Ilar, Šentvid 50
 Anton Kastelic, Brezovi Dol 15, Ambrus
 Nika Valjavec, Fužine 9, Zagradec
 Marija Sadar, Zaboršt 15, Šentvid
 Marija Vencelj, Šentvid 34
 Ana Smolej, Šarhova 32, Ljubljana

Kadar bo v prihodnjih dneh, ako bog da, pri vas kaj potrkalo ali pozvonilo, bom to jaz. Prinesel bom nagrado. Gospa Ana Smolej iz Ljubljane pa naj sporoči, če se bo kdaj mudila v Ivančni Gorici, pa se bomo našli.

6. POSODA ZA IZDELAVO MASLA je pinja, pina in žvokljača.

Sodelujte tudi v prihodnjem tisočletju. Se bom že kaj domislil za nagrado.

Znova se mi je oglašil tudi gospod Mihael Prijatelj iz Maribora. Lepa hvala za vse vzpodbudne besede in nasvete.

Veliko zdravja in sreče v novem letu in še naprej.

Leopold Sever

"Gruntali" smo o naslednjih predmetih:

1. PEHAR je samo pehar v vseh krajih. Če je majhen je peharček.
2. SEKALO ima veliko imen: kluček, vejnik, obsekalec, foveč, fouček, vinjak, klestnik in kosir.
3. VRATA NA SVINJSKEM HLEVVU so: vavtare, lavtare, avtare, bautara, koritnice in autore (slednje bi bile lahko tudi pri avtomobilu).
4. NOŽ je povsod le pipec ali pipček.
5. ROČNI VOZIČEK je kula, kulca, šajtrga in šatrga.

Naslov:

Leopold Sever
 Uredništvo Klasja
 Sokolska 8
 1295 Ivančna Gorica

"MALO HECA MORA BIT"

IZ ZAKLADNICE NAŠIH DOMOV

Povejte, kaj je na sliki. Zapišite tudi morebitne vaše izkušnje pri uporabi tega predmeta ali izkušnje vaših bližnjih.

LS

"Hodil po zemlji "SEVERNA"

sem naši ...

STRAN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

ZA DOBRO VOLJO

KAKO JE ŽAKLJEVA KAPCA GOSPODINJO MINKO PODUČIL

Žakljeva kapca je bil berač. V desetletjih po prelomu stoletja je hodil po naših vaseh. Nihče ni vedel, kje mu je tekla zibel in kje so mu mati peli uspavanke. Tudi njegovo pravo ime je bilo pozabljeno. Vzdevek Žakljeva kapca je dobil po značilnih pokrivalih, ki si jih je delal iz obrabljenih vreč. Poleti so bile kape krajše, pozimi pa daljše, da so pokrivalo tudi del hrbta.

Pravili so, da je bil Žakljeva kapca "faliran" študent in neki tako pameten, da je bilo preveč in se mu je včasih zavrtelo. Ob jasnih dneh pa je povedal ljudem prenekatero zanimivo misel.

Nekoga večera je potrkal pri družini gospodinje Minke in poprosil za večerjo. Minka mu je posebej skuhalo skledico koruznega močnika s polivko vročega mleka. Žakljeva kapca je molče in zamišljeno jedel, dokler ni izpraznil skledice. Potem se je zazrl v gospodinjo, malo pomolčal, nato pa tole povedal: "Tavžentkrat bohlronaj, dobro je bilo. Nekaj pa je bilo narobe: človek je sit, če poje za sto žlic, pri vas pa jih je bilo le šestinšestdeset." Nekaj trenutkov je še tiho posedel za mizo, nato pa odšel. Tistikrat so ga zadnjič videli v kraju.

Tako, drage gospodinje in vsi dobri ljudje. Če bi se primerilo, da bi kdo potrkal na vaša vrata in prosil za okrepčilo (lahko je tudi Leopold, človeku se vse lahko zgodi, dokler je živ), mu le dajte. Za sto žlic mu odmerite, da ne bo hodil lačen od hiše. Tako je priporočil berač Žakljeva kapca, ki je veliko vedel.

Dopolnilo

Tale zgodba pravzaprav ne bi smela biti za dobro voljo, čeprav ima tudi kanec beraškega humora. Zdelo se mi je zanimiva, pa sem jo objavil. Ne zamerite.

LS

XXIII. REKORD - VELIKI ČEVLJI

Že nekaj časa sem iskal človeka, ki nosi posebno velike čevlje. Povpraševal sem tu in tam in končno zvedel za Franca Pušlarja, Pucharjevega očeta s Škrjančega. France je že pri osemdesetih letih, pa se loti skoraj vsakega dela. Ob obisku sem ga našel pri delu na vrtu in ga kar tam poprosil za posnetek njegovega obuvala. Njegovi čevlji imajo "sušarsko" mero 49, za zimske potrebe pa tudi 50. France se spominja, da je imel vedno težave pri čevljarju, ker je le-ta težko našel tako velika kopta. Tudi pri plesu se je moral v fantovskih letih držati bolj stran, da ni prevečkrat potacal plesalke. Včasih pa velika obuvala pridejo tudi prav. Pri hoji v snegu in močvirju se dosti manj udiraš kot drugi, z manjšimi nožicami. Francetu iskreno čestitam k rekordu in mu želimo, da bi s svojimi velikimi čevlji uspešno zakoračil v novo stoletje in tisočletje.

Leopold Sever

RAZMIŠLJANJE O ČASU IN MINLJIVOSTI

Kajne, vse ima svoj začetek in konec. Postara se leto, desetletje, stoletje in tisočletje, postara se človek, postara njegovo delo. Tole stavec, mislim na kozolec nekje nad Stično, se je naslonil na zemljo in čaka na smrt. Nekaj proč od tod pa se bohoti mladenič, ves nov, sijoč in ponosen na svojo lepoto. Samo slutimo lahko čas, ko bo tudi njega doletela enaka usoda. Dotlej pa naj kar razkazuje svojo lepoto in služi svojemu namenu, kot propadajoči stavec njega dni. Panta rei - vse se spreminja.

LS

PODLISTEK

**NAŠI
KRAJI**

**V
PRETEKLOSTI**

LEOPOLD SEVER

RIMSKI DENAR IN CENE V RIMSKI DOBI

Že v rimskih časih so ljudje poznali poleg uradnega še številna domača imena za novce, glede na vrednost in podobe na njih. Tako kot mi danes plačujemo z jurji, kovači, prešerni in trubarji, so tudi rimski prednamci imeli cezarje, severje, denarije, argentuse, silikeje, antonijuse, folise, solide in ase. Najpogostejše se v naših krajih omenjajo denariji, sesterci in asi. Njihova razmerja so se iz časa v čas zelo spreminjala. V nekem obdobju 2. stoletja so bila približno takale:

denarij : približno 20 sestercev
sesterc : približno 5 asov.

Njihovo dejansko vrednost nam najlepše pokažejo plače in cene.

Šolan rimski vojak legionar je na leto dobil kakih 250 srebrnih denarijev, to je 5 tisoč bronastih sestercev ali 25 tisoč asov. Župani večjih naselij so dobili letno okoli 10 tisoč, visoki oficirji pa tudi do 50 tisoč sestercev.

Zaradi upadanja števila rojstev so dajali tudi otroške doklade: za dečke približno 200, za deklico pa 150 sestercev. Liter žita je tedaj veljal 20 asov, prav toliko tudi liter mleka in liter slabšega vina. Za mladega in zdravega sužnja je Rimljan odštél 10 tisoč, za osla pa tisoč sestercev. Nekoliko oslabei in neuki sužnji in sužnje so se dobili že za 600 sestercev. Na nekem ohranjenem računu je zapisano, da je gost plačal 20 asov za prenočišče. Vračunali so mu večerjo z mesom, kruhom in vinom, posteljo, hrano za osla in dekle za eno noč. V mirnih časih so bile cene tako stabilne, da so jih kar vklesali na kamne pred gostilnami in trgovinami. Tega si danes seveda ne bi mogli privoščiti. Proti koncu imperija je prišlo zaradi vihnih časov do hiperinflacije in cene so podivjale. Nekaj podobnega smo doživeli tudi mi v zadnjih letih jugoslovanskega imperija. V rimski dobi so

revnejši nosili denar v mošnjičkih, bogati pa v mošnjah. To so bile ustrojene kozlove, ovnove ali bikove mošnje, opremljene z jermenčkom na zadrgo. V vojskih časih so bogati denar dajali v lonci in ga zakopali. Vse kaže, da bo meni ta trud prihranjen.

Ta kupček bakrenih, bronastih in srebrnih novcev je bil najden v naših krajih. Večinoma so iz rimske dobe. Pa naj še kdo reče, da v naši občini ni denarja. Je, samo najti ga je treba.

